

En uafhængighedserklæring mod den transatlantiske ødelæggelse af civilisationen

5. december 2023 (EIRNS) – Findes der sådan noget som “amerikansk exceptionalisme”, og hvis ja, burde der det?

Her er hvad Lloyd “Raytheon” Austin kalder “amerikansk exceptionalisme”, taget fra hans tale den 2. december til Reagan Defense Forum, hvor han rapporterede om sit nylige besøg i Silicon Valley’s forsvarsafdelings “Defense Innovation Unit”: “Kun ét land på jorden kan levere den form for lederskab, som dette øjeblik kræver. Og kun ét land kan konsekvent levere den stærke kombination af innovation, opfindsomhed og idealisme – og af frie sind, fri foretagsomhed og frie mennesker. Og det er Amerikas Forenede Stater... Den verden, der er bygget af amerikansk lederskab, kan kun opretholdes af amerikansk lederskab. Som præsident Biden har udtalt: ‘Amerikansk lederskab er det, der får verden til at hænge sammen’.”

Og her er, hvad den netop afgåede britiske efterretningsagent, den afdøde tidligere udenrigsminister Henry Kissinger, havde at sige den 18. oktober, da han proklamerede, hvordan man skulle bruge den amerikanske faktor i krigen i Sydvestasien efter den 7. oktober: “Jeg mener, at Vestbredden bør sættes under jordansk kontrol i stedet for at sigte mod en to-statsløsning, som efterlader et af de to territorier fast besluttet på at vælte Israel. Egypten har bevæget sig tættere på den arabiske side, så Israel vil få det meget svært fremover. Jeg håber, at der til sidst vil være en forhandling, som jeg havde det privilegium at føre i slutningen af Yom Kippur-krigen [oktober 1973]. På det tidspunkt var Israel stærkere i forhold til de omkringliggende magter. I dag kræver det et større amerikansk engagement at forhindre en

fortsættelse af konflikten.”

Kissingers bemærkninger kræver ofte en større sammenhæng for at blive forstået, på grund af den særlige måde, han valgte at lyve på. I juni 1975 holdt han et møde med jødiske ledere i New York City på Hotel Pierre, hvor han forklarede præcis, hvordan hans idé om “amerikansk exceptionalisme” blev anvendt på Sydvestasien: “Men så startede krigen i 1973. USA reddede Israel fra kollaps i slutningen af den første uge ved hjælp af vores våbenleverancer. Og selv mens det stod på, sendte Sadat mig noter hver dag, hvor han sagde, at han vidste, at der skulle være forhandlinger efter krigen, og at han ville have mig til at komme til Egypten for at indlede fredsprocessen så hurtigt som muligt....

“Hvad var vores strategi i 1973? For det første forsøgte vi at bryde den arabiske fælles front op. Vi ønskede også at sikre, at europæerne og japanerne ikke blev involveret i diplomatiet, og selvfølgelig ønskede vi at holde Sovjetunionen ude af den diplomatiske arena. Endelig søgte vi en situation, der ville gøre det muligt for Israel at håndtere hver af sine naboer separat. Vi fortalte israelerne, at de kunne gå til europæerne, hvis de ønskede proklamationer, men hvis de ønskede fremskridt mod fred, måtte de komme til os. Således begyndte den trinvise proces.” “Amerikansk exceptionalisme” betød “hold alle andre ude”.

Og Palæstina? “Men jeg har ladet det palæstinensiske spørgsmål ligge for at arbejde med grænsespørgsmål i håb om til sidst at isolere palæstinenserne. Og det kunne godt fungere. Vi kunne have adskilt palæstinenserne fra syrerne med blot et par kilometer mere på Golan, men israelerne insisterede på at flytte bosættelserne helt op til grænsen. Min fornemmelse er nu, at syrerne vil blive drevet mod endnu større radikalisme. Israel må indse, at det er nødt til at forhandle med de arabiske regeringer, hvis det ikke vil forhandle med palæstinenserne.”

Kissingers hensynsløse tilgang ses kun mere brutalt og grusomt i vores nuværende udenrigsministeriums offentlige "velvillige forsømmelse" i forhold til Gaza og Vestbredden. Ægte amerikanere med ærlig samvittighed må finde en måde at lede kampen for at stoppe dette, nu. Sæt julen på pause – er der nogen i Betlehem, der vil være i live til jul? Stik imod forventningerne må vi finde en måde at stoppe det som sker hvert minut der, og i vores navn, uanset om vi vil anerkende det eller ej. Den form for amerikansk exceptionalisme er den, der bør optage os.

Indtil videre kan Austins og Kissingers praksis med "exceptionalisme", selvom den er typisk for udenrigsministeriets og Pentagons opførsel i de sidste fem årtier, bare kaldes imperialisme – måske med undtagelse af praleriet omkring "Raytheon" Austins salgstale, som bestemt har en amerikansk klang. Denne praksis er ret karakteristisk for alle imperiale foretagender, der har domineret og overmandet deres naboer, enten med magt eller af forskellige andre årsager, gennem historien. En tale, som den italienske tidligere Goldman Sachs-bankmand/præsident for Den Europæiske Centralbank/chef for Bank of Italy, premierminister Mario "Britannia" Draghi, netop har holdt, illustrerer dette.

Draghi, som præsenterede en bog om "Romerriget, da vi var verdens Herrer" af den italienske journalist Aldo Cazzullo, opfordrede til oprettelsen af en ny europæisk stat. "I dag er vækstmodellen opløst, og vi må genopfinde en måde at vokse på, men for at gøre det, må vi blive en stat," argumenterede Draghi. Den "vækstmodel", Draghi henviste til, er i bund og grund BRIKS-Plus-landenes "Kolonialismen er forbi!"-tilgang, som i partnerskab med Europa og USA vil skabe grundlaget for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Det ville være et win-win-partnerskab som det, der i det mindste delvist blev foreslået i Kina-Italien-aftalememorandummet fra 2019, som blev støttet af Schiller Instituttet.

I stedet må den nye europæiske Draghi-stat og dens

indespærrede befolkninger påbegynde massive, ødsle, inflationære udgifter til våben, med tilsvarende nedskæringer, for at forberede sig på den uundgåelige, det vil sige ønskede, krig med Rusland og sandsynligvis Kina. Ønsket af hvem? Hvem nyder godt af massedød?

Foreslår Draghi, at Rom skal være hovedstad i hans nye europæiske stat? Måske ikke, men ånden fra Mussolinis syn på Rom – "Rom er vores udgangspunkt og reference; det er vores symbol, eller om man vil, det er vores myte. Vi drømmer om et romersk Italien, det vil sige klogt og stærkt, disciplineret og kejserligt. Meget af det, der var Roms udødelige ånd, genopstår i fascismen" – er det samme som i Draghis "europæiske have"-variant af "demokratisk diktatur."

Det, der ville være exceptionelt i Amerika – og som ville blive budt exceptionelt velkommen i hele verden – ville være, hvis en kandidat, eller endda kandidater, til et nationalt embede i særdeleshed, førte kampagne ud fra det samme internationale perspektiv, som Den amerikanske Frihedskrig, i form af dens Uafhængighedserklæring og forfatning, faktisk begyndte. Det er det verdenshistoriske formål med Sare For Senate-kampagnen. Ligesom den første amerikanske revolution følger vi ikke noget konkret manuskript. Den revolution var en international, men overvejende transatlantisk sammensværgelse, hvor folk fra alle steder – Frankrig, Spanien, Tyskland, Polen, det afrikanske kontinent, Rusland og mange andre lande – samarbejdede for at sikre en ny, revolutionær samfundsform, for at afvise at blive styret af præcis det, som Amerika og Europas nationer styres af nu.

Derfor har vi valgt en "uortodoks" tilgang til det amerikanske præsidentskab, kaldet Diane Sares Venner, som påberåber sig Lyndon LaRouches præsidentielle metode: fysisk økonomiske løsninger, gennem teknologisk avancerede store projekter, der skaber nye opdagelser, og en tilsvarende kulturel optimisme. Med denne metode er det første, der skal gøres, at identificere fremskridtets sande fjende – de sande ophavsmænd

til ideerne og anvendelsen af folk som Kissingers og Draghis i verden – de finansielle og relaterede oligarkier i det anglo-hollandske etablissement, hvis åndelige hjem var Venedig. De var LaRouches ærkefjender, McGeorge Bundys, John Trains, Buckleys og Bush'ernes, Tory-fraktionen, der aldrig blev fordrevet fra New York og Boston efter den succesfulde amerikanske revolution.

Over for disse kræfter står den tradition, der stammer fra byen Firenze, fra Nicholas af Cusa, Brunelleschi, Da Vinci og Machiavelli og fra den klassiske kultur som helhed. Det er den tradition, der omfavner Gottfried Leibniz, ikke slavehandleren John Locke fra Royal Africa Company, som den intellektuelle forfader til Den amerikanske Frihedskrig. De pro-menneskelige kræfter erklærer, at "den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og samhørighed, og at alt ondt er resultatet af en mangel på udvikling og derfor kan overvindes." Det er det tiende princip i Helga Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur", men det er det princip, hvorpå man skal basere en tilbagevenden til den eneste amerikanske exceptionalisme, der nogensinde har betydet noget – selvstyre, der kræver, at mennesket ikke er et dyr, men i Skaberens billede, og må regeres således. Vores Uafhængighedserklæring mod City of Londons og Wall Streets ødelæggelse af civilisationen skal være ubetinget – uden undtagelser.

Photo (EIR), by Aaron Burden / Unsplash

De ti principper: En oase i udyrenes ørken

1. december 2023 (EIRNS) – Måske var selv Tony Blinken overrasket over Benjamin Netanyahus hurtige og trodsige reaktion på Blinkens tv-transmitterede tale i Israel torsdag aften den 30. november, hvor Blinken “opfordrede til øjeblikkelige foranstaltninger for at holde bosætterekstremister ansvarlige for vold mod palæstinensere på Vestbredden” og “gjorde det klart, at før nogen operationer går i gang i det sydlige Gaza, skal der være en klar plan på plads, der lægger vægt på at beskytte civile”, som han udtrykte det. Tolv timer senere gjorde Netanyahu det klart, hvad han mente om Blinkens ord, da han genoptog bombningen og massebordet på civile palæstinensere, også i områder i syd, som de var blevet bedt om at flygte til for at søge sikkerhed af de israelske militærstyrker.

Fredagens møde den 1. december i Den Internationale Fredskoalition, som blev udvidet betydeligt som følge af det hasteforum, der blev afholdt sidste søndag: “Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!”, havde en præsentation af Marcia Baker fra Executive Intelligence Review om Oase-planen, en økonomisk handlingsplan, der stammede fra den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche i 1970’erne, i kølvandet på en rejse LaRouche foretog til Bagdad i april 1975. (Lige efter LaRouches rejse begyndte den nyligt officielt afdøde Henry Kissinger i juni 1975 krigen i Libanon og sin kampagne for personligt at blokere LaRouches Oase-plan og andre politikker for Sydvestasien, idet han brugte Anti-Defamation League til at tilsmudse LaRouche og hans medarbejdere med “antisemitisme”-penslen).

Det er yderst vigtigt at forstå, at LaRouches Oase-plan er det manglende løsningskoncept og den strategiske flanke, der nu er tilgængelig for at mobilisere kræfter i USA såvel som internationalt. Det inkluderer dem, der er "på jorden" i Israel, i form af over en halv million amerikanere af både jødisk og ikke-jødisk baggrund, såvel som fredselskende israelere, der skal styrkes intellektuelt og inspireres til at forestille sig en sand og retfærdig afslutning på denne århundredlange tragedie. Oase-planen, eller en tilnærmelse, må gennemføres samtidig med vedtagelsen af en to-statsløsning i Palæstina, en løsning, som Benjamin Netanyahu for nylig har erklæret, at han agter at modsætte sig, uanset hvad verden mener.

Det faktum, at nogle nationer, som Spanien, overvejer at anerkende en uafhængig palæstinensisk stat, selv om EU ikke gør det, indikerer, at både et øjeblikkeligt og langsigtet fysisk-økonomisk perspektiv for overhovedet at tage fat på, endsigse løse konflikten i Sydvestasien, straks skal lægges på bordet sammen med den pakke af handlinger, der foreslås i det netop udsendte positionspapir, som blev præsenteret af Kina ved afslutningen af dets formandskab for FN's Sikkerhedsråd. Endnu vigtigere er det, at Kinas, Ruslands, Brasiliens og de andre BRIKS-landes fremadrettede bevægelse i deres "Kolonialismen er forbi!"-kampagne må fremmes, som i en militærkampagne, for at afværge de mange katastrofer, som verden faktisk står over for.

Helga Zepp-LaRouche sørgede for at orientere folk om den fremvoksende humanitære krise i Sudan, efter den igangværende borgerkrig dernede. Dette, bemærkede hun, bliver slet ikke rapporteret af de vestlige medier (ligesom det skete med oversvømmelseskatastroferne i Libyen i september, som dræbte tusinder, direkte forårsaget af nedbrydningen af landets infrastruktur efter halshugningen af Gaddafi og hans regering for over et årti siden). I Sudan er "10.000 mennesker døde; 6,3 millioner mennesker er blevet fordrevet; 7.600 børn

flygter fra deres hjem hver eneste dag. Alene mellem oktober og 15. november er 350.000 børn blevet fordrevet; 3 millioner børn er flygtet fra deres hjem siden april" i år.

"Det er klart, at dette er en humanitær krise med tilsvarende dimensioner, for ifølge Dr. Arif Noor, fra Red Barnet i Sudan, er denne krise blevet fuldstændig ignoreret af det internationale samfund og medierne. Men der er i øjeblikket 25 millioner mennesker, der er fuldstændig desperate og har brug for mad, husly og det mest basale i livet.

"Jeg vil bare gerne henvise til det, for mens vi fokuserer på behovet for at få en ende på kampene i Gaza som det mest umiddelbare fokus, og mens vi stadig fokuserer på situationen i Ukraine, som heller ikke er en mindre fare for at udvide sig til en større krig, kan vi ikke overse en så utrolig situation i Sudan. Og det understreger netop den pointe, vi nu har fremført i et halvt år på disse ugentlige møder – at vi har brug for en fuldstændig ændring af systemet. Medmindre vi virkelig afhjælper årsagerne til alle disse kriser, er der fare for, at det spredes, og at verden for alvor falder dybere og dybere ned i en mørk tidsalder."

Den 9.-10. december afholdes den første konference tilegnet en diskussion om Zepp-LaRouches "Ti principper", "Konferencen om den nye internationale sikkerheds- og Udviklingsarkitektur", sponsoreret af organisationen "Conference of Central American and Caribbean Critical Thought". Deres invitation lyder bl.a.: "Som medlemmer af Central American and Caribbean Critical Thought opfordrer vi studerende, intellektuelle, fagfolk, sociale organisationer, fagforeninger, mænd og kvinder af god vilje samt folk i hele verden til at deltage i denne konference." På denne måde, ved at skabe en ikke-voldelig vej til en løsning, begynder vi at opfylde det faktiske ansvar, der er blevet pålagt dem, der nægter at se til, mens verdenscivilisationen er dødeligt truet af sammenbruddet af tænkning og moral i den transatlantiske sektor. For omkring 150 år siden kunne menneskeheden måske formode at overleve et

sådan civilisationskollaps et eller andet sted på planeten. I dag har menneskeheden ikke denne luksus.

I den livlige diskussion, der fandt sted efter Helga Zepp-LaRouches og især Marcia Bakers præsentationer, udtrykte en person dyb skepsis over for Oase-planen og kaldte den "endnu en imperialistisk plan" og foreslog i stedet, "at alle de fremmede bare forlader området og lader os regere os selv." Selv hvis det var ønskeligt, ville det være en praktisk, militær og endda social umulighed. Som Dr. Martin Luther King sagde: "Vi er fanget i et uundgåeligt netværk af gensidighed, bundet sammen i en enkelt skæbne. Hvad der end påvirker én direkte, påvirker alle indirekte." Kings udsagn har aldrig været mere sandt noget sted, end det er i den britiske koloniale konstruktion, som er blevet forledt til at betegne sig selv som "Mellemøsten".

Mens Gaza måske er "et fængsel under åben himmel", er det mentale fængsel, som geopolitikkens sygdom har påtvunget alle lande i Sydvestasien, langt mere indespærrende. Helga Zepp-LaRouche udtrykte sin dybe uenighed med taleren og svarede blandt andet: "Allerede nu er den økonomiske magt flyttet til Asien, til det Globale Syd, til lande og organisationer som BRIKS, BRIKS-Plus, Shanghai Cooperation Organization, ASEAN, den Eurasiske Økonomiske Union, den Afrikanske Union og så videre. Og det drejer sig om folk i Sydvestasien, som befinder sig midt i den kamp – for fire lande i Sydvestasien er trods alt ved at tilslutte sig BRIKS. Det er Egypten (det er ikke Sydvestasien, men det er en slags bro til Afrika), Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og Iran, og på grund af Kinas mægling er konflikten mellem Iran og Saudi-Arabien mere eller mindre blevet løst, ikke helt, men der er et grundlag for samarbejde lige nu.

"Så når vi siger, at vi nu er nødt til at placere Oase-planen midt i denne diskussion, sker det ikke i et vakuum, men det er den eneste måde, hvorpå vi kan håbe at løse denne krise ved at bruge det faktum, at momentum var til stede for det nye

økonomiske system omkring BRIKS og BVI (Bælte- og Vej-Initiativet), der blev udvidet til Sydvestasien.... Det vi ønsker at gøre, ved at placere Oase-planen midt i det hele, er at få folk i alle landene i Sydvestasien til at kæmpe for en bedre fremtid, til at kæmpe for deres ret til at have en anstændig levestandard, til at have uddannelses- og sundhedssystemer og meget andet til deres børn og børnebørn. Så Oase-planen er i virkeligheden et våben til at besejre imperialismen, og det ville være en tragisk fejltagelse ikke at forstå det.”

Hvorfor være tragisk, når triumf over bæsterne, udyrene, er både mulig og internationalt genskabelig ved at kæmpe til fordel for fjenden, “den anden”? At kæmpe og vinde for hele menneskeheden er den eneste måde at sikre, at det internaliserede fjendebillede, som i sidste ende er én selv, går til grunde. Det er vejen til at bryde lænkerne i det “frivillige slaveri”, uden hvilket imperialismen vil forsvinde fra jordens overflade. Kærlighed til menneskeheden er den oase, der genopfylder fornuftens rensende vand, som må bringes til at flyde i Jordanflodens land igen.

Foto: EIR, Exchange of military fire. Public domain photo.

**Dette er en krig mod børn +
Israel spreder terror over
Gaza; amerikanske talsmænd
beder dem om at være**

forsigtige

ikke korrekturlæst

Dette er en krig mod børn

2. december 2023 (EIRNS) – Det virker utænkeligt, at der kan ske værre ting end den ødelæggelse i Gaza, der var i gang, før den syv dage lange humanitære pause begyndte den 24. november kl. 7.00; men efter den sluttede den 1. december kl. 7.00, finder der ufattelige rædsler sted. I løbet af de første 24 timer af angrebet på Gazastriben gennemførte Israel 400 angreb, og det officielle dødstal var 240 mennesker, med 650 sårede og tusinder flere fordrevne eller helt forsvundne. De israelske forsvarsstyrker er nu i gang med at udvide landoperationerne i både syd og nord.

Første dag for de genoptagne drab er byen Khan Younis i det sydlige Gaza, hvor indbyggerne i det nordlige Gaza få uger tidligere var blevet bedt om at tage hen. Khan Younis er den næststørste by i Gazastriben. I de seneste timer er der blevet kastet israelske flyveblade ned, som beder indbyggerne om at forlade byen – hvilket betyder ud i havet eller længere mod syd, som også bliver bombet. Skaderne er forfærdelige. Beboerne gætter på, at tusind mennesker kan være fanget under murbrokkerne. Uden noget civilforsvar graver beboerne efter deres kære med deres hænder og hamre.

Hvordan denne brutale bombning er planlagt, er emnet for en afsløring den 30. november med titlen “‘En fabrik for masse mord’: Inden for Israels beregnede bombning af Gaza,” af Yuval Abraham, i +972 Magazine. Den rapporterer om ”effektmål”, der er valgt for at få en chokeffekt, og andre AI-udvalgte mål, der er designet til at ramme slægtninge, hjem og andre tilknyttede punkter.

I dag trak den israelske regering sin delegation helt ud af

Doha og stoppede alle forhandlinger, der måtte foregå mellem Qatar, USA, U.A.E. og Hamas. Israel har en forklaring – at Hamas ikke har løsladt alle israelske kvinder, men dødvandet er kunstigt. Israel fordømte forhandlingerne som værende i en "blindgyde" og trak sig ud.

I mellemtiden stoppede Israel alle nødhjælpslastbiler fra at krydse ind i Gaza fra Egypten i 24 timer, og i dag tillod de kun 50 lastbiler at komme ind. I løbet af den syv dage lange humanitære pause kom der omkring 208 lastbiler dagligt, hvilket under alle omstændigheder er langt under det daglige antal på 500 lastbiler i løbet af det sidste år, hvor fragtmængden knap nok var nok til minimal økonomisk støtte.

En UNICEF-embedsmands ord om situationen har skabt overskrifter i hele verden i de sidste 24 timer: "Dette er en krig mod børn," sagde James Elder den 1. december fra et hospital i Gazastriben, hvor en eksplosion ramte 50 meter fra hospitalets lokaler. "Våbenhvilen er forbi. Vi kan allerede høre bombardementerne... Dette er det største, endnu fungerende hospital i Gaza. Det er på 200% kapacitet." Elders ord giver en brugbar definition af folkedrab: at handle for at ødelægge børn – hvilket betyder selve eksistensen og fremtiden for et folk.

Det, der hverken behøver definition eller fantasi, er den iøjnefaldende sandhed, at hvis USA griber ind over for Israels handlinger, kan drabene stoppe. Genopbygning og udvikling som grundlag for fred kan finde sted. Den moralske kraft til at opnå dette manifesterer sig nu i demonstrationer og gadeaktioner over hele verden. Efter fredagsbønnen i går var der demonstrationer og marcher i nærområdet. Der var aktioner i Amman i Jordan, i Sana'a i Yemen og i Hebron på Vestbredden.

I USA vil der på søndag være en demonstration i Scranton, Pennsylvania, præsident Joe Bidens hjemby. En koalition af grupper vil afholde en demonstration nær General Dynamics' ammunitionsfabrik for at protestere mod, at USA fortsætter med

at bevæbne Israel. De fordømmer medlemmer af Pennsylvanias kongresdelegation for at "give retorisk dækning for folkemordet på palæstinenserne. Vi fordømmer præsident Biden, som kunne stoppe dette folkemord med et telefonopkald...."

I går tog Den Internationale Fredskoalition, hvis samarbejdspartnere nu gennemfører adskillige aktioner, fra koncerter til demonstrationer, blandt mange af sine diskussionsemner behovet for at fremlægge en "Oasis Plan"-udviklingsstrategi for Palæstina-Israel-området og den større region. En ny video er under udarbejdelse for at beskrive den i detaljer og for at fremme mobiliseringen. Statsmand og økonom Lyndon H. LaRouche, Jr. lancerede konceptet i midten af 1970'erne som vejen til fred gennem udvikling af fælles interesser.

Karakteren og hastigheden af det, vi skal opnå, kan forstås ved at betragte bemærkningerne fra USA's vicepræsident Kamala Harris i dag, da hun talte i De Forenede Arabiske Emirater på en pressekonference i forbindelse med sit møde med Egyptens præsident Abdel Fattah El-Sisi på sidelinjen af COP28 i Dubai. Ifølge Det Hvide Hus understregede Harris, at USA ikke vil tolerere "flytningen af palæstinensere fra Gaza eller Vestbredden, belejringen af Gaza eller en ændring af Gazas grænser," men Harris sagde alligevel til medierne, at USA støtter Israels "legitime militære mål" i Gaza. "Legitime" mål? Det er præcis den terminologi, Israel bruger til at udføre folkemord. Det må stoppe.

En vigtig international dagslang begivenhed vil finde sted online den 9.-10. december i Nicaragua med temaet "En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur". Planlæg at deltage. (Simultanoversættelse på engelsk, fransk, tysk og spansk). Sponsor er Central American Critical Thought Organization (CPCCC). Aktivér på alle måder for at få andre til at deltage.

Israel spreder terror over Gaza; amerikanske talsmænd beder

dem om at være forsigtige

3. december 2023 (EIRNS) – Søndag den 3. december fortsatte Israels AI-designede bombetogter i Gaza med et dødbringende antal på over 700 dræbte palæstinensere i løbet af de sidste 24 timer. AP rapporterede den 3. december, at området Khan Younis og den sydlige by Rafah var særligt hårdt ramt. "Søndag udvidede det israelske militær evakueringsordrerne i og omkring Khan Younis og bad indbyggerne i mindst fem andre områder og kvarterer om at forlade området." AP bemærkede, at de fleste indbyggere ikke har nogen steder at tage hen, og at FN-observatører rapporterede, at de, der blev bedt om at forlade området, kom fra omkring en fjerdedel af Gaza-området – hjemsted for næsten 800.000 mennesker før krigen.

Derudover sagde en ledende rådgiver for Netanyahu den 2. december, at Israel vil søge en "sikkerhedszone" eller bufferzone mellem Gaza og Israel efter krigen. Ifølge Times of Israel havde Netanyahu informeret den amerikanske udenrigsminister Antony Blinken om dette den 30. november og sagt, "at de israelske forsvarsstyrker vil etablere en bufferzone 'dybt' inde i Gaza efter krigen." City of Londons Financial Times bragte den 1. december en længere artikel, der citerede en kilde med kendskab til de israelske krigsplaner, som sagde, at "det bliver en meget lang krig... Vi er i øjeblikket ikke i nærheden af at være halvvejs med at opnå vores mål."

Washingtons reaktion på Netanyahu-regeringens fornyede blodbad og etniske udrensning har været at opfordre til forsigtighed i udførelsen af deres kampagne. Det Nationale Sikkerhedsråds koordinator for strategisk kommunikation, John Kirby, opsummerede det søndag på NBC News: "Jeg vil gerne gøre to ting klart. Den ene er, at vi fortsat vil støtte Israel, når de går efter Hamas – sikkerhedsbistanden fortsætter med at blive givet. Det kommer ikke til at ændre sig," sagde han. "Vi vil også gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at de tager behørigt hensyn til civilbefolkningen og minimerer skaderne og

tabene så meget som muligt.”

Fox News' Shannon Bream spurgte i morges om forslag om, at USA skulle lægge restriktioner på hjælpen til Israel. Kirby svarede: "Israel er et suverænt land." Det har "ret til og ansvar for" at reagere på et terrorangreb. "Vi ville gøre det samme. Det ville enhver nation."

I løbet af de sidste 24 timer har de store vestlige medier bragt kommentarer fra USA's forsvarsminister Lloyd Austin og vicepræsident Kamala Harris, som også opfordrer Israels Netanyahu-regering til at udvise tilbageholdenhed, nu hvor den har genoptaget sine bombeangreb i Gaza. Austin sagde til et publikum ved Reagan National Defense Forum, at "læren er ikke, at man kan vinde i bykrig ved at beskytte civile. Læren er, at man udelukkende kan vinde i bykrig ved at beskytte civile." (Fremhævelse i original.) Vicepræsident Kamala Harris sagde til journalister den 2. december under COP28-klimakonferencen i Dubai, at "for mange uskyldige palæstinensere er blevet dræbt. Helt ærligt, omfanget af civile lidelser og de billeder og videoer, der kommer fra Gaza, er forfærdelige." Hun forsikrede også den egyptiske præsident Abdel Fattah El-Sisi på et møde om, at USA "under ingen omstændigheder" ville tillade, at Palæstinas grænser blev trukket op på ny, eller at palæstinensere blev tvangsflyttet til Egypten eller andre steder.

Uanset om de er oprigtige eller blot ment som et reklamestunt i en præsidentvalgkamp, har disse kommentarer haft ringe eller ingen effekt i forhold til at tøjle Israel. I de fleste af verdens hovedstæder er der ikke megen tvivl om, at hvis den amerikanske regering virkelig ønskede at stoppe nedslagtningen, kunne de gøre det med det samme ved at stille det nødvendige ultimatum til Netanyahu.

Det er vores opgave at mobilisere befolkningerne til at stille det nødvendige politiske ultimatum til Washington.

Sådan stoppes nedslagtningen i Gaza, ét halvt mirakel ad gangen

Sidste nyt: Fredag kl. 6.41 – Israel er nu begyndt at bombe igen efter at den midlertidige våbenpause er udløbet.

30. november 2023 (EIRNS) – Man kan sagtens frygte og skælve for, at præsident Joe Biden og udenrigsminister Antony Blinken vil give efter, men i dag blev der leveret et budskab privat og offentligt fra Washington til Israels premierminister Benjamin Netanyahu, som han bestemt ikke ønskede at høre.

Først havde Biden tweetet på det sociale medie X den 28. november: “ Hamas udløste et terrorangreb, fordi de ikke frygter noget mere end israelere og palæstinensere, der lever side om side i fred. At fortsætte ad vejen med terror, vold, drab og krig er at give Hamas, hvad de efterstræber. Det kan vi ikke gøre.”

Netanyahu lod, som om han ikke havde hørt den ændring i Bidens tidligere “drøb så mange, du vil”-budskaber, og bød Blinken velkommen til det israelske møde i krigskabinettet i morges og roste ham for den dybe amerikanske støtte til Israels aktion for at eliminere Hamas. Blinken skulle efter sigende have sagt til Netanyahu: “I kan ikke operere i det sydlige Gaza på samme måde, som I gjorde i det nordlige. Der er 2 millioner palæstinensere.... I er nødt til at evakuere færre mennesker fra deres hjem, være mere præcis i angrebene, ikke ramme FN-faciliteter, og sikre at der er nok beskyttede områder. Og

hvis ikke? Så undlad at angribe, hvor der er en civilbefolkning." På en pressekonference om aftenen i Tel Aviv sagde Blinken: "Det er bydende nødvendigt, at Israel handler i overensstemmelse med international humanitær lov og krigens love, selv når man konfronterer en terrorgruppe, der ikke respekterer nogen af delene."

I dag offentliggjorde Washington Post en hidtil ukendt samtale, hvor pave Frans, "i slutningen af oktober" ifølge en højtstående israelsk embedsmand, havde fortalt Israels præsident Isaac Herzog, at det er "forbudt at besvare terror med terror." Herzog protesterede og hævdede, at de blot forsvarede sig selv, men paven gjorde det klart, at drab på civile ikke er forsvar. Paven gik offentligt ud i sin almene audiens på Peterspladsen den 22. november og erklærede, at konflikten var "gået ud over krig. Dette er terrorisme."

Meget godt. Befolkningers harme verden over er blevet hørt, men det er ikke andet end et bevis på et princip, en antydning af et mirakel. Hvad skal der til for at fastholde Biden? Den grimme virkelighed er, at vestlige ledere sædvanligvis giver efter for kampagnepenge for at købe deres embede fra en vælgerskare, som de ikke kan henvende sig til som voksne, og som de har brugt et helt liv på at manipulere som børn. Netanyahu klamrer sig til magten på foranledning af direkte KKK-agtige, racistiske medlemmer af hans koalition, Itamar Ben-Gvir og Bezalel Smotrich. De truer med at vælte hans regering, hvis han ikke eliminerer alle modstandere fra "StorIsraels" land. Hamas eksisterer kort sagt, fordi den tostatsaftale, som Yassir Arafat indgik med Yitzhak Rabin, blev undermineret – faktisk myrdet – hvilket fik mange palæstinensere til at tro, at Vesten altid ville svigte dem.

En amerikansk præsident, der havde en politik om at hjælpe israelere, palæstinensere og andre arabere med gensidigt at drage fordel af massive energi-, vand- og kunstvandingsprojekter, designet til at forvandle ørkenen til en have, ville ikke have noget problem med at give Israel og

palæstinenserne en opsang. Lyndon LaRouches "Oase-plan" var udformet til en sådan virkelighed. Han opfandt ikke saltvand og sand. Det er det, som findes der. Hvem ville forsøge at styre et land uden at finde ud af, hvad der med fordel kunne gøres, når man tager de fysiske parametre i betragtning? Fysisk økonomi er nøglen til succesfuld regeringsførelse.

Der er ingen mulig heling af sårene, hvis ikke befolkningen i området får lov til at deltage i projekter, der vedvarende vil gøre verden bedre. Der er ingen retfærdighed for nedslagtningen af civile eller følelsesmæssig afslutning på tabet, hvis ikke fremtiden bliver så meget lysere. Man kan ikke holde ledere i ørerne uden at påtage sig det hårde arbejde og den vedvarende glæde ved at tænke som en leder. At mestre "Oase-planen" er ikke blot en god idé. Det er nøglen til at forlænge nutidens halve mirakel og overvinde den ubestridelige frygt og bæven, det giver anledning til. Og det vil med glæde kvalificere alle dem, du kender, til at organisere.

Foto: Creative Commons, United Nations Photo

Video: Kan Kina og BRIKS løse krisen i Israel og Palæstina? Hvorfor stoler muslimske lande på Kina?

Den 30 november. Denne video med studievært Li Jingjing fremhæver Kinas seneste bestræbelser på at løse den

palæstinensisk-israelske konflikt og diskuterer, hvorfor arabiske og muslimske lande stoler mere på Kina end på de vestlige lande som en retfærdig og troværdig partner.

Med i diskussionen er Hussein Askary, Schiller Instituttets Vestasien koordinator fra Irak/Sverige, og Yin Zhiguang, professor i international politik ved Fudan University i Shanghai.

Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche, Onsdag den 29. november 2023 Beslutningernes dage – Opbyg en massebevægelse for fred gennem udvikling

Ikke korrekturlæst.

I dagens dialog understregede Helga Zepp-Larouche nødvendigheden af at gå over til et nyt paradigme som det primære spørgsmål for menneskeheden. Hun talte om den kinesiske indsats for at indgå en omfattende fredsaftale for Sydvestasien som et skridt fremad, som vejen til at flytte regionen væk fra at tjene som brikker i en geopolitisk konflikt. Hensigten med Lyndon LaRouches Oasis-plan var at give alle nationer i regionen en vej til samarbejde baseret på gensidig egeninteresse, begyndende med at øge den tilgængelige vandmængde til landbrug og industri.

Adspurgte om forskellige forslag til at afslutte konflikten, såsom en OIC/Arabisk Liga-ledet olieembargo eller sanktioner mod Israel, henviste hun til den westfalske model – at søge hævn bringer ikke fred, der skal være tilgivelse, baseret på fælles forpligtelser til at handle til fordel for den anden. Det er svært, det kræver et “åndeligt skift”, men intet andet vil virke. Hun talte om IPC’s rolle som en katalytisk kraft og opfordrede folk til at deltage i vores mobilisering.

Om Tyskland – det er den værste regering i årevis, sagde hun, at hun håber, at den vil blive udskiftet. Adspurgte om det amerikanske præsidentvalg talte hun om vigtigheden af en national bevægelse omkring Diane Sares senatskandidatur, som udviser lederskab for en tilbagevenden til den bedste tradition i USA.

Beslutningernes dage – Opbyg en massebevægelse for fred gennem udvikling

Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche, Onsdag den 29. november 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 29. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine kommentarer og spørgsmål til questions@schillerinstitute.org.

Helga, det begynder at se sandsynligt ud, at pausen i kampene i Gaza kan blive forlænget med yderligere to dage, måske endda lidt mere, men vi er ved at nå frem til et afgørende øjeblik: Der er et voksende pres på Netanyahu og på Biden for at stoppe den død og ødelæggelse, som Netanyahus invasion af Gaza har udløst, og det ser ud til, at det har en vis effekt. Den internationale fredskoalition, som du er meget involveret i, mobiliserer for at fremme en varig våbenhvile og en egentlig løsning baseret på økonomisk udvikling. Hvad er din vurdering på nuværende tidspunkt af, hvor tingene står? Og hvad kan folk

gøre for at øge presset på Netanyahu og på Biden for at sikre, at der bliver indgået en aftale om en permanent våbenhvile?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Mens vi taler her, finder det særlige møde i FN's Sikkerhedsråd sted, som kineserne havde indkaldt til, og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi er formand – jeg tror, han er mere end udenrigsminister, han er ansvarlig for hele Kinas udenrigspolitik – og der er flere andre meget højtstående medlemmer af den kinesiske regering, som er rejst til dette møde; og mens vi taler her, er de forskellige fremlæggelser stadig i gang. Den palæstinensiske repræsentant talte, Israels repræsentant talte, og hele verden følger med i denne begivenhed, fordi dette er en intervention på højeste niveau i et forsøg på at skabe fred i Gaza, og situationen var ved at komme ud af kontrol. Nu har Kina fremsat et forslag om at afholde en international fredskonference for Mellemøsten, og jeg tror, at det er den eneste måde at gribe situationen an på. Og Den internationale Fredskoalition og Schiller Instituttet er lige nu engageret i en international mobilisering med alle de kræfter, vi har til rådighed, for at forsøge at få Lyndon LaRouches forslag, som han fremsatte allerede i 1975, om en "Oasis Plan", ind i denne igangværende diskussion: Det vil sige en omfattende udviklingsplan for denne region.

Denne region er blevet brugt af Det britiske Imperium og også af de tidligere franske kolonimagter til at være det område, hvor geopolitik ville forårsage konflikt og skabe mistillid og krige, først og fremmest mod Rusland; nu i den seneste periode klart mod fremkomsten af et nyt udviklingssystem sponsoreret af Kina med Bælte & Vej Initiativet (BRI) og væksten i BRIKS-nationerne, som i august optog seks nye medlemmer: BRIKS er oprindeligt Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, og på topmødet i Johannesburg accepterede de seks nye medlemmer: Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater, Iran og Argentina. Fire af disse lande ligger enten i Mellemøsten eller er direkte naboer, som Egypten, der er en

slags bro mellem Asien og Afrika; og udvidelsen af BRI var godt på vej.

Jeg har i et stykke tid gjort opmærksom på, at selvom krigen i Ukraine og nu krigen omkring Gaza begge har deres historiske rødder og oprindelse og specifikke forhold, så må man ikke desto mindre se, at de også er brikker i en meget større kamp mellem den neoliberale verdensorden, som tydeligvis er på vej ned, på trods af alle bestræbelser på at tale den op af folk som NATO's generalsekretær Stoltenberg, og de opstigende nationer i det Globale Syd centreret omkring Kina og Bælte & Vej Initiativet.

Det er her, kampen virkelig udspiller sig, for enten fortsætter man med at spille geopolitik og splitte nationer og sprede spændinger og krig, eller også finder man frem til et nyt paradigme. Og det er i virkeligheden det, der er på spil. Vores pointe har været, at vi fremmer ideen om en omfattende udviklingsplan for hele regionen.

Folk, der har rejst i Mellemøsten, kan bekræfte, at den eneste ting, der mangler i den region, er vand. For når man flyver over flere af disse lande, ser man ned fra flyet, og man ser ørken, ørken, ørken – der er ikke én grøn plet. Oaseplanen, som blev promoveret af Lyndon LaRouche allerede i 1970'erne som en fredsplan, tager udgangspunkt i ideen om, at man er nødt til at tilvejebringe en masse ferskvand, som kan skabes på mange måder: Den mest effektive form er kanaler mellem Middelhavet, Det Røde Hav og Det Døde Hav, og så afsaltning af det vand. Så kan man have andre metoder til at skabe vand ved at skabe kunstig regn ved at ionisere atmosfæren, ved at tappe ind i grundvandsmagasinerne og dybest set have det vand til rådighed for massiv infrastrukturudvikling, industriel udvikling og landbrugsudvikling. Og kun ved at introducere denne idé, som allerede var på bordet, da Oslo-aftalerne blev underskrevet, men som så blev saboteret af Verdensbanken på det tidspunkt, kun hvis man har et udviklingsperspektiv, er der håb om, at man kan få fred mellem Israel og Palæstina og

få en overordnet aftale mellem alle naboerne om at arbejde for alles fælles bedste. Hvis man ikke indfører et sådant perspektiv, er det meget svært at se, hvordan man kan skabe fred i regionen, da positionerne er så fastlåste.

En sådan omfattende fredsplan for Mellemøsten ville så måske være begyndelsen på en ny udviklings- og sikkerhedsarkitektur for hele planeten, som ville tage hensyn til alle landes sikkerheds- og udviklingsbehov, for jeg mener, at det er tvingende nødvendigt for at komme ud af denne nuværende geopolitiske konfrontation.

Så dette er lige nu fokus for vores mobilisering, og på fredag har vi et nyt møde i International Peace Coalition, hvor vi vil præsentere en opdateret version af denne Oasis Plan. Folk bør kontakte os, ringe til os, skrive til os, være en del af vores mobilisering, for jeg tror, vi har brug for en forening af alle fredsbevægelser rundt om i verden for at fokusere på løsningen af konflikten. For det er ikke nok bare at være imod krigen. Vi har brug for en tostatsløsning for Mellemøsten, men den kan kun have en chance for at fungere, hvis der sker en massiv forbedring af levestandarden for alle mennesker i hele regionen.

SCHLANGER: Hvis du har et spørgsmål til Helga, kan du sende det til os på questions@schillerinstitute.org.

Helga, flere mennesker har sendt spørgsmål om de bredere diplomatiske initiativer. Og en person skrev: "Hvad holder medlemmerne af Organisationen for Islamisk Samarbejde og Den Arabiske Liga tilbage fra at tilbageholde olie- og gasleverancer til Israel?" Jack Gilroy fra Pax Christi sendte et spørgsmål ind; han sagde: "Hvad med BRIKS' forslag om økonomiske sanktioner mod Israel?" Hvad synes du om de forslag?

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg er ikke sikker. For problemet er ikke straf og hævn, og så en ny cyklus. Jeg forstår godt, hvorfor

folk gerne vil bryde de diplomatiske forbindelser med Israel eller i det hele taget gå i retning af sanktioner. Jeg har en lidt anden tilgang: Det betyder ikke, at man tilgiver de utilgivelige forbrydelser, der er blevet begået, men det er den absolutte erfaring fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religiøs krigsførelse i Europa, at efter at have mistet næsten to tredjedele af Europa på det tidspunkt, eller store dele af Europa, og de fleste mennesker var døde, kom de til den konklusion, at man er nødt til at indføre noget helt andet: Så Den Westfalske Fred udviklede principperne om, at man for fredens skyld er nødt til at tilgive forbrydelserne på den ene side og den anden side. Det betyder ikke, at man glemmer dem, det betyder ikke, at man ikke opretholder mindet og drager konklusioner for fremtiden. Men man er nødt til at sætte en grænse, hvor man tilgiver. For ellers, hvis man bliver ved med at tælle, "den side gjorde det, og den side gjorde det ...", vil det betyde, at voldens cyklus fortsætter.

Jeg ved godt, at det er meget svært for folk at acceptere, men jeg tror ikke, at det er et isoleret problem, for som jeg sagde lige før, er det, der er på spil, både i tilfældet med Ukraine – tænk bare på de fem eller nu seks gange, NATO har udvidet mod øst og omringet Rusland med det klare geopolitiske mål at afvikle Rusland i sidste ende; og det er virkelig interessant, at Putin i går holdt en meget vigtig tale for Det Russiske Folkeråd, som blev grundlagt i 1993; han holdt en meget vigtig tale, hvor han sagde, at der er folk, der igen taler om at "afkolonisere Rusland", befri folk, etniske grupper i Rusland, og at der er en plan for at nedbryde Rusland. Jeg tror, at det desværre bekræftes af mange aktiviteter, og man kan tydeligt se, at på trods af at der er specifikke ting – vores tid er for kort til at gennemgå dem nu – men det større spil er mellem Vesten og Rusland og Kina. Og Mellemøsten, eller Sydvestasien, er en del af det store strategiske spil.

Så hvis man ikke tager højde for alle faktorer, og efter min

mening kræver det, at vi får en forståelse mellem alle nationerne og alle kræfterne i verden, at vi er nødt til at bevæge os til et helt andet niveau, vi er nødt til at bevæge os til et nyt paradigme for internationale relationer, hvor vi sætter den ene menneskehed først og sætter alle nationale interesser i samhørighed med den ene menneskehed. Det er en slags åndeligt spring, et mentalt spring til et helt nyt niveau, og det er baseret på Nicholas af Cusas tænkning og modsætningernes sammenfald, *coincidentia oppositorum*, som var en tænkemåde, han udviklede, og som jeg mener, informerede Den Westfalske Fred, fordi den gjorde det muligt for deltagerne, på trods af alle krigsforbrydelserne på begge sider, at bevæge sig til et nyt niveau og fastslå, at deres udenrigspolitik fra nu af skulle være baseret på den andens interesse, dvs. alle andre; og at udenrigspolitikken skulle være bygget på kærlighed. Og jeg tror, at det er en kvalitet, som måske lyder utopisk for nogle mennesker, fordi de naturligvis hævder, at det militær-industrielle kompleks aldrig i vores tid vil nå op på kærlighedens niveau i udenrigspolitikken. Men hvis vi får en massebevægelse for fred og en helt anden form for internationalt samarbejde mellem alle nationer, ja, så vil det militær-industrielle kompleks' magt heller ikke bestå for evigt.

Men jeg prøver at sige, at vi har brug for en helt anden beskaftenhed, hvis vi vil undgå verdenskrig: For både i tilfældet med Ukraine og i tilfældet med Sydvestasien, hvis disse konflikter skulle blive optrappet, og i begge tilfælde er denne fare absolut til stede, og det ville komme til brug af atomvåben, er det logikken i atomvåben, at de alle vil blive brugt, når først et er blevet introduceret, og at det vil føre til civilisationens undergang og udslettelsen af alt, hvad vi nogensinde har kendt, elsket og holdt af, fordi der ikke vil være nogen tilbage til overhovedet at overveje, hvad der gik galt. Og der er nogle ekstremt skøre og sindssyge mennesker, der leger med det, som om man kunne "vinde" en atomkrig!

Så man er nødt til at starte fra det værst tænkelige scenarie, som er en atomvinter efter en atomkrig, og derfor er man nødt til at definere løsningen fra den vinkel: Med andre ord er man nødt til at introducere et koncept, der overvinder alle konflikter på regionalt plan, og det skal tage udgangspunkt i den ene menneskehed. Jeg tror, at den eneste regering, som jeg har hørt tale om at gå i denne retning, faktisk er Kina, fordi Xi Jinping altid taler om "menneskehedens fælles fremtid", hvilket betyder, at vi kun har én fremtid. Og jeg har hørt Putin sige lignende ting, og nogle ledere fra landene i det Globale Syd bevæger sig også i denne retning, og jeg mener bestemt, at det er det eneste niveau, hvor dette problem kan løses.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra en af vores kolleger, som er historiker, og han spørger: "Når kampene er stoppet, hvad sker der så? Gaza er ødelagt. Genopbygning – men hvordan?"

ZEPP-LAROUCHE: Ligesom i den Westfalske Fred er der mange detaljer, der skal afklares, men jeg tror, at genopbygningen af Gaza og genopbygningen af en palæstinensisk stat, der indfører præcis den slags økonomiske udviklingstiltag, som jeg talte om før, er det, der skal gøres. Og jeg tror kun, at det kan gøres ved, at det internationale samfund indskærper deres absolutte beslutning om, at det skal ske; og også ved at lægge pres på USA, hvilket skal komme både fra USA's egne rækker, fra borgerne i USA, men også fra det internationale samfund. For det er meget tydeligt, at hvis USA, hvis den amerikanske regering ville bede Israel om at gå med til denne politik, så ville de gøre det. Netanyahu har for nylig pralet med, at han trodsede det amerikanske pres, men jeg tror ikke, at det er sandt. Hvis USA i klare vendinger insisterede på, at Israel var nødt til at rette ind, ville de være nødt til det.

Så den virkelige opgave er derfor at kræve af hvert eneste menneske, at de ikke tier stille over for det, der sker, men det største ansvar ligger helt klart hos USA og de amerikanske borgere for at rette op på deres regerings fejlagtige politik.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, der følger den samme tankegang, fra en fast seer, der spørger: "I betragtning af den voksende modstand mod Bidens tilsagn om at give flere penge til krigen i Ukraine og krigen i Gaza, 105 milliarder dollars mere i tillægsloven, vil Schumer og pro-krigsfraktionen i Kongressen være i stand til at få dette igennem, i betragtning af den voksende modstand i USA?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er ikke et krystalkuglespørgsmål, det er et spørgsmål om politisk mobilisering. Jeg tror, at Schumer tydeligt viser, at han er en person, der spiller med på det militærindustrielle kompleks' spil. Og jeg tror, at der er et voksende antal mennesker, i alle lag, blandt jøder, muslimer, alle slags etniske minoriteter, og både demokrater og republikanere, som virkelig er trætte af denne endeløse krigspolitik.

Hvad har den gjort ved USA? Da 11. september startede interventionerne i Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og sandsynligvis en hel masse andre lande, blev disse lande ødelagt! De øgede ikke USA's magt og omdømme: Faktisk tror jeg, at hele dannelsen af det Globale Syd, som nu er ved at blive en kraft for en ny økonomisk verdensorden, er resultatet af et gigantisk blowback. Hvis USA ikke havde startet disse interventionistiske krige, tror jeg ikke, at det Globale Syd ville gå sammen med Kina om et nyt økonomisk og finansielt system. Jeg synes, at eliterne i Vesten, i NATO, i USA og Europa, bør tænke over, at deres politik har forårsaget dette. Det er ikke Rusland, det er ikke Kina, men det er politikken med interventionskrige, som har kostet millioner af mennesker livet! Tænk bare på Madeleine Albrights berygtede, barbariske udtalelse om, at 500.000 børns død i Irak som følge af de sanktioner, der blev indført efter krigen, var en pris, der var værd at betale, sagde hun. Det "Ugly American"-image, som Madeleine Albright personificerer som ingen anden – ja, jeg kunne nævne et par stykker mere, men hun er helt sikkert en "Ugly American", hvis jeg nogensinde har set en – det har fået

hele det Globale Syd til at gøre oprør, og når sanktionspolitikken, som Cæsar-sanktioner mod Syrien, som – jeg mener, folk er ikke dumme! De kan se, hvad der er hensigten med sådanne sanktioner, nemlig at få befolkningen i det pågældende land til at gøre oprør mod deres regering og føre til et regimeskifte. Så denne politik har tydeligvis slået fejl, og jeg mener, at det skal slås fast.

Og vi er nu nået til et punkt, hvor der er en international erkendelse af, at krig ikke længere kan være et middel til konfliktløsning i en tid med atomvåben: Det er ved at gå op for flere og flere mennesker. Der er flere og flere, der er imod ideen om krig, imod militær produktion, og jeg tror, at det er nødt til at stige, for nu bliver det også meget klart, at det transatlantiske finansielle system oplever alvorlige problemer. Det amerikanske banksystem er så godt som bankerot. Den tyske økonomi er ved at kollapse, den falder som en sten. Og du ved, de forsøger at militarisere den tyske økonomi og gå efter en militær oprustning. Hvordan vil de finansiere det? De vil skære ned på de sociale ydelser.

Så jeg opfordrer alle mennesker til faktisk at tælle, hvor mange skoler der kunne bygges for de penge, der sendes til disse endeløse krige? Hvor mange sundhedssystemer kunne der skabes? Og jeg tror, vi er nødt til at begynde at mobilisere befolkningen for virkelig at sætte en stopper for dette, fordi denne militære produktion er et komplet spild, set ud fra et fysisk økonomisk synspunkt, og det fylder kun lommerne på dem, der spekulerer i obligationer og aktier i de militære firmaer. Og det må blive klart, og en offentlig mobilisering bør virkelig sætte en stopper for det.

SCHLANGER: Vi taler med Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Instituttet. Og husk, at der på fredag, den 1. december, vil være endnu et møde i Den Internationale Fredskoalition, og hvis du er interesseret i det, kan du sende os en e-mail eller ringe til os, så fortæller vi dig, hvad du kan gøre for at deltage.

Helga, vi har et par spørgsmål mere, og her er et fra Gregory: "Hvilke faktorer bidrog til, at de israelske forsvarsstyrker ikke reagerede rettidigt på Hamas-angrebet den 7. oktober?" Og han spørger: "Har vi at gøre med en situation, der ligner den, som Lyndon LaRouche beskrev i forbindelse med 11. september-angrebene i 2001, at Lyn havde forudsagt en 'rigsdagsbrand' for at give Bush-regeringen mulighed for at skifte emne?" Så hvad synes du om det?

ZEPP-LAROUCHE: Det er et meget interessant spørgsmål, for der er mange ubesvarede spørgsmål i denne henseende. For det første viser det sig nu, at der ikke var én advarsel til den israelske regering før, som den fra den egyptiske regering, men tilsyneladende var der flere stemmer i Israel, der advarede Netanyahu, og tilsyneladende også en rapport fra CIA, der advarede om, at et større Hamas-angreb var under planlægning. Ikke desto mindre blev IDF's sikkerhedsstyrker trukket væk fra Gaza-hegnet; de blev omplaceret til Vestbredden; det er én stor ting.

Så er der mange andre spørgsmål, jeg mener, dette tunnelsystem under Gaza, angiveligt 500 km tunneler, 30 meter dybe. Jeg mener, det er ikke noget, der bare kan bygges på en uge! Det tager år og atter år – så hvorfor blev det ikke opdaget? Hvorfor var det aldrig et problem? Hvordan befæster man sådan et tunnelsystem? Man har brug for en enorm mængde cement, beton: Hvordan blev det transporteret? Hvordan kom det meget store antal missiler og andre våben ind i Gaza, som (angiveligt) var fuldstændig overvåget til det sidste? Hvordan kom disse våben derind?

Så der er mange, mange af den slags spørgsmål, som i virkeligheden stiller spørgsmålet: Måske var alt, hvad Hamas gjorde gennem mange, mange år, måske 20 år, kendt af Mossad? Var det kendt af IDF? Det ville i så fald bringe os til spørgsmålet om en 11. september-lignende begivenhed.

Det kan jeg ikke svare på lige nu, men jeg tror helt sikkert,

at der kan rejses spørgsmålstejn, og en undersøgelse – en international undersøgelse – ville være helt på sin plads.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, Helga, som nok er lidt smertefuldt for dig, men som du har talt en del om. Nogen skrev ind og spurgte: "Hvor meget længere kan Scholzkoalitionen i Tyskland overleve i betragtning af de forfærdelige nyheder med økonomien, den fortsatte forpligtelse til krig i Ukraine og nu støtten til Israel?" Hvad er din vurdering af det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at vi er tyndet af den værste regering, Tyskland nogensinde har haft, i hvert fald i efterkrigstiden. Jeg har altid ment, at Merkels regering kvalte kreativiteten i Tyskland ved at indføre en masse middelmådighed, men det, der nu regerer i Berlin, får Merkel til at ligne et geni i sammenligning. Det er virkelig for meget. Denne regering er en klodsmajor, og man ved aldrig, om de er klodsmajorer og ude af stand til at styre en økonomi, eller om de faktisk er de grønnes indflydelse, der har til hensigt at afindustrialisere Tyskland? For det har været De Grønnes eksplicitte program i så lang tid, at jeg ikke ville tro, at det, de gør, til dels er bevidst, at de bare vil afvikle industrien, fordi de er ideologer og gerne vil føre Tyskland tilbage til middelalderen og en slags feudalistisk totalitær orden, for det er også det, der foregår i Tyskland lige nu.

Jeg ved ikke, hvor lang tid det vil tage. Scholz holdt i går en tale om afgørelsen fra den føderale forfatningsdomstol i Karlsruhe, som dybest set havde erklæret det ulovligt at afskaffe gældsbremsen, som en eller anden dum kombination af mennesker havde stemt ind i Grundgesetz, forfatningen, på et tidligere tidspunkt. Og nu skal man have to tredjedeles flertal for at ændre det. Nu er der nogle mennesker, især i De Grønne og i Socialdemokratiet, som taler om, hvordan man kan ændre på gældsbremsen; dette blev straks afvist af De Frie Demokrater og Kristendemokraterne.

Den regering er så fuld af selvmodsigelser: Der er partier, som på nogle punkter er diametralt modsatte af hinanden, men for at holde fast i magten, holder de sammen. Men resultatet er naturligvis afgrundsdybt. Lederen af den Kristelige Sociale Union (CSU), som er ministerpræsident i Bayern, Markus Söder, opfordrede til et tidligt valg, så der kan afholdes forbundsdaysvalg samtidig med valget til Europa-Parlamentet i juni næste år. Jeg ved ikke, om det vil fungere; det vil kræve mere handling fra oppositionen. Men jo før denne regering bliver stemt ud, jo bedre, for de er ved at køre Tyskland i sæk, og det er forfærdeligt! Fordi de ødelægger ting, som er blevet opbygget i generationer efter efterkrigstiden. Og når man taler med almindelige tyskere, uanset hvor man møder dem, skraber man i overfladen, og de er ved at eksplodere af fortvivlelse, af raseri, af fuldstændig forfærdelse.

Så jeg synes, vi er i en meget dårlig situation i Tyskland. Og det er meget tydeligt, at hele Europa befinder sig i en meget vanskelig situation. Der har lige været et stort møde i Frankrig med "falske suverænister", som Jacques Chirac, vores samarbejdspartner i Frankrig og tidligere præsidentkandidat, kaldte dem. Det er folk, der lader, som om de går ind for et suverænt Frankrig, men de holder sig mest til neoliberale økonomiske politikker, den østrigske skole, og de er for det meste nu ved at blive trukket ind i et geopolitisk spil. Så de ligner oligarkiets "Plan B". Og der er lignende formationer i mange lande. Så jeg tror, vi er i stor fare, for historien gentager sig aldrig nøjagtigt, men der er mange mennesker, der ser paralleller mellem det, der sker i Europa lige nu, og begyndelsen af 1930'erne.

Og den måde, de forsøger at eliminere ytringsfriheden og andre frihedsrettigheder på: Den virkelige totalitære fare er ikke der, hvor man normalt siger – Rusland og Kina er lande, man ikke kan kalde totalitære, fordi de kommer fra en helt anden tradition, en anden kultur. Men Vesten forsøger altid at sætte navn på lande, der har et andet socialt system, og det var

det, Biden sagde; han kom med en virkelig provokerende udtalelse om Xi Jinping, efter at de havde mødtes i San Francisco. Han blev spurgt af en journalist i en klar provokation, om han mente, at præsident Xi Jinping var en diktator, og han sagde: "Ja, han kommer fra et helt andet system end vores eget." Som om det at komme fra et andet system automatisk ville betyde, at man var en diktator! Det er bare terminologi, der stammer fra den kolde krig, og den er altid blevet brugt af efterretningstjenesterne til at skyde skylden på en fjende – det var sproget i Kongressen for Kulturel Frihed, og hvis du ser på terminologien, er det den samme! Selv om Rusland ikke længere er et kommunistisk system, selv om Kina er meget værdsat af 150 nationer fra det Globale Syd. Så når man kigger lidt dybere på alle disse ting, kommer man til den konklusion, at disse etiketter ikke siger ret meget.

Så for at vende tilbage til dit spørgsmål, så håber jeg, at denne regering kan blive erstattet af bedre partier. Der er mange bestræbelser på at skabe nye partier på dette tidspunkt. Vi promoverer også vores egen Borgerrettighedsbevægelse Solidaritet (BüSo), og jeg kan kun sige, at vi har brug for et alternativ til den tyske regerings nuværende forsøg på at remilitarisere Tyskland på måder, som kun kan få hårene til at rejse sig.

SCHLANGER: Det sidste spørgsmål, som faktisk udspringer af det første, er, at flere mennesker spørger om det kommende amerikanske præsidentvalg i 2024. Don siger for eksempel: "Måden at løse dette på er at fjerne det amerikanske demokratiske parti." En række mennesker forsøger at give demokraterne skylden for det.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at den nuværende kombination af præsidentkandidater virkelig giver plads til forbedringer. Biden er tydeligvis ikke længere så egnet til at stille op som præsidentkandidat. Tidligere præsident Trump – jeg har ikke set på hans program for nylig, men han er tydeligvis ikke på

linje med tidens trend, hvilket er, hvad den Globale Majoritet udtrykker, nemlig ønsket om samarbejde snarere end en fortsættelse af det geopolitiske spil. Og de andre kandidater er heller ikke uden problemer. Man kunne håbe, at der er en anerkendelse af behovet for samarbejde.

Nu kan jeg kun helhjertet støtte kandidaten til det amerikanske senat i New York Diane Sare, og jeg har fået at vide, at der nu er en stor græsrodsbevægelse til støtte for hende. Der dannes "Friends of Sare"-cirkler i mange stater. Jeg tror, man håber, at der i hver eneste af de 50 stater plus Washington D.C. vil blive oprettet en "Friends of Sare"-kreds, og at der omkring den forhåbentlig vil blive dannet en ny præsidentliste, ikke en præsidentkandidat, men måske kandidater, der virkelig repræsenterer et alternativ. Så jeg kan kun håbe, at en sådan indsats vil lykkes, for jeg kan sige, at hele verden længes efter et bedre Amerika. Folk over hele verden håber, at Amerika vil vende tilbage til traditionen fra de grundlæggende fædre, fra Lincoln, fra John Quincy Adams, naturligvis, hvad angår udenrigspolitik, fra Franklin D. Roosevelt, hvad angår økonomisk politik, fra Kennedy, hvad angår fredspolitik; og at denne tradition i Amerika vil komme i forgrunden.

Det er, hvad hele verden ønsker, og jeg kan kun opfordre folk i Amerika til at genoverveje deres historie i en fart.

SCHLANGER: For dem, der spørger, så stiller Diane Sare op til det amerikanske senat i staten New York. Og du kan finde ud af mere om hende på hendes hjemmeside Sare for Senate.

Så Helga, tak fordi du kom. Igen skal folk være opmærksomme på det kommende temamøde fredag den 1. december. Se efter information på Schiller Instituttets hjemmeside, skriv til os, ring til os, lad os vide, hvis du er interesseret, og vi vender tilbage til dig.

Helga, tak fordi du kom, og forhåbentlig vil mange mennesker

se dig på fredag!

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi ses på fredag.

At skabe betingelserne for fred

Den 28. nov., 2023 (EIRNS) – Den midlertidige våbenhvile holder fortsat i Israel-Palæstina med den vedvarende løsladelse af israelere og palæstinensere og den fortsatte strøm af forsyninger. Men hvad bringer fremtiden, og hvem er ansvarlig for at forme den?

Israels premierminister Benjamin Netanyahu praler over for sine partifæller med, at han har styrken til at trodse USA, og at "jeg er den eneste, der er i stand til at forhindre en palæstinensisk stat i Gaza og [på Vestbredden] efter krigen." Er det hans skyld? Han bærer helt sikkert skylden for sine barbariske handlinger, der har kostet over 20.000 mennesker livet i Gaza. Men er Netanyahu ansvarlig for de nuværende forhold?

Denne konflikt er ikke regional – ikke blot fordi den truer med at sprede sig ud over regionen, men fordi regionens eksistens som en konflikt har været en tilsigtet politik for det Britiske Imperium i et århundrede! Hele formålet med den britiske geopolitiske doktrin har været at forhindre samarbejde og udvikling i hele Eurasien ved at opretholde et konfliktsystem, der forhindrer forbindelser og samarbejde, skaber konflikter og kampe og flytter den handel, som stadig findes, til søs i stedet for til landbaserede transportnetværk, der forbedrer den økonomiske værdi af det land, de er bygget på.

Afghanistan og det indiske subkontinent er den ene side af denne konfliktzone, som strækker sig gennem Iran og Irak til Middelhavets østlige regioner og sydlige kyster. Geopolitikens mål er ikke at opnå en afgørende sejr i regionale konflikter, men at de opretholdes, potentielt hvis ikke altid i realiteten.

Har Ukraine nydt godt af den "hjælp" og "bistand", landet har modtaget til at bevæbne sine unge og i stigende grad knap så unge mænd og sende dem i fare? Nej, det er et redskab i kampen mod Rusland. Ville Taiwan have gavn af militær "hjælp" fra USA, hvis det blev involveret i en fremprovokeret krig med Beijing? Nej, befolkningen på øen ville blive brugt som overflødige soldater på vegne af den angloamerikanske verdensorden. Har Israel virkelig gavn af den carte blanche militære "støtte", det har modtaget fra USA, som tillader det at smide lige så mange bomber over Gaza på en uge, som USA gjorde over Afghanistan på et år? Hvis man giver sine venner våben til at begå uretfærdige handlinger, hjælper man dem så?

Hvis vi vender blikket mod situationen i Israel og Palæstina, hvordan kan årtiers had så overvindes? Ved at nægte at spille det britiske spil! Ved i stedet at rette blikket mod fremtiden.

I 1970'erne fremlagde Lyndon LaRouche og hans bevægelse en "oase-plan" (omtalt i en nylig massepublikation fra LaRouche-organisationen) for udvikling af Sydvestasien, herunder massive investeringer i at bekæmpe en fælles fjende: ørkenen. Ved at bygge kanaler mellem Middelhavet og Det Døde Hav, og mellem Det Døde Hav og Det Røde Hav, via Akababugten, og udstyre disse saltvandskanaler med afsaltningsanlæg, ville landbrugs- og udviklingspotentialitet i hele den tørre region kunne forbedres gevaldigt.

Er der også politiske spørgsmål, der skal løses? Ja, selvfølgelig. For eksempel har udvidelsen af bosættelserne på Vestbredden haft til formål at skabe et fait accompli og

spolere ethvert potentiale for en ægte palæstinensisk stat. Dette må håndteres som et stort problem blandt mange andre.

Men uden et program for udvikling, et program, der skal støttes af så store nationer som USA og Kina, vil fred være umulig.

Fredagens møde i International Peace Coalition, det 26. af slagsen, som markerer et halvt års konsekvente overvejelser, vil indeholde en præsentation af EIR's Marcia Merry Baker om udsigterne til en varig og meningsfuld fred i Sydvestasien, muliggjort af en vellykket kamp for et nyt paradigme, der kan erstatte geopolitik.

Befolkningen i Israel og Palæstina vil ikke længere være ofre for en strategisk tilgang, der ser dem som sprængstoffer, der skal detoneres, når det er nødvendigt. For selv om denne konflikt ser ud til at være lokal, løses den med en global dagsorden.

**Video: Forum for
nødsituationer:
Ikke flere krigsforbrydelser!
Økonomisk udvikling, ikke**

affolkning!

Ikke korrekturlæst:

En artikel fra 5. november med titlen “[Israelsk minister] suspenderet efter at have udtalt, at atombombeangreb på Gaza er en mulighed” Politico rapporterede, at “Israels kulturminister Amichai Eliyahu blev suspenderet på ubestemt tid, efter at han i et interview sagde, at det at smide en atombombe på Gazastriben var ‘en af mulighederne’, meddelte regeringen søndag.”

Det ville være yderst uansvarligt {ikke} at tage denne trussel alvorligt. Allerede nu er mellem 25.000 og 30.000 tons bomber blevet detoneret af det israelske forsvar i Gaza siden den 7. oktober. Dette overstiger langt den bombetonnage, der blev smidt i de mest dødbringende luftangreb under Anden Verdenskrig, herunder Hamburg (4 angreb, 9.000 tons) Dresden (4 angreb, 3900 tons) og Tokyo (1.665 tons.) Krigsforbrydelser er under opsejling.

Türkiye’s Anadolou Agency rapporterede den 12. oktober, at “Det israelske luftvåben (IAF) sagde ... at det har smidt ‘omkring 6.000 bomber mod Hamas-mål’ i Gaza siden lørdagens angreb, hvilket næsten svarer til det antal bomber, USA brugte i Afghanistan på et år. Washington Post, der citerer Marc Garlasco, militærrådgiver i den hollandske organisation PAX for Peace, rapporterede, at Israel “på mindre end en uge smider det, som USA smed i Afghanistan på et år, i et meget mindre, meget tættere befolkede område, hvor fejl vil blive forstørret.” Krigsforbrydelser er på vej.

Er 1930’ernes æra med offentligt forsvarede og retfærdiggjorte krigsforbrydelser vendt tilbage? Har man besluttet at genindføre masse mord i krigsførelse som en “legitim” praksis, i modstrid med ratificerede FN-resolutioner, Oslo-aftalen fra 1993, Genève-konventionerne og Nürnberg-kodeksen – såvel som

med atomvåbnenes "gensidigt sikrede ødelæggelse"?

"Ifølge Gazas sundhedsministerium er 10.328 mennesker i Gazastriben blevet dræbt pr. 7. november 2023, herunder 4237 børn, 2719 kvinder og 631 ældre mennesker. Derudover er 25.956 mennesker blevet såret, og 2450 er savnet, herunder 1350 børn, for det meste dækket af nogle af de 262.000 beskadigede beboelsesenheder. Indtil videre er 192 læger blevet dræbt", rapporterede det britiske lægetidsskrift The Lancet i sin udgave fra den 17. november. Disse dødsfald – virkelige mennesker med virkelige ambitioner, ikke " utilsigtede skader" – kan ikke være hverken nødvendige, rigtige eller berettigede.

Tænk på et nyligt interview, som det højtstående britiske parlamentsmedlem og forsvarsminister Grant Shapps gav til BBC, da han blev spurgt, om han mener, at Israel handler uforholdsmæssigt i sine militære aktioner mod Gaza: "Jeg tror, man glemmer, at folk desværre mister livet i krig. Da Storbritannien bombede Dresden, mistede 35.000 mennesker tilsyneladende livet. Folk dør i krig." Og husk så den berygtede udtalelse, som korrespondent Peter Arnett rapporterede den 7. februar 1968 om det amerikanske bombardement af den vietnamesiske landsby Ben Tre: "'Det blev nødvendigt at ødelægge byen for at redde den,' sagde en amerikansk major onsdag...uanset civile tab, måtte de bombe og beskyde den engang så fredelige flodby med 35.000 indbyggere for at drive Viet Cong-styrkerne på flugt." Samme krigsforbrydelser, andet land, andet årti, andre mennesker, anden "uangribelig retfærdig sag". Skal vi alle finde os i det igen?

Da USA's præsident John F. Kennedy i 1962 blev presset af hårdkogte folk i sin egen administration til at indlede en militær invasion af Cuba "for at forsvare Amerika", efter at Sovjetunionen havde placeret ballistiske missiler der – missiler, som amerikanerne på det tidspunkt ikke vidste var bevæbnet med atomsprænghoveder – nægtede han og reddede verden fra en atomkrig, måske på bekostning af sit eget liv. Ligesom

Israels premierminister Yitzhak Rabin, der blev myrdet den 4. november 1995 af israelske ekstremister, som modsatte sig Rabins samarbejde med Yassir Arafat om fred i Gaza og på Vestbredden, havde JFK modet til at ændre USA's aksiomer. I sin tale på American University den 10. juni 1963 foreslog han dette: "Lad os undersøge vores holdning til selve freden. Alt for mange af os tror, at det er umuligt. Alt for mange tror, det er uvirkeligt. Men det er en farlig, nederlagsagtig tro. Det fører til den konklusion, at krig er uundgåelig – at menneskeheden er dødsdømt – at vi er grebet af kræfter, vi ikke kan kontrollere. Vi behøver ikke at acceptere den opfattelse. Vores problemer er menneskeskabte – og derfor kan de løses af mennesket. Og mennesket kan være lige så stort, som det vil. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde."

Grib muligheden for at skabe en varig fred

Den 27. nov. 2023 (EIRNS) – Verden vander sig over den aktuelle situation i Sydvestasien, og uventede åbninger dukker op til højre og venstre. Efter fire vellykkede dage med frigivelse af gidsler og en ledsagende "humanitær pause", blev der mandag aften den 27. november bekendtgjort en forlængelse på to dage, hvilket forlængede pausen til torsdag morgen den 30. november. Spørgsmålet, som verden må forholde sig til, er dog stadig: Kan denne midlertidige pause forvandles til en reel, varig fred? Og hvad skal der til for rent faktisk at opnå en sådan?

Mandag var der så møde i Middelhavsunionen i Barcelona, en sammenslutning af europæiske, vestasiatiske og nordafrikanske

lande. Topmødet, som tidligere har taget mindre regionale spørgsmål op, fokuserede denne gang udelukkende på situationen i Gaza, hvilket afspejler det hurtige tempo, hvormed historien trækker tilsyneladende normale mennesker og begivenheder ind på historiens scene. Diskussionerne var angiveligt intense, da europæiske og arabiske stater mødtes for at diskutere det presserende spørgsmål. Hvad der kommer ud af det, er stadig uvist.

Den 28. november vil der blive indkaldt til et møde på højt niveau i FN's Sikkerhedsråd i New York, som vil blive ledet af Kinas udenrigsminister Wang Yi. Derudover vil medlemmer af Den Arabiske Liga og Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC), hvis udenrigsministre for nylig har besøgt de fleste medlemmer af Sikkerhedsrådet, være til stede, hvilket sandsynligvis vil gøre begivenheden til endnu et skridt fremad i den strøm af global diplomatisk aktivitet, der er i gang.

USA fortsætter dog med at modsætte sig alle bestræbelser på at opnå en langsigtet våbenhvile og opretholder en konstrueret uigennemsigtighed med hensyn til sine intentioner for regionen. Samtidig holder de døren åben for omfattende våbensalg og støtte til Israel, så de kan fortsætte deres massakre.

På trods af en så forfærdelig og anspændt situation er de kommende "Olympens guder" ikke almægtige. Demonstrationer fortsætter med at vokse verden over i opposition til den hjerteløse tilsidesættelse af palæstinensiske liv, på trods af forsøg på at bagatellisere dem eller male dem med penslen "antisemitisme". Jo længere denne politik fortsætter, jo mere tydeligt bliver det for alle at se.

Vil det være nok og i tide? Det er ikke afgjort endnu, men det der uden tvivl kan siges er, at den nuværende midlertidige våbenhvile ikke blev til på grund af Joe Bidens og Benjamin Netanyahus ædle hensigter. De blev snarere tvunget til det på grund af det enorme pres, der kommer fra alle verdenshjørner.

Dette pres må intensiveres i løbet af de kommende 48 timer. Opfordringer til en international fredskonference må lyde over hele verden.

I en diskussion med medarbejdere i dag mindede Helga Zepp-LaRouche folk om, at denne konflikt i Gaza, ligesom krigen i Ukraine, er brikker i nutidens herskende unipolære verdensorden, og at de derfor bliver presset på måder, der fremmer en meget større geopolitisk dagsorden. Det er også derfor, det er så farligt, for mens systemet fortsætter med at bryde sammen for øjnene af verden, er der nogle, der er villige til at gå til verdens ende for at bevare deres kontrol – selv hvis det inkluderer verdenskrig.

Derfor må USA og andre vestlige nationer fås til at se andre nationer, især opstigende magter som Rusland og Kina, ikke som trusler mod "vores system", men som allierede i et forsøg på at forbedre hele verden. De, der sidder fast i en geopolitisk konfrontation, er som "robotter", sagde Zepp-LaRouche, "de har ingen idé om kultur eller retfærdighed," og de har ingen respekt for andre nationers kulturer.

"Det er på høje tid, at USA vender tilbage til John Quincy Adams' udenrigspolitik, og at Europa på samme måde for alvor begynder at overvinde resterne af kolonialismen," fortsatte hun. Disse underliggende aksiomer er den største hindring for de vestlige samfunds evne til at se en løsning på denne krise, sagde Zepp-LaRouche: "De tager ikke rigtig i betragtning, at det Globale Syd har en grundlæggende ret til at overvinde fattigdom, heraf deres beslutning, som blev forstærket af Kinas opstigning og økonomiske magt ... at de har den absolutte ret til at kontrollere deres egne ressourcer, øge værdikæden i deres egne lande ved oparbejdning og skabelse af halvfabrikata og færdigvarer, samt ved at opbygge reelle, fuldgylldige økonomier i deres egne lande for at øge levestandarden for hele befolkningen."

Derfor er vejen til at ændre verden i dag at "få Europa og USA

til virkelig at forstå, at samarbejde med det Globale Syd, og ikke konfrontation, er den nemme vej til at komme ud af hele denne krigsfare og etablere et nyt paradigme blandt verdens nationer.”

Foto:EIR

Forum for nødsituationer: Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!

Ikke korrekturlæst

26. november 2023 (EIRNS)

Helga Zepp-LaRouches hovedtale fra Humanity for Peace's online konference den 26 november, "Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig først hilse på jer alle, uanset hvor I ser og lytter til dette program. Jeg synes, at det haster gevaldigt, fordi vi er i gang med at øge mobiliseringen af Den Internationale Fredskoalition (IPC) og få den til at vokse, indtil vi har bragt verden væk fra den nuværende kurs. Det er tydeligt, at der er en meget stor fare for, at fortsættelsen af den nuværende geopolitiske politik vil føre til en katastrofe, der er meget værre end den film, vi skal vise om lidt; nemlig en atomkrig, der vil gøre en ende på livet på Jorden. Hvis ikke på kort sigt, så er faren der helt sikkert på mellemlang eller lang sigt. For hvis den nuværende

idé om, at vi er involveret i en kamp mellem to blokke – på den ene side NATO, på den anden side den voksende BRIKS-kombination af stater – vil det med absolut sikkerhed føre til civilisationens udslettelse. Kun en dybtgående mobilisering af befolkningen, først og fremmest i USA, men naturligvis også i Europa og alle landene i det Globale Syd, er vigtig for at kunne øge indsatsen, indtil vi har styrken til at gennemføre de løsninger, som faktisk findes.

En ekstremt vigtig bestanddel af denne kamp er kampen om, hvorvidt sandheden vil blive fortalt om alle disse konflikter, eller om det vil være en fortælling, der er skræddersyet på en sådan måde, at den legitimerer denne krigspolitik. Lad mig starte med de to regionale krige, der er i gang, men lad mig fra begyndelsen understrege, at hvor vigtig krigen i Gaza og krigen i Ukraine end er for alle de involverede – russerne, ukrainerne, NATO-tropperne, de israelske styrker, palæstinenserne – så bør vi absolut huske på, at disse to konflikter eller krige, som har deres helt egen historie, ikke desto mindre lige nu blot er brikker i den større kamp mellem disse to systemer.

Lad mig starte med et par ord om situationen i Gaza. Vi har nu den anden dag med våbenhvile i Gaza, som i bund og grund er blevet påtvunget Israel, fordi Netanyahu oprindeligt havde sagt, at der ikke ville blive forhandlet, før Hamas var fuldstændig ødelagt, og alle gidsler var blevet frigivet. Det var tydeligvis en kombination af de verdensomspændende mobiliseringer og demonstrationer i alle de islamiske lande, men også i mange byer i USA og på gaderne i Europa. Og naturligvis det, som de kinesiske medier kaldte "stormagts"-indflydelsen, dvs. mødet mellem præsident Xi Jinping og Biden i San Francisco, og de mange diplomatiske aktiviteter. Dennis har allerede nævnt OIC's og Den Arabiske Ligas delegationer, der tager til Kina, Moskva, London, Paris, og nogle af dem drager til Washington. Alt dette har helt sikkert indflydelse, men faren er, at disse fire dage vil være ovre på tirsdag, og

der er en ekstrem fare for, at krigen vil fortsætte. Og det i en situation, hvor det er utroligt, hvad der sker. Det gode, hvis der er noget godt i et mareridt af denne dimension, er, at verdensbefolkningen med egne øjne kunne se i det mindste et glimt af graden af ødelæggelse i Gaza, af palæstinenserne enormt vanskelige situation. 2,3 millioner mennesker i kulde og regn, næsten ingen boliger tilbage, ingen mad, intet vand, ingen medicinske forsyninger. Og det har stået på i mange uger. Nu er folk blevet skubbet mod syd; mange af dem samles nær Hafah-overgangen. Det er en ubegribelig situation, som mange menneskerettighedsorganisationer har kaldt etnisk udrensning, folkemord; at Gaza er ved at blive forvandlet til en komplet ødemark, hvilket er hensigten. Ideen er at gøre det umuligt for folk at bo der, i hvert fald ikke for palæstinensere.

Det er nu også ved at blive klart, at hele fortællingen om, at Al-Shifa hospitalet i virkeligheden var det sted, hvor Hamas' hovedkvarter skulle være i et tunnelsystem nedenunder, og at Hamas brugte den palæstinensiske befolkning som menneskeligt skjold, har vist sig at være en løgn. Der er nu også rapporter om, at IDF [Israeli Defense Force] vidste, at Hamas' egentlige hovedkvarter lå et andet sted, 8,5 kilometer væk. Så dette er en situation, hvor sandheden er ved at komme frem. En vigtig udtalelse blev fremsat af António Guterres, FN's generalsekretær, som i en meget følelsesladet tale sagde, at Hamas' angreb den 7. oktober ikke skete i et vakuum. Det medførte en fuldstændig hysterisk reaktion fra Israels støtter, USA og Tyskland. Hvorfor var reaktionen så hysterisk? Fordi den punkterede den israelske fortælling om, at det hele var et pludseligt angreb.

Den diplomatiske mission, der blev nævnt, opnåede en meget vigtig ting. Der er to lande – Kina, som foreslog, at en øjeblikkelig tostatsløsning for palæstinenserne skal sættes på dagsordenen i forbindelse med en mere generel fredskonference for Mellemøsten. Vi mobiliserer i dag og i disse dage med

våbenhvile for at få så mange kræfter som muligt til at bakke op om ideen om, at kun en fredskonference virkelig kan løse situationen. Da delegationen ankom til Moskva, annoncerede Rusland tilsyneladende også, at de er ved at forberede en ny sikkerhedsarkitektur for hele Mellemøsten. Det er noget, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede foreslog i 1975, da han foreslog en Oasis-plan. Det ville være en økonomisk udviklingsplan, der gjorde ørkenen grønnere, men oase-ideen var et symbol på, at oasen er menneskeskabt, og at man kan gøre ørkenen grøn med moderne teknologi. Man kan have industri, landbrug, infrastruktur, en reel økonomisk udviklingsplan for hele Sydvestasien som den eneste måde at få fred på. Det er afgørende, og det er vigtigt, at mange mennesker tager denne idé til sig, som vi også allerede har offentliggjort.

Situationen i USA – og alle ved, at Israel aldrig ville gøre, hvad de gør, uden USA's fulde opbakning. Biden står over for genvalg, og han skal bekymre sig om det faktum, at et stort flertal af den amerikanske befolkning går ind for en våbenhvile i Gaza. Der er nu et voksende antal byer, der har vedtaget resolutioner – Seattle, Atlanta, Detroit og mange andre. Derfor kan jeg kun appellere til de mennesker, der ser med fra USA, men også fra Europa, om at gå på gaden og kæmpe for fredskonferencen i Mellemøsten og sikkerhedsarkitekturen og Oasis-planen. Konfronter jeres politikere med dette, så vi får en voksende mobilisering til at lægge det på bordet.

Lad mig hurtigt omtale den anden krig – den i Ukraine. Især i USA, og her og der også i Europa, indrømmer selv de etablerede medier, at Ukraine tabte krigen; at USA ikke har afsat flere penge i deres budget, så våbenleverancerne efterhånden er ved at være begrænsede. Tyskland, som nu hævder, at de vil fordoble midlerne til at sende våben til Ukraine, står imidlertid over for en massiv konkurs i deres økonomi, så det er tvivlsomt, om det virkelig kan gennemføres på den måde, som nogle krigsmagere planlægger det. Naturligvis er historien her

også, som i Gaza den 6. oktober, historien om, at der var en uprovokeret krig, der ikke længere kan opretholdes. Der er en generel erkendelse af, at det var NATO's brudte løfter om ikke at udvide sig en tomme mod øst, som forårsagede forhistorien til Ukraine-krigen. At det var de oranges kupforsøg i 2004; at det helt sikkert var det vestligt ansporede og finansierede Maidan-kup, og at der lige nu er en utrolig indsats for at realisere historien ved at sige, at Rusland startede krigen i 2014 ved helt at udelade det faktum, at det var et fascistisk kup, som Rusland reagerede på med udviklingen på Krim og senere i Donbas. Merkel, Hollande og Poroshenko har alle indrømmet, at de kun foregav at gå ind for Minsk-aftalen for at give ukrainerne mere tid til at blive trænet op til NATO-troppernes niveau. Derfor skal forhistorien til det, der skete den 22. februar 2022, tages i betragtning. For at forstå alt dette i den rette sammenhæng er man nødt til at se på de større strategiske rammer.

Lad mig nu orientere om noget, som, selv om det vedrører den specifikke tyske situation, efter min mening beskriver hele historien på en meget nyttig måde, så det internationale publikum kan reflektere over den. For nylig sagde den tyske forsvarsminister Boris Pistorius i en tale, måske med vilje, men han sagde, at den vigtigste opgave var at gøre Tyskland "krigsparat". I dag tales der meget om, hvorfor Tyskland skal bakke op om Israel uden at stille spørgsmål på grund af Holocaust. Vi bør minde os selv om den tyske historie, når den tyske forsvarsminister igen siger, at Tyskland skal gøres "krigsparat". Det er ikke kun Israel, vi skal tænke på, vi skal tænke på den tyske historie. Jeg appellerer til alle om at ringe til folk i Tyskland og fortælle dem, at de skal komme væk fra denne kurs. Hvad handler alt det her om? Jeg begyndte at kigge i den strategiske diskussion om, hvad der ligger bag denne Pistorius-bemærkning, og der er en bred diskussion blandt tænketanke og visse såkaldte analytikere og moderatorer og talkshows, som dybest set bedst udtrykkes i et papir udgivet af det tyske råd for udenrigsrelationer, DGAP, i et

policy brief, som siger, at der skal ske et kvantespring i mentaliteten og hele Tysklands rustningspolitik. Der skal ske en stigning i den militære produktion, en reel krigsøkonomi; der skal ske en massiv stigning i antallet af soldater, der gør tjeneste i Bundeswehr. Og for det tredje skal der ske en absolut mentalitetsændring i befolkningens holdning til denne militarisering af Tyskland, fordi Tyskland så hurtigt som muligt skal udvikle den mest magtfulde og mest kampdygtige moderne NATO-hær i Europa. Så foreslår de ikke kun, at den militære produktion skal øges massivt; det er der ikke penge til, for alt andet vil blive skåret ned. Alle de sociale omkostninger – sundhedspleje, uddannelse, infrastruktur – alt vil blive skåret ned, undtagen denne militære oprustning.

Hvordan får man en mentalitetsændring i befolkningen, hvor de unge ikke kender historien så godt længere, men i de ældre generationer er der stadig nogle mennesker, der ved, hvad det betød, at Dresden blev bombet sønder og sammen i en ildstorm, at Köln var jævnet med jorden, og at mange andre byer var murbrokker. De har en erindring, selv om de ikke selv oplevede det, de kender det fra historien og fra deres bedsteforældre, som fortalte dem det. Så der er behov for at få befolkningen til at acceptere, at krigen igen skal udkæmpes på tysk jord. Det, der står i dette dokument, er, at for at få en sådan mentalitetsændring, skal alle fra 18 til 65 år tvinges til at gøre tjeneste i et år; indtil man er 35 år i militæret, og hvis man er 36-65 år, skal man gøre tjeneste i et år i enhver funktion, som er en hjælpefunktion til denne indsats. Og debatten om dette skal gå ind i alle samfundets kroge – sportsklubberne, skolerne, universiteterne, delstatsparlamenterne, byrådene og så videre. Hver eneste enhed, hvor det sociale liv finder sted, skal vænne sig til denne fremtidige militarisering af Tyskland, fordi folk skal trænes til at acceptere, at der en gang i fremtiden igen vil køre tanks gennem tyske landsbyer og byer mod øst. Selv hvis der så er kamp, vil sårede tropper komme fulde af blod, og de må acceptere at leve med disse billeder igen. Det er alt, hvad

der står i denne artikel. Så har en af forfatterne, en mand ved navn Christian Mölling, som jeg aldrig har hørt om før og nok hurtigst muligt bør glemme igen, lige haft et 22 minutter langt interview i det bedste aften-tv-show, "ZDF Heute" (ZDF i dag), hvor han meget udførligt beskriver, hvad der virkelig er på spil. Først antager eller anklager han, at Ruslands egentlige mål er den kommende krig med NATO; men han har ingen beviser. Lad mig bare sige dette i parentes, briterne har også udgivet en ny hvidbog om Kina, hvor de stort set hævder det samme. I Möllings tilfælde siger NATO angiveligt, at Rusland er den største trussel mod hele NATO. Denne britiske hvidbog siger det samme om Kina. Virkeligheden er, at det ikke er sandt, lad mig bare indskyde dette her. Man bør spørge sig selv, hvorfor det er, at landene i det Globale Syd, som udgør langt størstedelen af verden, har en helt anden holdning til Rusland og Kina? De betragter disse to lande som venner, der hjælper dem med at overvinde deres underudvikling og for første gang gøre en ende på kolonialismen efter 600 år. Man skal endelig ikke falde for disse narrativer, for de har en geopolitisk hensigt. Så han siger, at Rusland, når krigen i Ukraine slutter – han ønsker ikke at berøre det faktum, at krigen i Ukraine blev tabt for NATO, ligesom alle disse andre krige; Vietnamkrigen for USA, Afghanistan, Irak, Libyen. Alle disse krige blev tabt, men det diskuterer han ikke. Han siger, at når krigen i Ukraine er slut, så vil Rusland opbygge sin fulde militære styrke. Og da det nok tager 6-10 år at gøre det, må NATO straks starte dette våbenkapløb, da Rusland allerede er mindst et skridt foran, måske to eller tre. Den russiske befolkning er mere villig til at opgive deres levestandard til fordel for militæret end i Vesten, og derfor må man være forberedt. Før eller siden vil Rusland invadere Baltikum. Se bare på de problemer, der allerede er ved den finske grænse, for ikke at nævne, at finnerne lige er blevet medlem af NATO i den sjette NATO-udvidelse mod øst, hvilket har forlænget grænsen mellem Rusland og NATO med 1300 km. Det er, som om Rusland og Kina ville flytte til den mexicansk-amerikanske grænse, men det nævner han slet ikke. Derefter

siger han grundlæggende, at det er derfor, NATO er nødt til at opbygge alting massivt, fordi vi har konstateret, at der ikke var ammunition til Ukraine. Grundlæggende vil Tyskland blive knudepunktet for denne opbygning. Han siger, at krigen startede i 2014, så her kommer historien om den uprovokerede krig. Og befolkningen er nødt til at acceptere det, og derfor er vi nødt til at opbygge et militærindustrielt samfund. Så spørger moderatoren ham: "Så [lydfejl] mellem BRIKS og NATO er uundgåelig og vil ske?" Han siger, ja, vi er nødt til at træffe en beslutning. Vil vi gå efter risiko eller sikkerhed? Vi er nødt til at vælge sikkerhed. Faren er, at Rusland vil forsøge at splitte NATO-landene og få fat i nogle af dem. Smider vi dem så til dem som dyrefoder, en meget grim formulering på tysk, så er det for sent, og Vesten vil tabe.

Dette er naturligvis bare en refleksion, for det tyske Council on Foreign Relations har ikke tilfældigt en lighed med New York Council on Foreign Relations. De er dybest set søskende til denne institution. Det er tydeligvis det, der ligger bag de kræfter, der mener, at Rusland skal ruineres – som Baerbock har gentaget mange gange; at Kina skal inddæmmes, hvilket er umuligt, fordi Kina allerede er den stærkeste økonomiske magt og har omgået USA i faktisk fysisk økonomisk magt. Så dette er en absolut katastrofal kurs, og det vil ende som Hiroshima, hvis vi ikke ændrer os.

Hvordan ændrer vi det? Først og fremmest er vi nødt til at imødegå denne fortælling om, at Rusland er sådan et monster, der har til hensigt at overtage verden, for det er ikke sandt. Det er ikke sandt, at Kina forsøger at erstatte det imperiale USA, for Kina har ingen sådanne intentioner. Begge disse lande ønsker at have et system, som det er repræsenteret i BRIKS, der er baseret på suverænitet, respekt for andres sociale systemer, ikke-indblanding i interne anliggender; dybest set FN's charter og de fem principper for fredelig sameksistens. Jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan forhindre, at den nuværende konstellation ender i en katastrofe, er ved at

overbevise befolkningerne i Europa og USA om, at vi er nødt til at samarbejde med BRIKS-Plus, verdens globale flertal, og at vi er nødt til så hurtigt som muligt at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerheds- og udviklingsinteresserne i hvert eneste land på planeten. Jeg skrev Ti Principper, som ville være begyndelsen på en diskussion af, hvordan en sådan arkitektur kunne se ud. Jeg mener, at dette er den mest påtrængende opgave; at vi fortæller folk, at der er et alternativ til militær opbygning og konfrontation. Ligesom i den Westfalske Fred er det muligt at finde frem til et sæt principper, der gør det muligt at tage sig af alle landes interesser. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne krise.

Så jeg appellerer til jer. Vi er nødt til at have et nyt finansielt system, for det nuværende transatlantiske finansielle system er i en meget fremskreden tilstand af sin egen undergang. Vi sidder på en krudttønde med 4 billioner dollars i udestående derivater. Alene de amerikanske banker sidder på flere hundrede milliarder dollars i urealiserede tab, som er en krudttønde, der kan eksplodere når som helst. Så vi har brug for en ny finansiell arkitektur, et nyt kreditsystem, som skal være grundlaget for at finansiere afskaffelsen af fattigdom, underudvikling, opbygningen af et sundhedssystem i alle lande på planeten, udviklingen af infrastruktur som en forudsætning for industrialisering og landbrug i alle lande på planeten. Vi bør forene vores hænder og kræfter for at overvinde levnene fra kolonialismen på den sydlige halvkugle og i landene i det Globale Syd. Hvis vi lægger dette på bordet, er der en vej ud af denne situation. Ingen taber, undtagen måske nogle spekulanter i det militær-industrielle kompleks, men vi kan også omdanne disse militær-industrielle komplekser til nyttig produktion af fysiske varer, som er til folkets fælles bedste.

Jeg tror, det er programmet, og vi er nødt til at få en seriøs

diskussion om det, for uden en sådan intervention – og her appellerer jeg især til kræfterne i det Globale Syd – kan de hjælpe os med at få folk i Europa og USA til at forstå, at landene i det Globale Syd ikke er fjenden. Men at vi er nødt til at opbygge en verden, hvor vi alle kan leve. Det er menneskehedens store moralske test. Kan vi, som den eneste intelligente, kreative art, give os selv en orden, der gør det muligt for os alle at overleve på lang sigt? Mange tak.

Her er Helgas kommentarer fra diskussionsperioden:

1. kommentar:

Jeg synes faktisk, vi bør diskutere, hvordan vi kan indgyde optimisme i folk ved at drøfte Oaseplanen og diskutere, hvordan man gennem økonomisk udvikling kan vende hele situationen, og at det bliver det samlende initiativ for alle. Jeg tror, det vil have en effekt. For jeg tror, at verdenssituationen generelt er ved at nå et krisepunkt, hvor ideen om, at man ikke kan gøre noget, bliver erstattet af et kriseøjeblik, hvor hvis man lægger en løsning på bordet, så kan den blive til virkelighed.

Lige nu er der så mange mennesker i landene i det Globale Syd, som er fast besluttet på at overvinde underudvikling, at dette er tidens trend: ideen om at erstatte den nuværende orden af geopolitiske konflikter med en orden, hvor lande lever fredeligt sammen og arbejder sammen i gensidig interesse, dette er tidens ide, som kan realiseres.

Så mit forslag vil være, at vi virkelig kommer ud af dette møde med en fuldstændig forpligtelse til at tage Oasis-planen, at tage ideen om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og virkelig starte en mobilisering: få universiteter, tænketanke, til at holde møder om det. Så kan vi helt sikkert få diskussionen væk fra krig og over på, hvordan vi rent faktisk kan skabe en fredsorden. Og jeg appellerer til alle deltagere om at gøre det til et diskussionsemne, uanset hvor I er. Og så

vil vi tage det med rundt i verden.

Og jeg tror, at vi på denne måde kan besejre en tilsyneladende altdominerende mediekontrol og erstatte den med en diskussion i folkets interesse.

2. kommentar:

Ja, jeg vil gerne komme med en hurtig kommentar: Jeg tror, at Vanessa er meget tæt på situationen i Sydvestasien. Men jeg har altid en tendens til at tænke, at hvis man befinder sig i en slags sandkasse, hvor skakbrikkerne er sat, og det britiske imperium og andre kolonimagter har brugt denne region i meget lang tid, til det store spil, til Sykes-Picot-aftalen, til grænsedragningen, så er alt dette kendt, og det bliver spillet.

Så spørgsmålet for mig er altid, hvordan man på en eller anden måde kommer ud af boksen? Hvordan får man en tilgang, hvor man bringer et nyt element ind?

Jeg tror, at det udgør en del af det strategiske billede: Jeg forsøgte tidligere at påpege, at både situationen i det såkaldte Mellemøsten og i Ukraine, selvom de har specifikke karakteristika og historier og træk, er en del af dette større spil, og det større spil er den falske idé om, at der nødvendigvis er en uløselig konflikt mellem landene i det Globale Nord, NATO, USA, det såkaldte Vesten, og Rusland og Kina i særdeleshed; Kinas fremkomst som den primære økonomiske modstander, og Rusland, der igen bliver en verdensspiller med hensyn til militær magt. Og jeg tror, at det er den virkelige flaskehals eller det virkelige kritiske punkt, som vi er nødt til at løse. For så længe – og jeg tror, Putin har sagt det på et tidspunkt, at hvis de ikke havde fundet Ukraine, ville de have fundet et andet sted eller en anden grund til at komme i konfrontation med Rusland.

Jeg tror, at det vigtigste spørgsmål for mig er, at jeg kun kan sige, at den eneste måde, jeg tror, vi kan afdramatisere

denne situation på, er, at vi på en eller anden måde bringer stemmen fra det Globale Syd meget mere ind i billedet: For da premierminister Nehru og præsident Sukarno på Bandung-konferencen talte om faren for atomkrig, sagde de, at det er et spørgsmål, der påvirker landene i det Globale Syd lige så meget, som det påvirker landene i Nord. De bliver måske dræbt et par dage eller uger senere, men i sidste ende vil en atomkrig dræbe alle.

Jeg ved, at problemet med BRIKS er, at de er forskellige lande, de har forskellige dagsordener – det er ikke en homogen gruppe, men i lyset af det, vi ser på, som virkelig er det billede, vi vil konfrontere med den film, vi snart vil vise, er dette noget, der påvirker hele menneskeheden, og jeg tror, vi er nødt til at gøre en reel indsats for, at landene i det Globale Syd, i lyset af denne fare, taler mere højlydt: For hvis de melder krystalklart ud, at den eneste måde, hvorpå der kan samarbejdes med Europa og USA, er, hvis de går med til et nyt internationalt system, et nyt paradigme for internationale relationer. Og hvis landene, BRIKS plus, samt alle de lande, der har ansøgt om BRIKS-medlemskab, hvilket er næsten 50 lande i alt, hvis de ville mødes og komme med sådan et budskab og sige: "Vi kræver, at det kinesiske forslag om en fredskonference i Mellemøsten og det russiske forslag om en ny sikkerhedsarkitektur for Mellemøsten bliver fulgt øjeblikkeligt, og vi lægger alle vores vægt bag det"; og de ville så appellere til fredsbevægelsen, som er fragmenteret, men ikke desto mindre eksisterer, der er mange mennesker og organisationer, der kæmper for fred, og hvis de ville appellere til den, så det Globale Syd og fredsbevægelsen i det Globale Nord ville gå sammen og kræve disse løsninger på en meget hurtig måde, så tror jeg, at det kunne tippe balancen.

Hvad bliver det næste for Gaza og verden? Affolkning eller udvikling?

Den 22.november 2023 (EIRNS) – En anspændt, forhandlet gidseludveksling og midlertidig våbenhvile mellem Israel og Hamas er planlagt til at træde i kraft engang i denne weekend, muligvis så tidligt som fredag morgen, lokal tid. Den vil kun vare i fire dage med mulighed for at forlænge den dag for dag i yderligere et par dage, hvis tingene forløber som aftalt. Internationale hjælpeorganisationer advarer allerede om, at den øgede humanitære hjælp, som også skal strømme ind i Gaza, langt fra vil være det, der er brug for, og derfor næppe vil afhjælpe de menneskelige lidelser i området.

Og alligevel, hvis det rent faktisk sker og ikke afspores af udenlandsk kontrollerede ekstremister eller lignende provokatører på den ene eller den anden side, åbner den fire dage lange pause op for den mest kortvarige mulighed – ikke meget længere end et hjerteslag – for rent faktisk at løse krisen. Det er der to grunde til.

For det første virker den internationale mobilisering for fred. Den eneste grund til at Netanyahu-regeringen endelig er gået med til selv denne lille pause i nedslagtningen er, at den voksende bølge af pres – både i Israel og internationalt – på ham og hans amerikanske og britiske hjælpere har tvunget det igennem. Som London Guardians erfarne udenrigskommentator Simon Tisdall skrev, lige før aftalen blev annonceret: "Preset på Netanyahu er begyndt at vise sig – denne potentielle våbenhvile viser, at noget har ændret sig... Netanyahu og hans krigskabinet ... er kommet under intenst pres for at gøre mere fra gidslernes familier, som arrangerede en stor, fem dage lang march til Jerusalem i sidste uge." Tisdall noterede sig også "vægten af den internationale fordømmelse af

Israels angreb på Gaza, især inden for den arabiske og muslimske sfære. Rusland og Kina er blandt de førende lande", som også kræver våbenhvile og forhandlinger.

For det andet, hvis der udøves et tilstrækkeligt organisatorisk pres, findes der en vej til en endelig løsning med fred gennem udvikling på krisen i det sydvestasiatiske "cockpit", som truer med at kaste hele planeten ud i en atomar Tredje Verdenskrig. Som Helga Zepp-LaRouche understregede i sin ugentlige tysksprogede webcast den 22. november, hvor den fire dage lange våbenhvile er ved at træde i kraft, "skal denne tid selvfølgelig bruges hurtigst muligt til at bringe den fulde tyngde af alle forslagene i anvendelse."

"I øjeblikket," tilføjede hun, "vejer det kinesiske forslag om at afholde en international fredskonference om Sydvestasien tungest. I princippet burde dette straks sætte to-statsløsningen på dagsordenen og, meget vigtigt, det vi i Schiller Instituttet bringer ind i debatten, nemlig den absolutte nødvendighed af at sætte en udviklingsplan for hele den sydvestasiatiske region på dagsordenen som grundlag for fred. Dybest set, hvad Lyndon LaRouche foreslog tilbage i 1975 med Oase-planen, dvs. virkelig at gøre ørkenerne grønne, at udvikle infrastrukturen der, at tilpasse levevilkårene for befolkningen i alle stater i hele Sydvestasien i retning af udvikling, for at etablere et helt nyt paradigme."

"Dette må hurtigst muligt støttes af alle dem, der er interesseret i en løsning på denne konflikt," understregede Zepp-LaRouche. "Der er stor interesse for at sikre, at denne konflikt ikke eskaleres, men faren består stadig. Så vi har et lille, kort pusterum, som det haster med at udnytte."

Det kinesiske forslag om en konference er kortfattet og specifikt. I en erklæring fra udenrigsministeriet den 21. september hedder det: "Kina opfordrer til en snarlig indkaldelse af en international fredskonference, der er mere autoritativ til at opbygge international enighed om fred og

arbejde hen imod en snarlig løsning på spørgsmålet om Palæstina, der er omfattende, retfærdig og bæredygtig.”

Et umiddelbart samlingspunkt er Humanity for Peace’s “Emergency Forum: Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!” søndag den 26. november, som efterfølges af en eksklusiv visning af dokumentarfilmen “8:15 Hiroshima: From Father to Daughter”.

Hvilken bedre måde at ære den faldne John F. Kennedy, som var med til at bringe verden tilbage fra randen af atomkrig, på 60-årsdagen for hans likvidering?

Billede: Kremlin.ru, CC BY 4.0, via Wikimedia Commons

Overvind geopolitisk krigsførelse for at frigøre det nye paradigme

Ikke korrekturlæst

Nov. 23, 2023 (EIRNS) – Det angloamerikanske imperium har, i bestræbelserne på fortsat at udøve en overlegen kontrol over verdens anliggender, vedtaget et geopolitisk perspektiv om at forhindre samarbejdsudvikling mellem nationer, især i Eurasien. Dette er baggrunden for den planlagte eksplosion af Israel-Gaza-konflikten til en bredere regional krig, der er rettet mod udvidelsen af BRIKS-processen og potentialet for regional integration i stil med LaRouche-bevægelsens forslag om en Verdenslandbro.

Den anglo-amerikanske NATO-krig mod Rusland, der i vid udstrækning føres på Ukraines territorium, har tydeligvis ikke

været nogen succes, hvilket selv de etablerede medier endelig har indset. Sanktioner har ikke haft den tilsigtede virkning, hverken med hensyn til at ændre russisk politik eller med hensyn til at forårsage alvorlig skade på landets økonomi.

Bestræbelserne på at vinde en økonomisk og politisk krig mod Kina falder til jorden. Menneskerettighedsorganisationer miskrediterer sig selv med overdrevne påstande om Xinjiang og brænder den politiske kapital af deres legitimitet ved at handle i politiske formåls interesse, snarere end noget, der ligner et universelt princip. Den økonomiske krigsførelse mod Kina er katastrofal for dem, der deltager i den. Men den har ansporet Kina til at gøre betydelige fremskridt inden for højteknologi: både inden for produktion og inden for forskning og udvikling.

I Sydvestasien har USA sendt to hangarskibsgrupper og en meget synlig atombevæbnet ubåd til regionen. Disse samlede styrker handler ikke om at beskytte Israel mod Hamas i Gaza – de handler om at angribe regionen som helhed, især Iran og Syrien.

Israels brutale masse mord på Gazas indbyggere har bragt landet i international unåde og forårsaget langvarig skade på dets omdømme og legitimitet. En strøm af forargelse fra hele verden – med særlig omtale af BRIKS, OIC/Arabiske Liga, FN's Generalforsamling, fra amerikanske byråd og kongresmedlemmer og fra israelerne selv – har tvunget en aftale om en midlertidig våbenhvile i kampene, der skal ledsages af gensidig frigivelse af gidsler.

Men det er ikke tilstrækkeligt.

På online BRIKS-mødet den 21. november udtrykte Kinas præsident Xi Jinping sit syn på sagen: "Der kan ikke være sikkerhed i Mellemøsten uden en retfærdig løsning på spørgsmålet om Palæstina. Jeg har ved mange lejligheder

understreget, at den eneste farbare vej til at bryde den palæstinensisk-israelske konflikt ligger i en tostatsløsning, i genoprettelsen af Palæstinas legitime nationale rettigheder og i oprettelsen af en uafhængig palæstinensisk stat.”

Kunne en international konference om netop dette tema blive mødestedet for et nyt paradigme for fred gennem udvikling i verdens brændpunkter? Kan hele spektret af sikkerhed – sikkerhed mod sult, mod fattigdom, mod sygdom, mod krigsførelse – tages op som et internationalt ansvar, der indvarsler et nyt paradigme for internationale relationer og begraver geopolitik for evigt?

Lad os sørge for, at det sker, og give nutiden og fremtiden noget at være virkelig taknemmelige for.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche: Slut dig til mig for at stoppe blodsudgydelserne

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 22. november 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej, og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 22. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du

kan sende os dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, tingene bevæger sig meget hurtigt på forskellige strategiske fronter, med nye udviklinger i Netanyahus krig mod Gaza, diplomatiske initiativer, der har til formål at berolige brændpunkterne, og Schiller Instituttets initiativ til ikke bare at berolige situationen, men at bevæge sig hen imod en ny strategisk arkitektur. Lad os begynde med noget, der blev annonceret for et par timer siden, nemlig at der er indgået en aftale om en fire dages våbenhvile i Gaza, der begynder i morgen, og som vil gøre det muligt at udveksle israelske gidsler, der er taget af Hamas, med palæstinensere, der er blevet fængslet i Israel. Dette har fyldt meget i det internationale diplomati. Begge sider stiller spørgsmålstejn ved, om man kan stole på den anden part. Hvad er dit syn på dette, Helga, både på den igangværende diplomatiske aktivitet, og hvad det betyder generelt? Repræsenterer dette en potentiel, betydelig forandring?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det kunne man bestemt håbe. Jeg tror, der er mange faktorer, der spiller ind: Den ene er det faktum, at der er et internationalt ramaskrig mod det, der generelt blev opfattet og af mange karakteriseret som "folkemord", der foregår i Gaza, af en dimension, som er ufattelig og fuldstændig umulig at fortsætte med at bære. Så der var demonstrationer i mange lande – naturligvis i de islamiske lande, som også i form af Organisationen for Islamisk Samarbejde er involveret i en større diplomatisk rundtur, sammen med Den Arabiske Liga, til de fem permanente medlemslande i FN's Sikkerhedsråd. De besøgte først Kina, så Rusland og derefter Storbritannien og Frankrig. Derefter bliver Netanyahus situation i Israel naturligvis næsten lige så uholdbar, fordi mange mennesker, herunder de pårørende til ofrene fra den 7. oktober, beskylder Netanyahu for at være ansvarlig for det, der skete. Derefter var der en lang march af de pårørende til gidslerne den 4. november, hvor de også

krævede, at Israel skulle handle for at befri gidslerne.

Så jeg tror, der opstod et stort pres på situationen, og man kan kun håbe, at denne nuværende pause, som forhåbentlig vil vare ved, vil blive brugt til at forlænge den ud over de fire dage; det blev allerede sagt, at for hver yderligere 10 gidsler, der blev frigivet, ville pausen blive forlænget med endnu en dag. Men det er tydeligvis ikke nok. Og det er først og fremmest op til USA at sørge for, at denne krig slutter, for det er den eneste magt, som Israel vil være nødt til at anerkende.

Jeg tror, at tiden er inde til, at alle mennesker, der virkelig er plaget af det, der er sket, bevæger sig og mobiliserer sig sammen med os og alle de andre fredelige bestræbelser, der er i gang, for at finde en konkret løsning i form af – Kina presser på for at få en international fredskonference til at etablere de to stater som en løsning på konflikten; men vigtigst af alt, så skal alle involverede kræfter forpligte sig til at skabe fred gennem udvikling: For den eneste måde, hvorpå der er håb om at løse denne konflikt og bringe den til ophør, er at have en fredsplan for hele regionen – det vil sige hele Sydvestasien – ved at mobilisere for "Oasis-planen". Det var en plan, der blev udviklet af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede i 1975, og som gik ud på, at man er nødt til at have en massiv produktion af ferskvand, fordi alle disse stater for størstedelens vedkommende er ørkener, og at man er nødt til at have en reel industriel udvikling; hvilket nu er muligt på grund af Bælte & Vej Initiativet og Kinas vilje til at spille en stor rolle i udviklingen af regionen. Og fire lande i regionen vil blive medlemmer af BRICS fra 1. januar 2024: Det er Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran; og så er der Egypten, som er en del af regionen, og som samtidig er broen til Afrika.

Så hvis man nu forpligter sig til at holde en international udviklingskonference for hele regionen, vil det måske også

provokere fredelige kræfter i Israel til at sørge for, at de bliver den dominerende kraft i landet, så der kan blive sat en stopper for dette absolutte rædselsshow, som jeg kunne sige meget mere om, men der er nu mange flere, der taler om det. Og jeg tror, at det eneste, der tæller på nuværende tidspunkt, er at få afsluttet krigen og få gang i udviklingen.

SCHLANGER: Du har dækket noget af det, der stod i de første par spørgsmål, vi modtog, men jeg stiller dem alligevel, fordi de afspejler den polarisering, der er derude. Fra en person i New York lyder spørgsmålet: "Hvad får dig til at tro, at man kan stole på, at Hamas vil overholde en våbenhvile?" Og fra Israel: "Hvorfor anerkender Biden og den amerikanske kongres ikke, at problemet er Netanyahu og hans alliance med de mest radikale, ekstremistiske zionistiske bosættere?" Og denne person henviste til den nationale sikkerhedsminister Itamar Ben-Gvir og finansminister Bezalel Smotrich, som begge stemte imod aftalen om våbenhvileudveksling.

ZEPP-LAROUCHE: Svaret på det første spørgsmål er, at jeg mener, at det palæstinensiske folks situation er tilstrækkelig, og at enhver, der har noget hjerte tilbage, vil imødekomme dette krav. Og jeg kan kun sige, at hvis man ikke tager højde for fremtiden, vil man aldrig få en ende på dette.

Og til det andet spørgsmål kan jeg kun reflektere over, hvad Lyndon LaRouche plejede at sige, nemlig at det ikke er Israel, der bestemmer situationen, men det er USA's strategiske hensigt, som mange gange har brugt Israel som en håndgranat til at sætte en situation i gang. Og jeg tror derfor, at kontrollen over dette helt klart ligger i USA.

SCHLANGER: Der har været flere spørgsmål om din aktivitet og Schiller Instituttets aktivitet: Nogen spurgte: "Hvad er Den Internationale Fredskoalition, som vi er involveret i?" og "Hvordan kan man blive involveret?" Og dette er en person, der er interesseret i konferencen den 26. november, der er sat op til kl. 11 Eastern Time, med titlen "Ikke flere

krigsforbrydelser! Udvikling, ikke affolkning!”

Så hvad er IPC, og hvordan kan folk blive involveret?

ZEPP-LAROUCHE: Den Internationale Fredskoalition er den indsats, vi lancerede for næsten fire måneder siden, med den idé at forene alle de forskellige fredsgrupper rundt om i verden. For der er mange mennesker, faktisk har jeg det klare indtryk, at det er det store flertal af mennesker rundt om i verden, der er trætte af at være ofre og udkæmpe krige for en lille, oligarkisk elite ved at ofre unge mænd og kvinder i meningsløse krige, og at hele denne idé i det 21. århundrede om, at konflikter kan løses med krig, må stoppe! For i en tid med atomvåben er det helt sikkert forældet og må stoppes. Så IPC er ideen om at forene fredsbevægelsen i Vesten – først og fremmest at forene dem, for der er del-og-hersk-princippet desværre stadig relevant, og nogle gange kræver det bare spidsfindige måder, du ved, at sige “tal ikke med disse mennesker”, “hold dig væk fra disse mennesker”. Så derfor er det, der burde være en grundbølge, en strøm af modstand mod selve ideen om krig, mange gange en lille demonstration her, en lille aktion der – men vi er nødt til at forene alle disse bestræbelser i det såkaldte Nord, og så kombinere fredsbevægelsen i det Globale Nord med ambitionen fra landene i det Globale Syd om at få en retfærdig ny økonomisk verdensorden. Og et af formålene med IPC er at få begge sider, fredsbevægelsen i Nord og udviklingslandene i Syd, til at erkende, at deres interesser er helt identiske, og at begge deres problemer – manglen på udvikling i Syd og manglen på fred i Nord – skyldes det samme oligarkiske princip, som tydeligvis er i en opløsningsfase og ikke bryder sig om tanken om, at det nye system er ved at opstå, primært omkring BRIKS-landene, men også mange andre organisationer i det Globale Syd.

Så du kan slutte dig til den indsats. Det er meget prisværdigt. Den næste store konference bliver søndag den 26. november, hvor vi på den ene side naturligvis vil diskutere

mulighederne for en fredsløsning i Sydvestasien, men også eftertrykkeligt gøre det klart, at hvis vi ikke får fred, så truer det, der skete i Hiroshima med ofrene for de atombomber, der blev smidt der, hele verdens skæbne. Og eftersom nogle af krigshøgene dybest set har retfærdiggjort Israels uforholdsmæssigt store reaktion mod Gaza med, at det var legitimt, fordi USA trods alt kastede atombomben over Hiroshima og Nagasaki, og terrorbrandbombningen af Dresden også jævne byen med jorden og forårsagede, at 35.000 mennesker døde i flammerne dengang, og derfor ville den uforholdsmæssigt store israelske reaktion også være legitim! Det er skandaløst, at nogen, der er mennesker, kan sige sådan noget. Men derfor vil vi vise den ekstraordinære dokumentar, "8:15 Hiroshima: From Father to Daughter", lavet af datteren til et af ofrene fra Hiroshima, som viser præcis, hvad det betød, hvad døden i en atomkatastrofe betød. Så folk virkelig kan se sammenhængen, at hvis vi ikke får de to krige under kontrol, krigen i Ukraine og krigen i Sydvestasien, har det potentiale til at udvikle sig til en global krig, som nødvendigvis vil være en atomkrig, og det vil betyde enden på civilisationen.

Så den kommende søndag, den 26. november, er et wakeup call. Forfatteren til dokumentaren, den japanske kvinde, der skrev manuskriptet, Dr. Akiko Mikamo, vil også være til rådighed for spørgsmål og svar, og du kan stille hende spørgsmål, hvis du tilmelder dig i tide. Så gør det, og vær med på søndag.

SCHLANGER: Du nævnte din afdøde mands "Oasis Plan". Der findes en pjece fra LaRouche-organisationen, "Peace Through Development for Palestine and Israel: LaRouches oaseplan." Folk kan kontakte os for at få en kopi af den.

Nu, Helga, har vi et spørgsmål fra en af vores kontakter i Mexico, som spurgte: "Har du en rapport om BRIKS' krisetopmøde om Gaza, som fandt sted i går?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Det var meget vigtigt. Det var naturligvis

virtuelt, men det havde deltagelse af præsident Putin, præsident Lula; premierminister Modi var repræsenteret af sin udenrigsminister Jaishankar fra Indien; Ramaphosa fra Sydafrika og Xi Jinping fra Kina, og de diskuterede et initiativ, der opfordrede til en øjeblikkelig løsning af konflikten, i grundlæggende termer. Og jeg tror, at det faktum, at BRIKS nu tager ansvar, er meget vigtigt. For hvis man tager BRIKS og Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC) og Den Arabiske Liga, hvorefter de to sidstnævnte organisationer foretog denne rundrejse til medlemslandene af FN's Sikkerhedsråd, tror jeg, det er den slags miljø, der giver håb om, at en løsning kan være mulig.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål, der blev sendt ind af Jeremiah, som tydeligvis forsøger at organisere sig på vegne af det, vi gør. Han spurgte: "Hvordan udfordrer du folk til at støtte et kreditsystem for at udvikle en fremtid i tråd med LaRouche-planen? Og til at få Vesten til at slutte sig til BRIKS i stedet for at forblive underlagt en imperialistisk nation?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, spørgsmålet om at acceptere et sådant kreditsystem kan tvinge sig selv på dagsordenen, hvad enten folk kan lide det eller ej. For der er ingen tvivl om, at vi sidder på en komplet krudttønde: USA formår lige nu at forlænge budgettet på en eller anden måde, men det er en komplet fiktion, fordi USA er så forgældet, og enhver form for forstyrrelse kan få det hele til at eksplodere – som det gør i Tyskland lige nu! I Tyskland er man nu i en situation, der kan sammenlignes med den, USA var i, før de indgik et budgetkompromis, men den er meget mere uløselig. Forfatningsdomstolen i Karlsruhe har netop afgjort, at det var forbudt for koalitionsregeringen at bruge de midler, der var afsat som en særlig fond til omkostningerne ved coronapandemien, til nu at finansiere noget af omstillingen til en grøn økonomi. Det er ude. Nu er der et hul i budgettet på 60 milliarder euro. Og der er gået panik i denne koalition,

som har besluttet, at der er et udgiftsstop. Så der er mange ting: Der vil være penge, som skulle kompensere hver husstand for de øgede energiomkostninger på omkring 300 euro: Det er skåret væk. Så for mange mennesker vil det betyde, at de vil få svært ved at finansiere deres ublu energiregninger. Mange andre programmer vil blive skåret ned, og generelt vil det være alle områder inden for de sociale programmer, undtagen militærbudgettet! Og det vil få mange mennesker til at blive virkelig rasende, og måske kan vi komme ind på det spørgsmål senere.

Men jeg tror, at behovet for at acceptere reorganiseringen af et fuldstændigt bankerot system vil blive mere og mere tydeligt, fordi den militære opbygning er det eneste, regeringerne er villige til at betale for, mens alle de grundlæggende fornødenheder – infrastruktur, velfærd, sundhedssystem, uddannelse, alt det bliver skåret ned! Jeg tror, at folks vilje til at kræve en forandring vil være hastigt stigende.

Og især fordi vi nu har Den Nye Udviklingsbank, der ledes af Dilma Rousseff; hun er kendt for at have kæmpet for et nyt kreditsystem, lige siden hun var brasiliansk præsident, og nu er hun præsident for Den Nye Udviklingsbank; og der er mange bestræbelser fra de forskellige BRIKS-lande, især Kina og Rusland, men også andre, på at udvikle en ny valuta, en ny reservevaluta, et nyt kreditsystem. Og mens Vesten lider under alle disse konsekvenser af sammenbruddet, bevæger landene i det Globale Syd sig i den anden retning, og det vil blive mere og mere synligt.

Så det fornuftige ville være at sige: Okay, vi tager vores forretningsmodel op til revision. Og det er den anden ting: Det er så tydeligt, at alle bestræbelser fra det Globale Nord, fra USA, NATO, Europa, slår fejl! Se på alle de krige, der blev udkæmpet! Vietnam blev tabt, Afghanistan var en total fiasko; Irak, en fiasko. Assad er der stadig; Libyen er en fejlslagen stat som følge af NATO's intervention. Alle disse

politikker var fuldstændige fiaskoer. Nu kommer situationen i Ukraine, snart vil det være så tydeligt, at denne krig også er tabt, og det eneste resultat er enorme lidelser for det ukrainske folk, naturligvis, det russiske folk, og alle de andre, der lider under konsekvenserne, som de millioner af flygtninge, der er flygtet.

Så hvorfor kan de etablerede lande i det Globale Nord, USA, Tyskland, Frankrig, hvorfor kan de ikke have format nok til at mødes og sige: Jamen, måske foreslog vi en politik, som ikke fungerede! Ethvert firma, der er truet af konkurs, ville mødes, og enten kan ledelsen lave en ny forretningsplan, sætte virksomheden i et bedre perspektiv eller udskifte ledelsen. Den vestlige politiske elite ser ud til at være helt ude af stand til at tage det simple skridt, at korrigere deres politik, som tydeligvis er baseret på helt forkerte aksiomer.

Så det betyder, at kløften mellem befolkningen og deres regeringer aldrig har været så stor som i USA og Europa. Og jeg tror, det truer med at eksplodere, for jeg kan sagtens se, at den kommende vinter bare vil forværre hele situationen. Og vi er nødt til at finde flere og flere mennesker, der kræver et nyt paradigme, fordi det bør være klart, at alle disse ting hænger sammen, og at man ikke kan løse det ene problem efter det andet, et efter et, men at man virkelig er nødt til at rette op på hele systemet, hvis det svigter på den måde, som det er åbenlyst.

SCHLANGER: Du har lige fremprovokeret et spørgsmål fra Tyskland, hvor nogen spørger: "Når situationen i Ukraine udvikler sig så hurtigt, som den gør, og når Tyskland lover flere penge til Ukraine, og denne budgetkrise, som du lige har beskrevet, kan den nuværende koalitionsregering i Tyskland så overleve?"

ZEPP-LAROUCHE: Det håber man ikke! Situationen i Ukraine er overstået. Det diskuteres åbent i mange amerikanske spalter, af politikere og så videre, og det er klart, at krigen i

Ukraine, den såkaldte modoffensiv, ikke virkede. USA's nye budget, som lige er blevet vedtaget, forlænger ikke pengene til Ukraine, så pengene fra USA bliver betydeligt mindre; jeg tror, det bliver omkring 30% mindre, måske en større reduktion. Og hvad sker der i Tyskland? Forsvarsministeren har lige været i Kiev for tredje gang, siden han tiltrådte, og han lover mere tysk hjælp, mere tysk udstyr, flere tyske penge. Og denne Pistorius holdt for nylig en tale, hvor han sagde, at vi er nødt til at gøre Tyskland "krigsparat"-kriegssüchtig. Det udløste et ramaskrig blandt mange mennesker, for hver gang Tyskland går i retning af militarisme, er der nogle fornuftige mennesker, der ikke synes, det er så fedt. Hvad sker der så? Så gik han ind i et langt tv-interview og forklarede, at det bare betyder at gøre Tyskland klar til at forsvare sig selv. Hvem truer nu med at angribe Tyskland?

Tja, hvis man ser på de forskellige tænketanke og relaterede medier, som visse journalister og forskellige universitetsprofessorer, taler de pludselig om behovet for at foregribe en kommende krig med Rusland! Det vil jeg ikke have! De taler om, at krigen med Rusland vil være uundgåelig om seks år eller ti år, fordi de hævder, at når krigen i Ukraine er overstået, vil Rusland straks begynde at opruste for at angribe det næste land, måske i Baltikum, måske Moldova, måske endda nogle andre lande i Europa, og at krig i Europa derfor vil blive sandsynlig. Og da Rusland kan være klar om seks år, sandsynligvis om 10 år, må NATO være parat til at udkæmpe den krig om seks år. Og derfor er det eneste område, der skal opbygges, den militære sektor – alt andet skæres ned, men der skal ske en militær opbygning og en militarisering af det tyske samfund, en forøgelse af militærproduktionen, flere soldater i Bundeswehr og en styrkelse af befolkningens såkaldte "modstandsdygtighed", derfor, som en tænketank foreslår, skal alle fra 35 til 65 år aftjene et års værnepligt! Ikke alle ved fronten, men alle steder, hvor de kan passe ind og spille en rolle.

Dette er planen for den kommende verdenskrig. Og jeg tror, vi er nødt til at vågne op og sige, at efter Anden Verdenskrig i Tyskland havde vi et meget berømt og meget nyttigt slogan, som var "Aldrig mere!". Og det betød, aldrig mere folkedrab, aldrig mere krig, og at krig aldrig mere skulle udgå fra tysk jord, nogensinde. Og jeg tror, vi er nødt til at øge fredsbevægelsen, og jeg kan fortælle folk, at der på lørdag forhåbentlig vil være en stor demonstration i Berlin. I bør tage derhen og deltage. Og vi er nødt til at have en debat om, at dette er den forkerte vej: Vi bør absolut ikke gå i retning af en militarisering af Tyskland, og enhver person, der kender nogen i Tyskland, bør kontakte dem og sige: "Er du vanvittig, at du vil tolerere dette?" For jeg mener, at Tyskland har akut brug for en intervention, for i Tyskland bliver vi mere og mere en koloni – faktisk er jeg bange for, at vi allerede er det – og vi har brug for, at folk vågner op. For der er et alternativ: Alternativet er, at vi arbejder sammen med det Globale Syd, menneskehedens Globale Majoritet, og får et system, hvor alle kan overleve, og ikke går i retning af denne vanvittige militarisering, som er i Tysklands og resten af verdens værste traditioner.

SCHLANGER: Det, du beskriver, er det såkaldte militærindustrielle kompleks' magt i bredere forstand, virksomhedskartellerne og så videre, i de fleste NATO-lande og helt sikkert i USA. Det bringer mig til det næste spørgsmål, som er, at det i dag er 60 år siden, at John F. Kennedy blev myrdet, og de fleste mener, at han blev myrdet på grund af sin modstand mod det militærindustrielle kompleks' planer i USA på en række områder.

For dem, der ikke har set det endnu, har jeg dedikeret min daglige opdatering i dag til mindet om John F. Kennedy, og folk kan se det. Men spørgsmålet, der kom ind, er: "Tror du, at mordet på John F. Kennedy og mørklægningen af det stadig forhindrer ledende figurer i amerikansk politik i at udfordre etablisementet?"

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg, fordi det i en vis forstand er som disse terrormord, og dette var et terrorangreb, eller ideen om politiske mord. Bortset fra at man skaffer sig af med en person, der er i vejen for magthaverne, har det også altid det tilsigtede medbudskab til alle andre mennesker, "gør ikke det samme, for så kan du få en lignende skæbne." Faktisk plejede min afdøde mand, Lyndon LaRouche, at sige, at USA's store sår ikke kun er mordet på Kennedy, men også tilsløringen gennem Warren-kommissionen. Fordi det amerikanske samfunds manglende evne til at afdække den virkelige historie bag dette mord har ført til et komplet paradigmeskift. Jeg kan kun råde dig til at gå ind på JFK Library's hjemmeside og se på fredstalen 10. juni 1963] og nogle andre af Kennedys taler, såsom hans [20. september 1963 tale til FN's generalforsamling, eller talen om uddannelse, og du vil se, at han havde et helt andet paradigme: Han var kulturel optimist. Han var for den økonomiske transformation af det Globale Syd. Han troede på den menneskelige kreativitets absolutte evne til at løse ethvert problem. Han mente, at man skal tale med sin fjende, han afværgede trods alt Cubakrisen, da de militære rådgivere forsøgte at overbevise ham om at løse konflikten militært, hvilket i betragtning af, at de sovjetiske missiler havde atomspræghoveder på sig, kunne have ført til en atomkrig, hvilket folk ikke vidste på det tidspunkt – så Kennedy har så mange aspekter, som er i diametral modsætning til den politik, som den amerikanske regering fører i dag, at man kan sige, at han var en af de bedste til at løse den. USA's regering i dag, at man virkelig kan se, at den virkelige grund til, at de myrdede ham, var at forårsage et paradigmeskift i retning af det nuværende militaristiske syn på det militærindustrielle kompleks – det, vi ser i aktion i dag.

Og parallellen i Tyskland var mordet på Alfred Herrhausen den 30. november 1989, på tidspunktet for den forestående tyske genforening, som heller ikke kun havde til formål at eliminere Herrhausen som chef for Deutsche Bank, der havde en meget

anderledes politik end banksystemet i dag – nemlig gældseftergivelse for udviklingslandene og udviklingsprogrammer som for Polen uden om IMF's betingelser. Og ved at fjerne ham kunne de ikke bare fjerne den politik, men det var også et advarselsskud mod alle folkene omkring den daværende kansler Helmut Kohl om ikke at anvende den tyske genforenings momentum til at håndhæve ægte tysk suverænitet. Og det lider vi under den dag i dag.

Så jeg tror, at enhver indsats for at efterforske Kennedy-mordet og rette op på det, sandsynligvis er lige så afgørende for USA's overlevelse, som en lignende indsats ville være for Tyskland i forhold til Herrhausen.

SCHLANGER: Det ville også hjælpe at efterforske bombningerne af Nord Stream-rørledningen.

Afslutningsvis, Helga, lad mig vende tilbage til International Peace Coalitions konference på søndag den 26. november kl. 11 østkysttid: "Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!" og din vurdering af betydningen af, at folk rent faktisk mødes og har denne slags diskussioner.

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg kan kun berette det for mig selv, men også for nogle venner og kolleger, som jeg talte med, at når man lige nu befinder sig i denne politiske situation, hvor det er meget tydeligt, at et helt system faktisk er ved at bryde sammen: Du har en ubeskrivelig reaktion på den mislykkede Ukraine-krig ved at gå i retning af en militær oprustning. Det risikerer at komme ud af kontrol og udvikle sig til en større krig. Så har du den forfærdelige situation i Sydvestasien: Det burde gøre alle oprørte og få dem til virkelig at handle og forsøge at ændre det. Og fordi de fleste mennesker ikke ser regeringer i Vesten, der ser ud til at reagere på alt dette med fornuftige politikker, er der en tendens – i hvert fald i Tyskland; jeg ved ikke, om det er i USA eller andre lignende lande – hvor folk fryser, de bliver paralyserede. De ser det,

og de siger: "Åh! Jeg kan ikke holde det ud længere! Jeg vil ikke se nyhederne mere!" I stedet for at forstå, at hvis man ikke handler lige nu, kan det blive værre! Men hvis de tager skridtet og mødes til et arrangement som det på søndag, hvor du vil høre fornuftige mennesker fra hele verden, og der er et forum, hvor man faktisk kan tale om det og finde løsninger, så finder folk tilbage til optimismen og bliver menneskelige igen, for hvis du fryser og er lammet, mister du virkelig din kerne, så at sige.

Så jeg kan kun råde dig: Vi har brug for jer, vi har brug for, at alle mennesker på planeten mobiliserer sig, for dette er en test for vores moralske evne til at overleve, og svaret er endnu ikke klart.

SCHLANGER: Og lad mig lige understrege det med et citat fra John F. Kennedy, fra en tale han holdt til avisudgivere den 27. april 1961, hvor han angreb ideen om hemmeligholdelse og censur. Og han sluttede af med at sige: "Uden debat, uden kritik, kan ingen administration og intet land få succes – og ingen republik kan overleve. Det er derfor, den athenske lovgiver Solon erklærede det for en forbrydelse for enhver borger at vige tilbage for kontroverser."

Så jeg vil helt klart tilslutte mig det, præsident Kennedy sagde, og det, Helga lige nævnte om vigtigheden af at sige sin mening og ikke give efter for frygt; og Helga, tak fordi du var med i dag, og forhåbentlig vil mange af dem, der ser med i dag, deltage i arrangementet på søndag.

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Og tag dine venner og kolleger med.

BRICS' krisetopmøde: Kina opfordrer til international konference

21. november 2023 (EIRNS) – I dag mødtes lederne af de fem BRICS-medlemslande og af de seks lande, der er inviteret til at blive medlemmer i januar 2024, til et hastevideotopmøde om Palæstina-Israel-krisen under ledelse af Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa. Han indkaldte til det ekstraordinære møde i går og udsendte i dag efterfølgende et resumé, hvor han sagde, at der ikke var tid til, at gruppen kunne formulere og udsende en fælles erklæring. Men mange nationale ledere udtalte sig individuelt med stærke pointer. Præsident Xi Jinping gentog Kinas opfordring fra oktober til en international konference for at håndtere Palæstina-Israel-krisen.

De 11 deltagende nationer var Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika, Iran, Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater, Egypten, Etiopien og Argentina.

Xi sagde i en erklæring fra udenrigsministeriet i dag: "Kina opfordrer til hurtig indkaldelse af en international fredskonference, der er mere autoritativ til at opbygge international enighed om fred og arbejde hen imod en hurtig løsning på spørgsmålet om Palæstina, der er omfattende, retfærdig og bæredygtig." Han indledte sin opfordring med en liste over tre principper for håndtering af konflikten:

"For det første skal parterne i konflikten afslutte fjendtlighederne og indgå en våbenhvile øjeblikkeligt, stoppe al vold og angreb mod civile, løslade civile, der holdes fanget, og handle for at forhindre tab af flere liv og skåne folk for mere elendighed. For det andet må de humanitære korridorer holdes sikre og uden hindringer, og der skal ydes øget humanitær bistand til befolkningen i Gaza. Den kollektive

afstraffelse af befolkningen i Gaza i form af tvangsforflyttelser eller mangel på vand, elektricitet og brændstof skal stoppe. For det tredje må det internationale samfund handle med praktiske foranstaltninger for at forhindre konflikten i at sprede sig og bringe stabiliteten i Mellemøsten som helhed i fare.”

Kommentarerne fra den russiske præsident Vladimir Putin såvel som fra præsident Xi var kraftfulde mht. at handle hurtigt, at BRIKS skulle spille en nøglerolle, og at der må tages fat på de underliggende årsager. Putin sagde: “Vi opfordrer indtrængende det internationale samfund til at deltage i bestræbelserne på at nedtrappe situationen, forhandle en våbenhvile og opnå en politisk løsning på den palæstinensisk-israelske konflikt. BRIKS-staterne og landene i regionen kan spille en nøglerolle i dette arbejde.”

Han nævnte i den forbindelse USA’s fejlslagne diplomati i den sydvestasiatiske region.

Xi pegede ligeledes på tidligere medvirkende faktorer til krisen i dag og sagde: “Den grundlæggende årsag til den palæstinensisk-israelske situation er det faktum, at det palæstinensiske folks ret til en stat, deres ret til eksistens og deres ret til at vende tilbage længe har været ignoreret.”

Den brasilianske præsident Lula da Silva, som detaljeret beskrev den “humanitære katastrofe” i Gaza, sagde, at BRIKS har potentialet til at “mobilisere politiske og diplomatiske kræfter til fordel for en fredelig løsning af konflikter. Brasilien vil fortsat være klar til at støtte alle initiativer, der fører til en politisk løsning på denne konflikt.”

Den indiske udenrigsminister Subrahmanyam Jaishankar deltog i topmødet på vegne af premierminister Narendra Modi, og efter at have takket Sydafrika for at have taget initiativ til at indkalde til topmødet, var han tilbageholdende og sagde: “Det

internationale samfund står i dag over for en meget kompleks situation, der har mange dimensioner... Vores bestræbelse bør være både at gøre en forskel på stedet med det samme og samtidig skabe betingelser for varige løsninger.” Han rapporterede om den hjælp, Indien sender til Gaza.

Præsident Ramaphosa opsummerede diskussionen i generelle vendinger og opfordrede både til øjeblikkelig handling og til ageren, der fører til en suveræn palæstinensisk stat. Han konkluderede i ” Formandens resumé”: “Vi bekræftede på ny, at en retfærdig og varig løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt kun kan opnås med fredelige midler. Formanden tilsluttede sig opfordringerne til det internationale samfund om at støtte direkte forhandlinger baseret på international lov, herunder relevante resolutioner fra FN’s Sikkerhedsråd og Generalforsamling og det arabiske fredsinitiativ, med henblik på en to-statsløsning, der fører til oprettelsen af en suveræn, uafhængig og levedygtig stat, Palæstina.”

Foto: CC0, Openclipart

Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde

21. november 2023 (EIRNS) – Den 22. november markerer vi 60-årsdagen for den sidste mand med reelt mod, der beviste dette mod som USA’s præsident, John F. Kennedy. “Da USA’s præsident John F. Kennedy i 1962 blev presset af ekstremister i sin egen administration til at iværksætte en militær invasion af Cuba

‘for at forsvare Amerika’, efter at Sovjetunionen havde placeret ballistiske missiler der – missiler, som amerikanerne på det tidspunkt ikke vidste var udstyret med atomspræghoveder – nægtede han og reddede verden fra en atomkrig, måske på bekostning af sit eget liv.” Således fremstilles beviset i invitationen til International Peace Coalition’s “Emergency Forum: Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!” den 26. november.

“Lad os undersøge vores opfattelse af selve freden,” sagde præsident Kennedy den 10. juni 1963 i en tale, der blev hørt over hele verden, men nærmest ignoreret af de amerikanske medier. “Alt for mange af os tror, at det er umuligt. Alt for mange tror, det er uvirkeligt. ... Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde.”

Ingen med et sådant mod har bestredet Det Hvide Hus siden, mens USA har udkæmpet eller leveret våben til krig efter krig efter krig, mange af dem katastrofer, frem til nutidens NATO-krig mod Rusland og Israels stigende massedrab på Gazas palæstinensere. Denne Gaza-krig kan “holde pause” i et par dage for fangeudveksling og humanitær hjælp, men det er ikke nok, som LaRouche-kandidat til det amerikanske senat fra New York Diane Sare siger i en erklæring lige nedenfor: Det må stoppe. Der skal være en fred med økonomisk udvikling af regionen og dens folk, alle dens folk.

Presset på Israels Netanyahu-regering for en simpel “pause” kommer ikke alene fra det israelske folk, men også fra et stort pres på USA’s præsident Joe Biden fra vælgerne i hans eget Demokratiske Parti, som følge af de utålelige begivenheder i Gaza; og presset fra amerikanere, der demonstrerer mod krig for første gang i årtier. Dette bliver katalyseret af det konstante arbejde fra deltagerne i Den internationale Fredskoalition og af Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut.

Nu agerer den voksende gruppe af nationer kendt som BRIKS, som

vi beskriver nedenfor, med Kina i spidsen for at opfordre til en international fredskonference forud for en våbenhvile, og internationalt samarbejde om at yde hurtig hjælp og træffe foranstaltninger for at forhindre konflikten i at sprede sig i Sydvestasien. Andre diplomatiske foranstaltninger bliver iværksat for at forsøge at fjerne blokeringen af FN's Sikkerhedsråd.

Det mest afgørende problem er at bevæge USA til "Først: Lad os undersøge vores holdning til selve freden," som præsident Kennedy krævede, på trods af at der ikke har været en præsident af samme kaliber i 60 år. Det kræver det mod, som JFK viste, at ændre forholdet mellem nationer og folk, og det kræver ikke kun, at man afviser krig, men at man praktiserer menneskelig og økonomisk udvikling.

Foto: Bettmann/CORBIS, CCO

Invitation til konference: Hvis man vil stoppe folkedrabet, må en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur opbygges

Den 19. november 2023 (EIRNS) – Det følgende er Schiller Instituttets invitation til konferencen den 9.-10. december om den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, sponsoreret af organisationen "Central American Critical

Thought". Tænketaanke og universiteter i andre lande bør organiseres til at deltage aktivt i programmet og drøftelserne.

‘Central American Critical Thought’ annoncerer en international conference: “En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”

Den 9. og 10. december 2023, kl. 15,30 dansk tid)

Via Zoom, med tolkebistand kun om lørdagen på engelsk, fransk, tysk og spansk. På søndag konferencen foregår kun på spansk.

Tilmelding til Zoom linket her:
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20231209

Hvis man vil stoppe folkedrabet, må en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur opbygges

Mener du, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed? Er du enig i, at al ondskab er et resultat af manglende udvikling og derfor kan overvindes?

Hvis du ikke deler dette filosofiske syn, så har du sandsynligvis ikke en anelse om, hvorfor menneskeheden synes at sidde fast i en evig cyklus af krige og økonomisk ødelæggelse, og heller ikke et rimeligt håb om, hvordan krisen kan løses.

Den forfærdelige krig i Ukraine, blodbadet og den stadig tydeligere etniske udrensning og umenneskeliggørelse i Palæstina, de fysiske økonomiske ødelæggelser som følge af dødbringende sanktioner og underkastelse til en spekulativ finansboble på 2 billioner dollars – det er alt sammen tegn på dødsrallen fra hele det neoliberale system, som opsluger nationerne i det såkaldte Vesten.

At afslutte krigene og fremme suveræn økonomisk udvikling i

alle nationer vil kræve en helt ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Hvordan denne nye arkitektur skal se ud, og hvilke principper den skal bygge på, vil være det centrale emne for drøftelserne på den kommende konference den 9.-10. december, som er arrangeret af organisationen Central American and Caribbean Critical Thought. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, som vil holde hovedtalen på konferencen, offentliggjorde i november 2022 et diskussionsoplæg om netop dette emne med titlen: "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur". Siden da har hun understreget, at "disse ideer er ment som stof til eftertanke og en dialog mellem alle mennesker, der er interesserede i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer den menneskelige arts varige eksistens."

Invitationen fra konferencens arrangører lyder som følger:

Konference for kritisk tænkning i Centralamerika og Caribien (CPCCC)

"Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur set fra en multipolær verdens synspunkt"

Som medlemmer af Central American and Caribbean Critical Thought (CPCCC) opfordrer vi studerende, intellektuelle, fagfolk, sociale organisationer, fagforeninger, mænd og kvinder af god vilje og befolkninger i hele verden til at deltage i denne konference.

Målsætninger for den internationale konference:

1.- Internationalt, at fremme vigtigheden af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at sikre en stabil og varig fred, der er i overensstemmelse med fremkomsten af en multipolær verden med social retfærdighed.

2.- Gennem konferencens tematiske emner, at gennemføre overvejelser og kritiske analyser, der har til formål at

koordinere de forskellige indhold for at opnå resultater og konkrete forslag.

Dato: 9. og 10. december 2023

Tid: 15.30 i Danmark

Platform: ZOOM

Lad os gå sammen om at bygge broer af menneskelig empati, solidaritet og broderskab mellem de beslægtede folk i det Globale Nord og Syd. Vi ser frem til din værdsatte deltagelse.

– Forslag udsendt af fru Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet.

Foreløbig dagsorden:

- Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger, Schiller Instituttet
- Kapitalisme og multipolaritet: Luis Guzmán og Rafael Paz Narváez (CPCCC)
- Økonomisk og finansiell krise og BRIKS-Plus' rolle: Dennis Small, Schiller Instituttet
- Alternativer til USA's system af unipolær dominans: Donald Ramotar, tidligere præsident i Guyana
- Kinas Nye Silkevej vs. Netanyahus "Silkevej"-forslag til FN: Ismael Cañas (CPCCC)
- Militære konflikter, nyfascisme og nynazisme: Fernando Vargas, Nora Vanegas, Jaime Jiménez (CPCCC)
- Hvorfor Central- og Sydamerika bør tilslutte sig BRIKS-Plus: Rubén Guzzetti, Argentinsk Institut for Geopolitiske Studier (IADEG)
- Betydningen af "kunst mod overherredømme" i fødslen af en multipolær verden: José Campos og Jaime Jiménez (CPCCC)
- Den juridiske, politiske og diplomatiske ramme for en reorganisering eller reform af FN: José Enrique

Nødforum: Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!

Den 20. november 2023 (EIRNS) – Den 26. november kl. 11 EST (kl. 17 dansk tid) vil medlemmer af Den Internationale Fredskoalition (IPC), Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, og Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og grundlægger af Veteran Intelligence Professionals for Sanity, præsentere et alternativ til galskaben og opfordre verden – på randen af udslettelse – til at foretage et skridt i retning af fornuft. Efter deres præsentationer og diskussioner vil filmen “8:15 Hiroshima: From Father to Daughter”, instrueret af J.R. Heffelfinger og skrevet og produceret af Dr. Akiko Mikamo, blive vist. Det er en førstehåndsberetning om de amerikanske styrkers atombombning af byen Hiroshima. Dr. Mikamo vil være til rådighed for diskussion ved filmens afslutning.

Dette Zoom-møde er åbent for offentligheden. Tilmelding er nødvendig på forhånd for at kunne deltage og kan ske via dette [link](#).

I en artikel fra 5. november med titlen “Israel Minister Suspended after Calling Nuking Gaza an Option”, rapporterede Politico, at “Israels kulturminister Amichai Eliyahu blev suspenderet på ubestemt tid, efter at han i et interview sagde, at det at smide en atombombe over Gazastriben var ‘en af mulighederne’, meddelte regeringen søndag.”

Det ville være yderst uansvarligt ikke at tage denne trussel alvorligt. Det israelske forsvar har allerede detoneret mellem 25.000 og 30.000 tons bomber i Gaza siden den 7. oktober. Dette overstiger langt den bombetonnage, der blev kastet i de mest dødbringende luftangreb under Anden Verdenskrig, herunder Hamburg (4 angreb, 9.000 tons) Dresden (4 angreb, 3.900 tons) og Tokyo (1.665 tons). Krigsforbrydelser er under opsejling.

Türkiye's Anadolu Agency rapporterede den 12. oktober: "Det israelske luftvåben (IAF) sagde ... at det har nedkastet 'omkring 6.000 bomber mod Hamas-mål' i Gaza siden lørdagens angreb, hvilket næsten svarer til antallet af bomber, USA brugte i Afghanistan på et år. Washington Post, der citerer Marc Garlasco, en militær rådgiver ved den hollandske organisation Pax for Peace (PAX), rapporterede, at Israel "på mindre end en uge smider, hvad USA smed i Afghanistan på et år, i et meget mindre, meget tættere befolkede område, hvor fejl vil blive forstørret."" Krigsforbrydelser er i gang.

Er 1930'ernes æra med offentligt støttede og retfærdiggjorte krigsforbrydelser vendt tilbage? Har man besluttet at genindføre masse mord i krigsførelse som en "legitim" praksis, i modstrid med ratificerede FN-resolutioner, Oslo-aftalen fra 1993, Genève-konventionerne og Nürnberg-kodeksen – såvel som med atomvåbnenes "gensidigt sikrede ødelæggelse"?

"Ifølge Gazas sundhedsministerium er 10.328 mennesker i Gazastriben blevet dræbt pr. 7. november 2023, herunder 4.237 børn, 2.719 kvinder og 631 ældre mennesker. Derudover er 25.956 mennesker blevet såret, og 2.450 er savnet, herunder 1.350 børn, for det meste dækket af nogle af de 262.000 beskadigede boligenheder. Indtil videre er 192 læger blevet dræbt," rapporterede det britiske lægetidsskrift The Lancet i sin udgave fra den 17. november. Disse dødsfald – virkelige mennesker med virkelige forhåbninger, ikke "følgeskader" – kan hverken være nødvendige, rigtige eller retfærdiggjorte.

Tænk på et nyligt interview med den højtstående britiske

parlamentariker og forsvarsminister, Grant Shapps, til BBC, da han blev spurgt, om han mener, at Israel handler uforholdsmæssigt i sine militære aktioner mod Gaza: "Jeg tror man glemmer, at folk desværre mister livet i krig. Da Storbritannien bombede Dresden, mistede 35.000 mennesker tilsyneladende livet. Folk dør i krig."

Og husk så den berygtede udtalelse, som korrespondent Peter Arnett rapporterede den 7. februar 1968 om det amerikanske bombardement af den vietnamesiske landsby Ben Tre: "'Det blev nødvendigt at ødelægge byen for at redde den,' sagde en amerikansk major onsdag.... [Uanset de civile tab må de bombe og beskyde den engang så fredelige flodby med 35.000 indbyggere for at drive Viet Cong-styrkerne på flugt." Samme krigsforbrydelser, et andet land, et andet årti, andre mennesker, en anden "uangribelig retfærdig sag". Skal vi alle endnu en gang finde os i det ?

Da USA's præsident John F. Kennedy i 1962 blev presset af yderliggående kræfter i sin egen administration til at iværksætte en militær invasion af Cuba "for at forsvare Amerika", efter at Sovjetunionen havde placeret ballistiske missiler der – missiler, som amerikanerne på det tidspunkt ikke vidste var bevæbnet med atomsprænghoveder – nægtede han og reddede verden fra en atomkrig, muligvis på bekostning af sit eget liv.

Ligesom Israels premierminister Yitzhak Rabin, der blev myrdet den 4. november 1995 af israelske ekstremister, som modsatte sig Rabins samarbejde med Yasser Arafat om fred i Gaza og på Vestbredden, havde JFK modet til at ændre USA's aksiomer. I sin tale på American University den 10. juni 1963 foreslog han dette: "Lad os undersøge vores holdning til freden i sig selv. Alt for mange af os tror, at det er umuligt. Alt for mange tror, det er uvirkeligt. Men det er en farlig, nederlagsagtig tro. Det fører til den konklusion, at krig er uundgåelig – at menneskeheden er dømt til undergang – at vi er grebet af kræfter, vi ikke kan kontrollere. Vi behøver ikke at acceptere

den opfattelse. Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesker. Og mennesket kan være lige så stort, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde.”

Zoom-mødet er åbent for offentligheden. For at deltage skal man registrere sig i forvejen via dette link.

Xi til Biden: Kina og USA bør “gå sammen om at fremme global sikkerhed og velstand”

Den 16. november 2023 (EIRNS) – Et glimt af en mulig vej ud af den dødelige globale strategiske krise, der plager hele planeten, tog form i det fire timer lange topmøde mellem USA’s præsident Joe Biden og Kinas præsident Xi Jinping, som blev afholdt nær San Francisco den 15. november.

Et glimt, for på trods af de store uoverensstemmelser der stadig er mellem de to lande – såsom Taiwan, økonomiske sanktioner, inddæmning af Kinas udvikling – blev de to ledere enige om, at “verden forventer, at USA og Kina håndterer konkurrencesituationen ansvarligt for at forhindre, at den udvikler sig til konflikt, konfrontation eller en ny kold krig,” som det hed i Det Hvide Hus’ udmelding. “Mødet var positivt, omfattende og konstruktivt,” rapporterede det kinesiske udskrift. “Det har udstukket kursen for forbedring og udvikling af forholdet mellem Kina og USA. Og San Francisco bør være et nyt udgangspunkt for at stabilisere forholdet mellem Kina og USA,” fastslog den kinesiske rapport håbefuldt.

Der blev indgået specifikke aftaler om samarbejde for at

stoppe produktion og handel med fentanyl og andre stoffer, om at genetablere militær kommunikation og om at nedsætte arbejdsgrupper, der skal følge op på de aftaler, som Biden og Xi har indgået. Men vigtigere end disse detaljer var det strategiske fokus, Kina lagde på topmødet, som det fremgår af deres opsummering: "Kina og USA står over for to muligheder i en tid med globale forandringer, som vi ikke har set i et århundrede: Den ene er at styrke solidaritet og samarbejde og gå sammen om at imødegå globale udfordringer og fremme global sikkerhed og velstand; og den anden er at holde fast i nulsumsmentaliteten, fremprovokere rivalisering og konfrontation og drive verden mod uro og splittelse. De to valg peger i to forskellige retninger, som vil afgøre menneskehedens og jordklodens fremtid."

Men det var kun et glimt, for selv mens de to statsoverhoveder mødtes, eskalerede krigen i Sydvestasien, og blodbadet i Gaza fortsatte, ikke bare med Biden-regeringens billigelse, men også med dens hjælp – bl.a. med nye store amerikanske våbenleverancer. Efter i ugevis at have retfærdiggjort deres kriminelle angreb på Al-Shifa hospitalet – en skamløs forbrydelse mod menneskeheden, som er blevet fordømt verden over – ved at insistere på, at bygningen blev brugt som et militært opmarchområde for Hamas, med tunneller under hospitalet og materiel og sofistikerede våben på stedet, rapporterede IDF endelig, efter at have overtaget kontrollen med Al-Shifa, at de havde fundet ... to eller tre tasker tilhørende ansatte (ud af mere end 1.000 ansatte) med nogle skydevåben, skudsikre veste, granater og militæruniformer, og en bærbar computer, som endnu ikke er blevet undersøgt, men som angiveligt dokumenterer Hamas' kontrol over hospitalet. Der blev ikke rapporteret om fund af tunneler.

På en pressekonference umiddelbart efter mødet med præsident Xi støttede præsident Biden endnu engang fuldt ud Israels angreb på Gaza og hævdede, at "en ting er blevet fastslået, og det er, at Hamas har hovedkvarter, våben og materiel under

dette hospital og, formoder jeg, andre.” Han understregede, at han var “helt sikker” på, at det var tilfældet, og han hævdede: “Det her er ikke tæppebombning.... Det er ikke sådan, at de stormer ind på hospitalet, slår dørene ind og, du ved, trækker folk til side og skyder folk i flæng.”

Og?

Palæstinensiske myndigheder rapporterede den 14. november, at dødstallet i Gaza var 11.320, hvoraf 4.650 er børn og 3.145 er kvinder. Yderligere 3.600 mennesker er der stadig ikke gjort rede for, herunder 1.755 børn – de fleste af dem er sandsynligvis begravet i murbrokkerne. FN rapporterede den 16. november, at to tredjedele af Gazas befolkning på 2,3 millioner – det vil sige omkring 1,5 millioner mennesker – nu er hjemløse som følge af bombardementerne. Tidligere i dag rapporterede israelske myndigheder, at IDF-fly havde kastet flyveblade ned over fire byer i det sydlige Gaza og opfordret dem til at evakuere deres landsbyer, fordi de også snart ville blive bombet.

lyder som tæppebombning; det ligner etnisk udrensning; det lugter som en bevidst affolkningskampagne mod et helt folk. Er det, hvad Amerikas Forenede Stater – sammen med mange af Europas nationer – nu har lagt navn til?

Vi kan gøre det bedre end det.

Den Internationale Fredskoalition, der blev grundlagt for seks måneder siden af Schiller Instituttets leder, Helga Zepp-LaRouche, vil afholde et presserende internationalt symposium søndag den 26. november for at slå alarm om denne udvikling og gøre det lille glimt af en løsning til fuldgyltig virkelighed. Ud over bemærkninger fra Helga Zepp-LaRouche og andre talere vil arrangementet slutte med en fremvisning af den medrivende film “8:15 Hiroshima”, efterfulgt af en diskussion med dens ledende producer og forfatter, Dr. Akiko Mikamo.

Foto: Rawpixel.com (CC)

Erklæring: 939 forskere og akademiske medarbejdere opfordrer til våbenhvile i Gaza og ende på besættelsen

Følgende debat indlæg blev bragt i Informations online version den 15. november 2023:

Vi tilslutter os akademikere verden over, der erklærer deres solidaritet med det palæstinensiske folk. Vi kan ikke se stiltiende til, mens den israelske stat dræber tusindvis af civile palæstinensere

Vi, forskere og akademiske medarbejdere i de nordiske lande, skriver denne solidaritetserklæring som svar på det åbne brev fra Birzeit University i Palæstina, adresseret til internationale akademiske institutioner, dateret 15. oktober.

Vi erklærer vores solidaritet med gruppen af professorer og ansatte ved Birzeit University, som kalder på vores akademiske pligt til at søge sandheden, tage afstand fra statsstøttet propaganda og holde de skyldige bag det igangværende folkedrab ansvarlige, inklusive dem, der støtter dem.

Vi tilslutter os med denne erklæring akademikere verden over, der viser deres solidaritet med det palæstinensiske folk. Vi kan ikke stiltiende se til, mens den israelske stat dræber tusindvis af civile palæstinensere foran vores øjne.

Vi sørger dybt over alle palæstinensiske og israelske civile,

der er blevet dræbt siden den 7. oktober, og vi forfærdes over de seneste ugers voldsomme eskaleringer, der har haft fatale konsekvenser for så mange civiles liv.

I overensstemmelse med FN's generalsekretær anerkender vi, at volden er rodfastet i den israelske stats kontinuerlige udvidelse af den ulovlige besættelse af palæstinensisk jord. I 75 år er det blevet dokumenteret, hvordan Israel som bosætterkolonial magt har udført voldelige handlinger, kategoriseret af FN som krigsforbrydelser, ligesom Israels indførelse af apartheid mod det palæstinensiske folk er veldokumenteret. Et system, der i høj grad er i strid med Genève-konventionen og international humanitær lov.

Videnskabens magt til at legitimere vold

Vi er nu vidner til, at disse krænkelser eskalerer ind i, hvad FN-repræsentanter advarer om som et begyndende folkedrab og en etnisk udrensning af palæstinensere i Gaza. Imens oplever palæstinensere på den besatte Vestbred en intensivering af vold og razziaer fra de israelske militære styrker og af angreb fra ulovlige bosættere.

Vi anerkender endvidere, at Israels langvarige ulovlige besættelse og forbrydelser mod menneskeheden er blevet fremmet gennem støtte fra det vestlige internationale samfund og dets ledere, institutioner og finansielle aktører; i øjeblikket ser vi, hvordan vestlige magter blokerer forsøg på våbenhvile.

Vi erklærer vores solidaritet med det palæstinensiske folk i vores opfordring til at få sat en stopper for folkedrabet og besættelsen. Vi kan ikke tillade, at Israel fortsætter den nuværende krig mod Gaza, og vi kan ikke tillade en tilbagevenden til status quo.

Status quo for det palæstinensiske folk betyder: at leve under Israels apartheidsystem og den 16 år lange belejring af Gaza med en land-, luft- og havblokade; det israelske militærs og bosætteres fortsatte vold mod civile palæstinensere på dem

besatte Vestbred, der tæller mere end 6.000 dræbte og 150.000 sårede alene mellem 2008 og 7. oktober 2023; Israels fortsatte ulovlige annektering af palæstinensisk jord gennem bosættelser siden 1967, der i dag tæller over 100.000 hektar; og Israels fortsatte ødelæggelse af palæstinensisk infrastruktur, herunder vandforsyning, oliventræer, landsbyer og andre essentielle dele af palæstinenserens liv.

Vi opfordrer vores regeringer og det internationale samfund til at støtte en øjeblikkelig våbenhvile og fri passage af nødhjælp til Gaza, at anerkende Palæstina som en suveræn nationalstat, støtte afkoloniseringen af palæstinensiske områder besat af Israel og at sætte en stopper for Israels apartheidsystem.

Som akademikere og forskere er vi bevidste om videnskabens magt til at legitimere såvel som at delegitimere vold. Vi tror på, at det er vores ansvar at opbygge velfunderet historisk og videnskabelig viden, der kan bidrage til en mere retfærdig verden, og at bruge vores ressourcer og platforme til at handle og tale imod brutalitet som følge af imperialisme, kolonialisme og folkedrab.

Vi forstår kampen for palæstinensisk befrielse som en iboende del af et større projekt, der handler om at stoppe undertrykkelse og kolonial vold i alle sammenhænge. Fra vores position i Norden betyder det også at gøre op med vores varige koloniale arv i forhold til Sápmi og Kalaallit Nunaat (Grønland). Vi anser disse kampe som sammenvævede.

Opfordringer til alle nordiske universiteter

Som forskere opfordrer vi nordiske universiteter og alle andre akademiske institutioner til at:

Kræve en øjeblikkelig våbenhvile. Dette skal give mulighed for værdige begravelser af døde og at forhindre sygdomsudbrud. Det inkluderer yderligere:

Den nødvendige genopretning af forsyning af vand, mad,

brændstof, medicin og humanitær hjælp.

Øjeblikkelig beskyttelse af hospitaler og sundhedscentre og omstødelse af de ulovlige og umenneskelige evakueringsordrer pålagt hospitaler.

Facilitering af sikker passage for tilskadekomne og kritisk syge personer med behov for medicinsk behandling.

Deltage i en boykot af samarbejde med israelske akademiske institutioner, indtil Israel afslutter sin krig mod Gaza og sætter en stopper for sin ulovlige besættelse af og apartheidstyre i Palæstina. Det er velkendt, at israelske akademiske institutioner er engagerede i statens militære strukturer, våbenindustri og i udvikling af våbentechnologier, samt at de systematisk undergraver palæstinensiske akademikers ytringsfrihed og palæstinensiske studerendes ret til uddannelse. Vi understreger, at boykotten ikke vedrører samarbejde med individuelle israelske forskere, som tager afstand fra Israels bosættelseskoloniale besættelse, apartheid og de nuværende eskalerende massedrab på civile palæstinensere.

Trække alle økonomiske investeringer i israelske ulovlige bosættelser tilbage øjeblikkeligt. Som forskere er vi alvorligt foruroligede over, at flere skandinaviske universiteter har økonomiske investeringer i både israelske virksomheder, som er placeret i ulovlige bosættelser, og i virksomheder, som producerer teknologier til at opretholde apartheidsystemet.

Styrke samarbejdet med og støtten til palæstinensiske forskere, såvel som til kolleger, studerende og akademiske medarbejdere, der oplever konsekvenser af at udtale sig mod den israelske stats brud på international lov.

Fremme forskere, vidensproduktion og undervisning inden for områder som dekolonisering, mellemøstlig- og europæisk kolonihistorie, imperialism, racisme, international lov, menneskerettighedsstudier, freds- og konfliktstudier og andre områder, der understøtter et stærkt fundament af informeret,

saglig viden om situationen.

Link til artiklen publiceret i Information, med underskrivernes navne:

<https://www.information.dk/debat/2023/11/erklaering-939-forske-re-akademiske-medarbejdere-opfordrer-vaabenhvile-ende-paa-besaettelsen>

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche Verdensborgere forener sig mod City of London og Wall Street!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 15. november 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 15. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende os kommentarer og spørgsmål til questions@schillerinstitute.org.

Helga Jeg vil starte med et spørgsmål, jeg modtog tidligt i morges: Nogen sagde: "Da der allerede er to krige i gang med amerikansk og europæisk involvering," med henvisning til Ukraine og Sydvestasien, "er der et vist håb om, at mødet mellem USA's præsident Biden og Kinas præsident Xi Jinping i

San Francisco kan føre til en forbedring af forholdet mellem USA og Kina. De to lande er uenige om Ukraine, Gaza, Taiwan, handel og så videre, men der var angiveligt en varm velkomst til Xi, da han ankom til lufthavnen, inklusive en delegation med Janet Yellen, finansministeren. I betragtning af dit kendskab til Kina og bekymringerne over den nedadgående tendens i de amerikansk-kinesiske relationer, hvad er så dine forventninger til dette møde?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tja, midt i et hav af rædsler synes jeg, at der er små tegn på håb. For som du siger, var velkomsten meget fin, der var amerikanske og kinesiske flag langs gaderne, der blev gjort en masse forberedelser, der blev holdt en masse møder på alle mulige regeringsniveauer, om handel, økonomi og andre former for samarbejde. Og fra kinesisk side har man naturligvis en enorm forventning om, at dette møde vil føre til en forbedring af de to vigtigste økonomier i verden. Og jeg tror også, at der fra amerikansk side er nogle forsigtige tegn på, at de ønsker stabilitet. Så i et hav af ustabilitet og rædsler er dette i det mindste noget af en forsigtig optimisme, man kan have.

Det er klart, at man ville ønske, at denne historiske mulighed ville blive udnyttet, især af præsident Biden, for hvis jeg var Biden, ville jeg med dette møde tage imod tilbuddet fra præsident Xi Jinping, som tidligere har tilbudt USA's præsidenter et særligt forhold mellem stormagter. Det tilbud eksisterer stadig. Jeg tror, at tilbuddet om, at USA kunne samarbejde med Bælte & Vej Initiativet, også stadig eksisterer, og hvis USA, præsident Biden, ville gå det ekstra skridt og komme med en erklæring om, at de kunne samarbejde, ville det åbne op for så enorme muligheder for begge sider, men især for USA til at samarbejde og deltage i de mange, mange projekter fra det globale flertal.

Jeg tror ikke, at det vil ske på dette topmøde, for det har tidligere været alt for problematisk – spionballonen og alle mulige spørgsmål omkring Taiwan, Det Sydkinesiske Hav – så jeg

forventer ikke, at netop dette topmøde vil føre til et gigantisk gennembrud. Men hvis forholdet mellem alle regeringsniveauer kan stabiliseres på en sådan måde, at dialogen nu kan fortsætte på en mere normal måde, da verden kræver, at alle disse store problemer bliver løst – først og fremmest naturligvis krigen i Sydvestasien, krigen i Ukraine; hvad angår Sydvestasien, har Kina fremsat et omfattende forslag om en fredskonference for Mellemøsten. Den kinesiske særlige udsending rejser rundt i regionen: Han var i Tyrkiet, han vil tage til Egypten, han var tidligere i Saudi-Arabien, og jeg tror, at hvis USA ville arbejde sammen med Kina om initiativet til en konference i Sydvestasien, kunne det måske stoppe rædselsshowet omkring Gaza og føre til en løsning på situationen.

Det er alt sammen meget, meget store spørgsmål, og det er klart, at de to præsidenter – jeg mener, det gode er, at de kommer til at tale sammen i timevis; jeg tror, at der først vil være et møde, og derefter vil der være et en-til-en-møde udelukkende med tolke – så måske kan man ikke andet end at håbe og virkelig ønske for menneskehedens skæbne, at der kommer noget stort ud af dette topmøde, eller at der i det mindste bliver lagt et fundament for, at det kan udvikle sig i en mere positiv retning på opfølgende møder.

Så, som jeg sagde, i en verden med frygtelige farer, hvis disse to lande, de stærkeste økonomiske magter – stadig USA og den voksende magt, Kina – hvis de ville være i stand til at overvinde geopolitikkens forbandelse: Jeg synes, det er meget vigtigt at studere, hvad Kina gør, for jeg tror, at enhver, der studerer deres politik nøje, kan se, at der ikke er noget, der tyder på, at Kina ønsker at fortrænge USA som en dominerende magt i verden. De vil have en multilateral relation, de vil have en multilateral orden, og hvis USA ville gå med til det, tror jeg, at alle verdens problemer kunne bekæmpes og håndteres.

Så meget afhænger af dette topmøde, for vi befinder os

virkelig på et tidspunkt i historien, hvor vi enten går ind i en optrapning, som kan ende med Tredje Verdenskrig, eller hvis fornuften sejrer, og vi alle samarbejder i et nyt paradigme, det er virkelig det forgreningspunkt, hvor dette møde finder sted.

SCHLANGER: En af de største bekymringer for hele verden er selvfølgelig det, der sker nu i Gaza, med israelernes fortsatte, ubarmhjertige angreb på Gaza, hvor de i dag trængte ind på Al-Shifa-hospitalet. Der er tydeligvis fare for en optrapning, efterhånden som dødstallet stiger.

Jeg har et par spørgsmål til dig om dette. En palæstinensisk kontakt stillede spørgsmålet: "Kan der gøres noget for at få Biden-administrationen til at handle for at stoppe drabene?"

En anden seer spurgte: "Nu hvor flere mennesker i de arabiske lande, der er naboer til Israel, går på gaden i protest, er der så mere, disse arabiske regeringer kan gøre for at kæmpe for en våbenhvile og undgå en optrapning til regional krig?"

ZEPP-LAROUCHE: Hvad angår det første spørgsmål, tror jeg, at mødet mellem Biden og Xi Jinping er det sted, hvor der forhåbentlig vil blive besluttet noget. For hvis USA i en vis forstand er fast besluttet på at bede Israel om at gå efter en våbenhvile og overtage forhandlingerne om Mellemøstprocessen, så er det naturligvis et meget vanskeligt spørgsmål. Men der kan kun være en diplomatisk løsning eller en optrapning. Vi sidder lige nu på en potentiel krudttønde med en udvidelse af krisen, hvis Hizbollah i Libanon bliver involveret, hvilket de tilsyneladende ikke ønsker, men faren er altid for uoverskuelige hændelser, og hvis Iran i sidste ende bliver involveret, står vi på afgrunden af en potentiel global krig. Og situationen i Ukraine må naturligvis ikke glemmes, for det er også en situation, som enten, som jeg formoder, general Harald Kujat, den tidligere generalinspektør for de tyske væbnede styrker, allerede sagde i slutningen af august, at NATO står over for en beslutning om enten at finde en

diplomatisk løsning med det samme, eller at der sker en optrapning. Og det hænger lidt i en limbo-situation, der slet ikke er afklaret.

Så jeg tænker, at det bedste, der kunne ske, som jeg sagde, er, at hvis der ud af topmødet kommer en fælles aftale mellem USA og Kina – jeg mener, Kina har for eksempel gode relationer og økonomiske investeringer i Israel. Israel står også i en situation, hvor de er nødt til at tænke over den langsigtede eller mellemlange indvirkning, om de virkelig ønsker at have et fjendtligt forhold til de arabiske naboer, eller om de ønsker en situation, der endelig bliver stabil og sikker? Så jeg mener, at Biden-administrationen bør arbejde sammen med Kina: Det er min opfattelse, for kineserne er de eneste, der har fremsat et konkret forslag til en fredskonference i Mellemøsten. Og hvis USA og Kina begge ville sende det budskab, kunne der gøres noget for at stoppe dette utrolige drab, som foregår i Gaza, og som får det til at vende sig i maven på alle.

Med hensyn til det andet spørgsmål, kunne de arabiske lande så gøre noget? Ja, det kunne de. De kunne allerede tidligere have gjort mere for at hjælpe palæstinenserne i alle mulige situationer. Så jeg synes, de bør spille en konstruktiv rolle i fredskonferencen for Mellemøsten, og den eneste måde, hvorpå denne situation kan stabiliseres, er, hvad min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede sagde i 1975, da han tilbød "Oasis-planen". Det var ideen om, at man er nødt til at have en massiv økonomisk udvikling i alle disse lande, hvoraf de fleste er rene ørkener! Så for at starte med at skabe nyt ferskvand er det absolut en forudsætning for enhver form for udvikling. Og så har man brug for grundlæggende infrastruktur. Og situationen er gunstig nu, fordi Iran og Saudi-Arabien nærmer sig hinanden, fordi Kina tilbyder at udvide Bælte & Vej Initiativet til hele regionen, og fordi der er mange lande, der ønsker at samarbejde med Bælte & Vej Initiativet, såsom Egypten, Tyrkiet, Syrien, Irak og Afghanistan.

Så der er et stort potentiale for at løse situationen, hvis alle bliver enige om, at vi er nødt til at have et win-win overlevelsesperspektiv for alle, og at alle kun kan drage fordel af en fælles økonomisk udvikling, og at alle sammen bliver tabere, hvis krigen fortsætter. Så forhåbentlig vil der være en vis forståelse i den retning.

SCHLANGER: Vi får en række spørgsmål fra Storbritannien. Lad mig starte med to af dem, fra Lori: Hun henviste til den store protestdemonstration, der fandt sted i London sidste weekend, og sagde: "Der har ikke været nogen reaktion fra den britiske regering. Hvad kan vi gøre for at ændre det?"

Og så spørger Gordon, der identificerer sig selv som medlem af Labour Party i Storbritannien: Hvorfor vil Keir Starmer, som er leder af Labour-partiet, ikke støtte den "næsten universelle opfordring til en humanitær våbenhvile i Gaza?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, det ved jeg ikke! Jeg kender ikke denne mand godt nok, eller noget som helst om ham, til at svare seriøst på det spørgsmål.

Det er meget vigtigt, at disse demonstrationer fortsætter. Jeg tror, det er vigtigt, at de bliver udvidet. Der er en meget, meget bekymrende indsats fra flere regeringer, USA, i Europa, for dybest set at forsøge at sætte mundkurv på, hvad folk kan sige, ved dybest set at sige, at enhver, der ønsker at stoppe drabene i Gaza, automatisk er en antisemit. Og det er jeg grundlæggende uenig i, for hvis man siger, at proportionaliteten, som nu er helt ude af balance, at uanset hvad man mener om tabene den 7. oktober og rædselsshowet og fordømmer det, så giver det ikke Israel ret til at handle på en sådan måde, at så mange uskyldige civile bliver dræbt.

Det er klart, at der er en informationskrig, og i betragtning af, at journalister bliver dræbt i Gaza, er 40 journalister blevet myrdet eller dræbt på den ene eller anden måde, så rapporteringen bliver ekstremt sparsom, og man kan ikke

bekræfte alle oplysninger, men det ser ud til, at der er nogle våbendepoter og andet i disse områder, så det er alt sammen en meget komplicerende faktor. Men ikke desto mindre kan man ikke blive ved med at dræbe eller endda bringe krigsførelsen ind på hospitaler! Jeg mener, dette er den absolutte røde linje for enhver humanitær overvejelse, og derfor må kampene stoppe!

Hvis dette ikke vendes – det er allerede nu klart, at der mangler vand til hundredtusinder af mennesker! Nu kan folk ikke leve uden rent vand ret længe, så vi står over for den værste humanitære krise, en total katastrofe, og det eneste svar må være, at der skal være våbenhvile. Og det er klart, at argumentet om, at Israel så ikke kan fortsætte sin kampagne mod Hamas – der skal være en proportionalitet i enhver... Der er regler for krig, og disse regler skal respekteres. Der er internationale retningslinjer, konventioner, som folk er blevet enige om, og de skal absolut overholdes.

Så jeg synes, det er vigtigt, at demonstrationerne breder sig, for det er meget tydeligt, at regeringerne forsøger at inddæmme dem ved at give folk mundkurv på. Men jeg tror, at det, vi er involveret i, er en test af menneskelighed: Jeg tror, det var António Guterres, FN's generalsekretær, der sagde, at det, der sker i Gaza, er en test, og det er en krise for hele menneskeheden. Og jeg tror, at det er helt sandt. Og jeg tror, at vores adfærd, hvordan vi reagerer på det, vil være et tegn: Er vi moralsk i stand til at overleve eller ej?

SCHLANGER: For at hjælpe dig med Keir Starmer-spørgsmålet, så anses han for at være en Tony Blair light, og det bringer mig til det næste spørgsmål fra Helen i Storbritannien, som spurgte: "Hvad synes du om udsigten til, at Blair bliver inddraget af Netanyahu i humanitære anliggender og Gaza?" Og hun spurgte også: "Hvad synes du om omrokeringen i kabinettet i Storbritannien? Er der noget større i at bringe Cameron ind," den tidligere premierminister? Så det spørgsmål giver jeg videre til dig.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er den værst tænkelige beslutning, man kan træffe, at sætte Blair i denne position på dette tidspunkt. Og regeringsomdannelsen, hvor Cameron blev indsat, tror jeg ikke ændrer noget. De fortsætter bare den samme politik, og jeg tror, det er op til det britiske folk at reagere på det.

SCHLANGER: Og så har vi et spørgsmål om Tyskland. Spørgsmålet er, at forsvarsminister Pistorius talte om at fordoble støtten fra Tyskland til Ukraine på et tidspunkt, hvor der synes at være en voksende indikation af, at der kan være en indsats fra NATO-landene for at dumpe Zelenskyj-regeringen. Den person, der skrev om dette, spurgte: "Hvor er det tyske folk? Vil de tolerere en fordobling af de penge og våben, der sendes til Ukraine fra Tyskland?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er århundredets store spørgsmål, hvor er det tyske folk? For Tyskland er lige nu ved at falde fra hinanden. Det er ved at gå til grunde. De seneste tal vedrørende økonomien er, at insolvensraten i oktober var 22,5% stigning i insolvenser sammenlignet med måneden før. Måneden før var det 19,5 % i forhold til den foregående måned. Så vi har virkelig at gøre med et accelererende antal konkurser. Det samme gør sig gældende i landbrugssektoren, hvor der nu hver dag lukkes 10 landbrug på grund af insolvens. Mellem 2010 og 2020 har halvdelen af alle svineproducenter, folk, der opdrætter svin, lukket. Vi ser lige nu en fuldstændig reduktion i landbrugsproduktionen i Tyskland, og der er landmænd, der allerede for et år siden fortalte os, at hvis det fortsætter, vil Tyskland snart have en enorm fødevaremangel, også på dyrefoder og den slags ting.

Hvis den tyske industri kollapse på den måde, når det var den, der gjorde socialstaten mulig, så hvis folk ikke vågner op nu, så vil Tyskland bryde sammen og blive et fuldstændig Morgenthau-deindustrialiseret land.

Så under disse omstændigheder, at øge og faktisk fordoble

mængden af penge, der skal sendes til Ukraine, på et tidspunkt, hvor mange mennesker i USA og andre steder siger, at krigen er forbi, Ukraine har tabt den; dette er også sagt af general Kujat, der lavede en video om dette, som er gået helt viralt på internettet – jeg tror, den har næsten 2 millioner seere på dette tidspunkt – det er et jordsfaldshul! Hvorfor kaste penge efter en situation, som tydeligvis var en enorm fejlvurdering af NATO og alle andre, der var involveret i denne krig. Og jeg synes, der er så mange ting, som at Mike Pompeo nu er blevet medlem af bestyrelsen i Ukraine for et stort hollandsk ejet internationalt kommunikationsfirma, så spørgsmålet om, hvem der tjener på alt dette, er naturligvis noget, man skal se på.

Men jeg mener, at denne krig bør stoppes på samme måde. Der skal være øjeblikkelige forhandlinger, og jeg mener, at de mange tilbud fra paven, som tilbød Vatikanets territorium, fra Brasiliens præsident Lula, fra det kinesiske 12-punktsprogram, så der var mange, mange tilbud, og de skal tages imod. For hele verden er ét sammenhængende sted, og hvis man begynder at optræve det i ét område, og nu i to, har det indflydelse på hele verden, og verdensfreden hænger stadig i en tynd tråd.

SCHLANGER: Jeg har endnu et spørgsmål, som jeg synes er interessant. Det er en person, der refererer til sidste uges beslutning fra Moody's om at nedgradere den amerikanske økonomi fra "stabil" til "negativ". Han skriver, at der nu er en årlig gældsbetjeningsomkostning på 1 billion dollars, dvs. renter på gæld for den amerikanske regering. Og han skriver: "LaRouche har altid sagt, at det ikke løser problemet med et underskud at skære i udgifterne. Men hvad kan man gøre for at vende stigningen i statsgælden?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, man bliver nødt til at øge landets produktive aktivitet, generere flere skatteindtægter og afskrive den ubetalelige kasinogæld. Vi har en situation lige nu, hvor Moody's har ændret sin vurdering af USA's gæld til "negativ", hvilket endda er en temmelig mild beskrivelse. For

du har alle disse banker, som sidder med urealiserede tab: De beholder dem i bøgerne, for hvis de begynder at sælge disse obligationer til den nuværende markedspris, vil de være nødt til at afskrive enorme beløb. Mange af dem ville ikke overleve det, så de bliver ved med at have disse tab på bøgerne, men virkeligheden er naturligvis, at det ikke er meget værd.

Så før eller siden vil det her nå et absolut eksplosionspunkt. Hvis du husker "Trippelkurven", som Lyndon LaRouche præsenterede som et pædagogisk redskab, så at sige, for at forklare folk, hvad forskellen er mellem den fiktive del af pengesystemet og realøkonomien, så kommer der et punkt i denne kurve, hvor de finansielle aggregater og de monetære aggregater har en form for overgang: Med andre ord, uanset hvor mange penge man trykker, kan man ikke opretholde gælden. Og jeg tror, at vi er ved at nå det punkt – det ser virkelig ud til, at vi når det punkt inden for en overskuelig fremtid. Og derfor, hvis hele den pakke, som LaRouche foreslog, først skulle have Glass-Steagall, ville det kræve en global Glass-Steagall-bankopdeling; vi ville afskrive de udestående derivatkontrakter, som man ikke kan tilbagebetale; det er totalt umuligt. Man adskiller bankerne, man sætter de kommercielle banker under statslig beskyttelse, og så opretter man en nationalbank i hvert land, som har magten til at skabe kredit til nye investeringer i produktion for at få økonomien i gang. Og man forbinder disse nationalbanker til et verdensomspændende, nyt kreditsystem. På den måde kan man redde den, og man kan redde de dele af økonomien, som er gyldige og fungerer, og man kan holde dem i gang. Hvis man ikke gør det, er der fare for et ukontrolleret kollaps, som vil føre til kaos og ufattelige konsekvenser.

Så jeg ved, at der lige nu næsten ikke er nogen diskussion om Glass-Steagall eller nogen af de tiltag, jeg lige har nævnt. Men vi bør minde folk om, at der findes løsninger. Det er dybest set, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde i 1933. Og man kan kun håbe på, at der er lovgivere på alle niveauer, der kan

begynde at se seriøst på det, og at det hele dybest set kan løses. For eksempel hvis præsident Biden ved dette topmøde med Xi Jinping sagde: "Se, vi har ryddet op i San Francisco til dit besøg; der er ingen hjemløse nu." Før var der 8.000 hjemløse alene i San Francisco, og så flyttede de dem på en eller anden måde for at få byen til at se pæn ud. "Men jeg har en seriøs interesse i at løse hjemløseproblemet i hele USA: Jeg vil gerne bygge hurtige tog – kan vi samarbejde om det? Kan du hente nogle kinesiske ingeniører ind, så kan vi gøre det i et hasteprogram? Kineserne har vist, at man kan gøre det ekstremt hurtigt; vi på den anden side vil hjælpe dig med nogle andre problemer, andre steder."

Jeg mener, det kan lade sig gøre! Jeg vil ikke skabe urealistiske forhåbninger, men man kunne få et gennembrud, og Xi Jinping og Biden kunne komme ud fra dette møde og sige: "Hør, vi har en plan for, hvordan vi kan reorganisere hele verdenssystemet. Vi går ind for hvert lands suverænitæt; ikke-indblanding." Menneskerettigheder er, når man overvinder fattigdom, så derfor vil vi overvinde fattigdom i Afrika og Latinamerika, i de fattige dele af USA og Europa, og på den måde bliver der også taget hånd om menneskerettighedsspørgsmålet. Man kan gøre underværker! Men det ville kræve, at man virkelig var visionær og var båret af kærlighed til menneskeheden. Og man kan kun håbe, at disse to mænd giver udtryk for det.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål mere, men jeg vil tage et af disse spørgsmål fra "Fightback" i chatrummet: "Er lukningen af gårdene ikke en direkte konsekvens af klimaforandringsspolitikkerne for landbruget?" Det er med henvisning til det, du sagde om Tyskland.

Det er helt sikkert en stor del af det: Det kan vi tale meget mere om i fremtiden, men jeg vil gerne komme ind på det sidste spørgsmål, der kom fra Brasilien, og som handler om det argentinske præsidentvalg, der finder sted i denne weekend. Han skriver, at der er en kandidat, som er en

frimarkedsradikal. "Presser bankerne Argentina for at gøre situationen slem nok til, at argentinerne vil begå en fejl og vælge en frimarkedsradikal igen?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er en enorm kamp, fordi Argentina er et af de seks lande, der skal tilslutte sig BRIKS-11 den 1. januar 2024. Og ved at forsøge at bringe en kandidat ind nu, som helt sikkert ikke vil gøre det, eller som de håber ikke vil gøre det, er det et forsøg på at modarbejde hele ideen om et nyt system, der opstår med BRICS+.

Præsident Lula fra Brasilien har på den anden side sendt nogle valgrådgivere ind. Så jeg tror, at kampen i virkeligheden handler om, hvorvidt Argentina vil være en del af et nyt globalt finans- og kreditsystem, være en del af den nye udviklingsbank, det nye BRIKS-system, som er ved at opstå, eller ej? Og det er meget tydeligt, at de finansielle magthavere, det finansielle oligarki, gør alt, hvad de kan, for at forhindre, at det sker. Og man kan kun håbe, at det argentinske folk er klogt nok til at forstå, hvilke valgmuligheder de har: Det er i virkeligheden mellem en potentielt smuk fremtid og helvede.

SCHLANGER: Helga, jeg ved, at du har meget at se til, og jeg vil gerne takke dig for at være med os i dag. Og vi har sandsynligvis noget meget spændende – forhåbentlig interessant – at berette om fra mødet mellem Biden og Xi i næste uge. Så tak, fordi I kom, og vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Vi ses i næste uge.

Ord er ikke tilstrækkelige

13. november 2023 (EIRNS) – Kendsgerningerne taler for sig selv. De britiske og amerikanske regeringer tillader bevidst og med fuldt overlæg Netanyahu's Israel at begå krigsforbrydelser for øjnene af hele planeten; forbrydelser så afskyelige, at de er en moralsk skamplet på hele menneskeheden og får os til at råbe op: Hvad skete der egentlig med "Aldrig mere!"? De gør dette "i fuld farveskala", som man plejede at sige, for at sende et simpelt budskab til hele verden: "Er der andre, der har lyst til at gøre oprør mod City of London og Wall Street?"

Det budskab sender de netop nu, hvor BRIKS-gruppen er ved at blive udvidet til BRIKS-11 den 1. januar 2024 og er ved at få et afgørende internationalt momentum i retning af at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som det globale finansielle etablissement frygter mere end noget andet. Det er en ny arkitektur, der bygges af forskellige nationer og civilisationer omkring en fælles opfattelse af mennesket: som et kreativt, moralsk væsen – formet i den forstand i sin Skabers billede.

City of London og Wall Streets finansielle etablissement er af en anden opfattelse. De ser mennesket som et dyr, hvis antal skal begrænses i overensstemmelse med Malthus, og de vil udslette alle verdenssyn – inklusive de tre store monoteistiske religioner – som er af en anden overbevisning. Fremkaldt religiøs krigsførelse – jøder mod muslimer, kristne mod begge parter, alle mod alle – er deres historiske varemærke. Tilbage i 2001 (og endda tidligere) advarede Lyndon LaRouche om, at London havde aktiveret deres såkaldte "breakaway ally"-scenarie for Israel, som deres indflydelsesrige amerikanske udenrigsminister Henry Kissinger udviklede i 1974-75, og at dette var blevet en presserende fare i hele regionen. Ifølge dette scenarie ville Israel starte en "forebyggende" krig mod sine arabiske naboer og

derefter sige til USA: "Vi har startet krigen; nu bliver I nødt til at udkæmpe den!"

Det sker nu under forhold, der truer med en udbredt religiøs krig i hele regionen og videre ud.

Denne enkle, strategiske virkelighed dikterer den rette fremgangsmåde: Organiser hele planeten til øjeblikkeligt at kræve, at nedslagtningen i Gaza stopper; og organiser til lige så øjeblikkeligt at afholde en international konference for at skabe den nye globale arkitektur. Nu.

Kina har udsendt en opfordring til en øjeblikkelig international konference, som peger i den retning. Udenrigsministeriets talskvinde, Mao Ning, udtalte den 13. november, at "Kinas holdning er meget lig den, som de store arabiske, islamiske og afrikanske udviklingslande har." Det halvofficielle Global Times understregede den samme pointe med ordene fra Liu Zhongmin, professor ved Shanghai International Studies University: "Den bedste måde for det internationale samfund at tvinge Israel til at stoppe, er at vedtage resolutioner i FN's Sikkerhedsråd og pålægge Israel begrænsninger, så presset bliver betydningsfuldt; ellers er fordømmelse og ord bestemt ikke nok."

Irans præsident Ebrahim Raisi kommenterede Washingtons meget omtalte opfordringer til "moderation" og til ikke at udvide krigen og bemærkede, at "disse udtalelser er ikke i overensstemmelse med USA's handlinger... Krigsmaskinen i Gaza er i hænderne på USA, som forhindrer en våbenhvile i Gaza og udvider krigen." Palæstinas præsident Mahmoud Abbas sagde ligeledes, at USA, "som har den største indflydelse på Israel, bærer ansvaret for, at der ikke er fundet en politisk løsning... Mit sind kan ikke tro, at dette sker for øjnene og ørerne af verden, uden at opfordre til et øjeblikkeligt stop for denne brutale krig."

Helga Zepp-LaRouche opsummerede situationen i en dialog med

samarbejdspartnere den 13. november: "Situationen forværres hastigt, meget hastigt, og jeg anser det for at være ekstremt, ekstremt farligt. For lige nu er vi på vej mod en fuldstændig optrapning til en regional krig. Og hele situationen er så meget på kanten, at min absolutte skrækvision er, at når man først er i en regional krig, så vil den ikke vedblive med at være dér. For hvis det involverer Iran, og det har jeg gentaget mange gange, så er det snubletråden til en verdenskrig. Det er dér, vi befinder os."

Hun understregede, at for hver dag vi undlader at stoppe blodbadet, går vores menneskelighed tabt, når "det eneste land, der kan stoppe det, er USA."

Zepp-LaRouche fortsatte: "Det globale flertal holder ligeledes øje med dette. De mennesker, der nu opfører sig som svin ved at ignorere dette folkemord på børn og andre, det vil ikke blive glemt! Man kan ikke foretage sig alle disse ting og tro, at det ikke har en effekt. Det gør varig skade på omdømmet for alle dem, der tolererer det eller begår det. Og dette vil også være en strategisk faktor."

Hun konkluderede: "I meget høj grad – ikke helt, men i høj grad – er det op til os at give folk den indre styrke til at handle på en sådan måde, at den indflydelse, de har på situationen, betyder, at der er håb for menneskehedens fremtid. I betragtning af at USA er den væsentligste slagmark – ikke den eneste, men den mest afgørende – bør man give folk den følelse. Verden ser på jer: Ser I igennem fingre med det, der foregår, eller ej? Vi har et utroligt øjeblik, og vi befinder os i en absolut revolutionær periode, og en forbedret koalition af nationer kan snart være på plads."

Foto: Creative Commons

‘Friedrich Schiller: Inspirerer mennesker til at være større end deres skæbne’ Helga Zepp-LaRouches indledning til Den Internationale Fredskoalition

Ikke korrekturlæst

10. november 2023 (EIRNS)-Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche, holdt følgende tale ved åbningen af mødet i Den Internationale Fredskoalition fredag den 10. november 2023. Hun blev introduceret af Anastasia Battle:

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er den 23. uge af vores møder. Vi sætter pris på, at alle er med i dag. Vi har folk med fra hele verden, og vi bringer folk sammen med mange forskellige ideologier, fra mange forskellige nationer, sprog og kulturer. Husk venligst at være respektfulde. Vi vil have et udvalg af folk, der vil give præsentationer, forslag, ideer, rapporter. Vi vil meget gerne opmuntre nye mennesker til at deltage i den åbne diskussionsperiode, som kommer efter de indledende oplæg.

Med det vil jeg gerne bede en af initiativtagerne til Den Internationale Fredskoalition, Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, om at give et generelt overblik og sine tanker for i dag.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Det er meget svært, men situationen i Gaza eskalerer lige nu til et næsten ubærligt omfang. De seneste nyheder fra det kinesiske CGTN TV er, at

IDF bomber flere hospitaler i den nordlige del af Gaza, og vigtigst af alt, al-Shifa Hospital, fordi de siger, at der nedenunder skulle være et hovedkvarter for Hamas. De rapporterer også, at der er mere end 60.000 mennesker på hospitalet, som leder efter ly. Så du kan forestille dig, hvad der foregår der.

Den iranske udenrigsminister kommenterede dette og sagde, at omfanget af de lidelser, som civilbefolkningen i Gaza udsættes for, næsten uundgåeligt betyder en total optrapning af konflikten. Det sagde han til sin modpart i Qatar, udenrigsministeren i Qatar. Der er tydeligvis en fare for, at denne konflikt kan eksplodere når som helst. Der er den militære side af det. Vi har allerede diskuteret i de foregående uger, at der er to amerikanske hangarskibe, og der er – som noget usædvanligt – en atomdrevet ubåd af Ohio-klassen, sandsynligvis USS Florida, som også sejler rundt i regionen. Det er klart, at al denne udstationering kun giver mening i forhold til en udvidelse af konflikten med Iran. Vi har sagt mange gange, at hvis det kommer så vidt, så er alt åbent for, hvad der kan ske: Det kan i værste fald føre til en global atomkrig.

Nu er der selvfølgelig den menneskelige side af sagen, som jeg tror, på mange måder påvirker alle mennesker på planeten. Jeg tror, at Antonio Guterres, FN's generalsekretær, sagde, at det faktum, at israellerne ikke skelner mellem Hamas og børn, betyder, at hele vores menneskelighed er på spil. Han siger, at i alle de rapporter, der kommer fra konfliktområder, er antallet af dræbte børn normalt flere hundrede. Men i dette tilfælde er det allerede tusinder og atter tusinder af børn, der dør i Gaza i løbet af en ekstremt kort periode.

Jeg tror, at vi er nødt til at gøre en virkelig stor, stor indsats. Nogle steder er det næsten forbudt at mobilisere for en våbenhvile! Tyskland, Storbritannien, Sverige – disse lande forsøger at lukke munden på alle, der kræver en våbenhvile. Men jeg mener, at situationen er sådan, at vi absolut må

optrappe de internationale fredsbestræbelser. Jeg kunne desværre ikke finde ud af mere om det kinesiske forslag om en øjeblikkelig fredskonference for Sydvestasien. Kineserne har fremsat et sådant forslag; der er et vist håb om, at mødet i næste uge mellem præsident Biden og præsident Xi Jinping, som skal finde sted i San Francisco i forbindelse med APEC-mødet, måske kan munde ud i en aftale – men det er en uge ude i fremtiden.

Så jeg tror, at det, vi skal gøre, er at forsøge at vække befolkningens samvittighed, at så mange kræfter som muligt forsøger at stoppe dette. Det har allerede konsekvenser i meget lang tid. Der er rapporter fra CNN om telegrammer, som de fik i hænderne fra amerikanske diplomater i regionen, som skrev til udenrigsministeriet, at hele denne udvikling allerede betyder, at USA har tabt den arabiske verden for mindst en generation. Men det er ikke kun USA. Jeg tror, det er alle de lande, der ser igennem fingre med det og forholder sig tavse uden at gribe ind, der vil lide samme skæbne. Desværre sidder de for det meste i det såkaldte Globale Nord.

Der er mange initiativer. Paven talte med den iranske præsident Raisi, og der er mange andre diplomatiske aktiviteter. Men det er tydeligvis ikke nok til at stoppe denne utrolige situation, der foregår i Gaza. Så jeg appellerer til jer alle: Prøv at få flere med. Vi er nødt til at blive det absolutte, synlige flertal, hvis det her skal stoppe. De forslag, vi har lagt på bordet – en øjeblikkelig våbenhvile, en øjeblikkelig fredskonference i Mellemøsten, som foreslået af Kina og Rusland; og så skal der være en øjeblikkelig økonomisk udviklingsplan – Oasis-planen, som min afdøde mand foreslog allerede i 1975, skal lægges på bordet i forbindelse med udvidelsen af Bælte & Vej Initiativet til Sydvestasien, så hvert enkelt land får en økonomisk fordel af at arbejde sammen og etablere en varig fred.

Lad mig nu nævne en sidste ting. I dag er det Friedrich Schillers 264-års fødselsdag. Han er den tyske digter, som

Schiller Instituttet er opkaldt efter. Vi fejrer hans fødselsdag hvert år siden oprettelsen af Schiller Instituttet, og også i dag. I mange byer rundt om i verden fejrer vi hans fødselsdag ved at fremføre poesi, ved at spille stor klassisk musik, ved at fremkalde det billede af mennesket, som Schiller står for, på den smukkeste og mest kraftfulde måde. Og jeg synes, det er meget vigtigt, for når menneskeheden konfronteres med en så utrolig krise i vores egen menneskelighed, hvor vi er ved at miste den, hvis vi ikke handler for at stoppe denne rædsel, så er det vigtigt, at vi minder os selv om de mest ædle ideer, som menneskeheden har frembragt i fortiden.

Jeg tror, at det vigtigste lige nu er, at mange mennesker – enkeltpersoner og forhåbentlig valgte embedsmænd, men også almindelige mennesker – tænker og handler på et ophøjet niveau. Vi kan ikke vælge side, hvor følelserne styrer os. Vi er nødt til absolut at arbejde på en sådan måde, at vi skaber en fred, der kommer fra anerkendelsen af menneskeligheden i alle mennesker, der er involveret i konflikten og i verden, og at handle beslutsomt.

Schiller har givet verden så mange smukke ideer om, hvordan man forvandler folk fra almindelige borgere, der ikke tænker over, hvad der sker med menneskehedens skæbne, ved at bruge klassisk kunst, ved at bruge det klassiske drama, til at ophøje folk, til at sætte sig i heltenes sted på scenen i det klassiske drama, til at tænke, at det er dem, der er ansvarlige for de kommende generationers skæbne. Jeg synes, der er for mange mennesker, der er ligeglade og siger: "Jeg kan alligevel ikke gøre noget." Og at tænke med Schiller, billedet af mennesket, at det er opgaven i vores eksistens – som han siger – at blive "en smuk sjæl". En smuk sjæl er en person, der gør det nødvendige af fri vilje, for hvem pligt og nødvendighed, lidenskab og pligt er det samme. I brevene om Kallias skriver han, at dette er tilfældet for den barmhjertige samaritaner, som, når han ser nogen i nød, i

dette tilfælde manden i vejkanalen uden husly, uden tøj, giver ham sit tøj, og han bringer ham i sikkerhed i den næste by; som overhovedet ikke tænker på sig selv, men kun tænker på, hvad denne person har brug for i dette øjeblik: Og jeg tror, vi alle har brug for at have hjerter og sind som barmhjertige samaritanere i denne stund.

Det er, hvad jeg vil sige for øjeblikket.

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 8. november 2023 Fred gennem udvikling! Ideer ændrer historien, ikke slogans

Ikke korrekturlæst.

8. november 2023 (EIRNS)-Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til denne uges dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. Det er onsdag den 8. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du er velkommen til at sende spørgsmål eller kommentarer til os.

Sidste weekend var der flere millioner mennesker, der marcherede for fred rundt om i verden og opfordrede til våbenhvile og en afslutning på Netanyahus "mægtige hævn"-

kampagne, som allerede har dræbt mere end 4.000 børn i Gaza. Men på G7-udenrigsministtermødet i Tokyo den 7.-8. november var der ingen resolution om en våbenhvile – faktisk blev den afvist – og USA's udenrigsminister Blinken bekræftede USA's støtte til Netanyahus handlinger. Han sagde, at en våbenhvile ville føre til et "uacceptabelt resultat".

I lyset af dette er det klart, at der er et nødråb fra hele verden om fred, men det ser ikke ud til at falde i god jord i Vesten, især ikke i USA og NATO-landene. Så, Helga, hvad er din vurdering af, hvor tingene står, og hvad der skal gøres?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Der er mange mennesker, der har sagt vigtige ting, men jeg vil gerne citere FN's generalsekretær Antonio Guterres, som sagde, at "Gaza er ved at blive en kirkegård for børn". Og jeg synes, det beskriver situationen bedst. Han sagde også, at dette ikke er en krise i regionen, men en krise for menneskeheden. Og det mener jeg absolut er tilfældet, for der er ingen tvivl om, hvad der sker for øjnene af os, at den proportionalitet, hvormed Israel besvarer angrebet den 7. oktober, er helt ude af proportioner, at mere end 10.000 mennesker er blevet dræbt, heraf 4.000 børn. Og der er ingen måde at begrunde det, der foregår, og det er også meget tydeligt, at målet også er, at Israel ønsker at blive i Gaza, efter krigen er slut (hvad det så end betyder).

Så der er flere niveauer, hvor man skal se på denne sag: Det ene er den umiddelbare fare for en eskalering til en større krig. Der er en utrolig udstationering af amerikanske militærstyrker i regionen; der er to amerikanske hangarskibsgrupper ud for Israels kyst. Den seneste nyhed er, at ubåden af Ohio-klassen, sandsynligvis USS Florida, er på vej til Den Persiske Golf, og den eneste grund til, at man har en så stor udstationering – det forlyder, at der er 30.000 amerikanske soldater udstationeret der – er i forventning om en større krig, hvor man muligvis åbner en anden flanke med Libanon og Hizbollah, som så på en eller anden måde involverer Iran. Hvis det sker, så er vi i umiddelbar fare for en

optrapning af krigen langt ud over Sydvestasien, det såkaldte Mellemøsten. Det er den ene fare.

Der er omfattende bestræbelser fra både Kina og Rusland på at forsøge at foreslå en øjeblikkelig fredskonference for hele regionen. Der er hektisk diplomatisk aktivitet. Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), som består af de store islamiske organisationer og lande, der tilsammen har over 1 milliard medlemmer. De vil afholde et hastemøde på søndag den 12. november, indkaldt af Saudi-Arabien; mødet vil finde sted i Riyadh. Og den nye faktor i den situation er, at Saudi-Arabien og Iran har genetableret diplomatiske forbindelser, og de arbejder sammen om at koordinere nogle reaktioner. Derudover er der mange, mange bilaterale diskussioner og så videre, hvor Lavrov og kineserne især taler med alle araberne.

Men det her kan egentlig kun stoppes i USA. For Israel er én ting, men hvis USA definitivt siger, at det her skal stoppes, så kan det stoppes. Men det er Blinken, som tog rundt i regionen og talte med forskellige arabiske udenrigsministre, og han nægtede dybest set at bruge ordet "våbenhvile".

Nu er der den umiddelbare effekt, det har i selve Gaza, på Vestbredden, hvor der siden den 7. oktober også er blevet myrdet omkring 133 palæstinensere. Og man kan kun begynde at tænke på, hvad folk går igennem, nu hvor den kolde og regnfulde sæson starter, halvdelen af befolkningen er allerede hjemløse, de har ingen mad, de har intet husly, intet vand, og det er bare utroligt, at der skulle være folk, der ikke opfordrer til våbenhvile i lyset af denne situation. Men der er et større aspekt: Det større aspekt er faren for en militær optrapning ud over den regionale krig. Men uanset hvad der sker, så ændrer det faktum, at de vestlige institutioner ikke reagerede ved at forsøge at køle situationen ned og gå ind for en våbenhvile og en humanitær intervention i Gaza, billedet af den såkaldte "regelbaserede orden" for altid. For hvis man ser på, hvad folk siger rundt omkring i verden, i Tyskland for eksempel, i Storbritannien, i Sverige, i USA, så forsøger man

at håndhæve mundkurve, så folk ikke har lov til at kommentere på det.

For eksempel er der i USA et kongresmedlem, Rashida Tlaib, af palæstinensisk oprindelse, og hun sagde, at der for hende ikke er nogen forskel på israelske børns og palæstinensiske børns gråd, og hvad er der galt med de mennesker, der kun hører de israelske børns gråd? Så der er nu et forsøg på at stille et mistillidsvotum til hende, og der var faktisk en afstemning i kongressen om et mistillidsvotum mod hende. Der er lignende tiltag i Sverige, i Tyskland, hvor der er en reaktion på de demonstrationer, der fandt sted sidste lørdag, den 4. november. Og jeg kommenterer ikke, om alle disse demonstrationer var fokuseret på den rigtige måde eller ej – pointen er, at hvis du lige nu har en igangværende situation, som mange mennesker, herunder den brasilianske præsident Lula da Silva, men også den tidligere leder af FN's menneskerettighedsafdeling i New York, Craig Mokhiber, som trådte tilbage på grund af situationen, som sagde, at han har set mange folkedrab, men at dette er det værste. Og de kalder det alle sammen "folkedrab".

Hvis man ser på, hvad de latinamerikanske regeringer siger, så fordømmer de det fuldstændigt og i umiskendelige vendinger, og jeg tror, at hvis Vesten ikke ændrer holdning i dette spørgsmål, så vil deres omdømme hos den globale majoritet af verdens befolkning være tabt, måske for evigt, i hvert fald på dette vigtige tidspunkt, hvor vi under alle omstændigheder søger en forandring, hvor den gamle kolonialistiske orden ikke længere respekteres, og hvor landene i det Globale Syd forsøger at skabe et nyt system. Så hvis de i denne situation ser på den fuldstændig umoralske holdning hos landene i det såkaldte "Globale Nord" og den såkaldte "regelbaserede orden" – hvis dette er reglerne, tror jeg ikke, at noget land ønsker at være en del af den.

Så jeg tror, at hele denne sag vil få forgreninger af dramatisk historisk betydning. Og Israels tidligere

premierminister Ehud Barak sagde, at han mener, at de israelske forsvarsstyrker måske i bedste fald har to uger til at besejre Hamas, fordi han mener, at hele verdensopinionen er ved at smuldre, at stemningen endda skifter i USA, og at tabet af støtte til Israel vil betyde højst to uger, og måske mindre, sagde han.

Det er højdramatisk, og jeg kan kun sige, at hvis man ikke kan gribe ind, når noget går så helt galt, så har vi virkelig en krise for menneskeheden, som Guterres udtrykte det.

SCHLANGER: Helga, du har lige besvaret nogle af spørgsmålene i dine indledende bemærkninger, men jeg vil give dig disse spørgsmål, fordi du kan få en fornemmelse af, hvordan folk ser på det, du taler om. Fra en kontakt i Sydvestasien og en fra Oakland, Californien, spørger de begge: Hvorfor har de muslimske og arabiske regeringer ikke gjort mere for at lægge pres på Israel og Vesten, for eksempel med en olieembargo?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg mener, at de arabiske regeringer i lang tid kunne have gjort langt mere for palæstinenserne, og jeg vil ikke fælde en hård dom over det, men det er generelt mange menneskers mening. Jeg mener, hvorfor investerede de ikke deres statslige formuer i Gaza og gjorde det til et eksempel på økonomisk fremgang?

Jeg tror, det er ved at ændre sig nu – håber jeg. Og jeg tror, at på søndag, når OIC mødes, vil de komme ud med en politik, hvor hele den islamiske verden står bag. Og jeg tror, det bedste ville være, hvis de helhjertet støttede det kinesiske og det russiske fredsforslag: Begge disse regeringer kræver en øjeblikkelig fredskonference, dybest set en øjeblikkelig våbenhvile, humanitære korridorer for straks at redde de mennesker, hvis liv er i yderste fare. Men derudover skal der være en reel løsning på situationen, grundlæggende som den Westfalske Fred, hvor man skal begrave stridsøksen; man skal for fredens skyld sige, at alle forbrydelser på begge sider skal glemmes; for fredens skyld skal man tage hensyn til den

andens interesser, for uden det, er der ingen fred mulig.

Men vigtigst af alt er, at der skal være en omfattende, total økonomisk udviklingsplan for hele Sydvestasien: Det er dybest set min afdøde mands, Lyndon LaRouches, idé, som allerede i 1975 foreslog den berømte "Oaseplan", som var idéen om at gøre ørkenerne grønne, udvikle nyt ferskvand, bygge grundlæggende infrastruktur til industrialisering og udvikling af landbruget i hele regionen. Og lige nu, hvis du ser på Sydvestasien, har du Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen, Libyen (som er Nordafrika): Men hele denne region er blevet ødelagt af disse interventionistiske krige, og den humanitære situation i alle disse lande er helt forfærdelig. Nu er Gaza naturligvis langt det værste. Men der er brug for en økonomisk udviklingsplan for hele regionen: Det er så presserende, og heldigvis er der med det kinesiske Bælte & Vej Initiativ absolut mulighed for reelt at se på regionen som en helhed, som en omfattende plan.

Så jeg tror, at dette initiativ vil komme, helt sikkert fra Kina. Jeg er sikker på, at det vil blive støttet af det, Rusland gør, og i betragtning af, at de tre store olieproducerende lande, Iran, De Forenede Arabiske Emirater og Saudi-Arabien, er i færd med at tilslutte sig BRICS-11, de skal alle blive fuldgældige medlemmer af BRICS den 1. januar 2024, tror jeg, at potentialet for at vende situationen og gå efter en økonomisk opbygning af hele regionen absolut er til stede. Hvis der kommer tegn i den retning, tror jeg, at det bedste, de vesteuropæiske nationer og USA kan gøre, er at støtte det helhjertet i stedet for at se på det som noget, der skal bekæmpes.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål om Kinas formandskab for FN's Sikkerhedsråd og deres opfordring til en international fredskonference. Personen skrev, at ifølge Craig Mokhiber, den tidligere direktør i New York Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR), som trådte tilbage den 28. oktober, er FN ude af stand til at håndhæve sine resolutioner. Mokhiber beskyldte USA, Storbritannien og Europa for at være

medskyldige i folkedrab, og personen spørger: "Er der noget andet sted, der kan håndhæve international lov, hvis FN er impotent?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, det tror jeg ikke. Jeg mener, at FN er det eneste eksisterende organ, der repræsenterer alle verdens lande. Vi har i de seneste år set, at FN's autoritet og integritet er blevet undermineret. Jeg mener, at et stort skridt i den retning var, da USA løj over for FN's Sikkerhedsråd om, hvad formålet var med deres operation mod Libyen i 2011, som førte til NATO-angrebene og til sidst mordet på Gaddafi.

Bagefter stod det klart, at USA og NATO havde planlagt et regulært angreb, en militær overtagelse af Libyen, og de havde sagt, at det var en "luftoperation". Og det er grunden til, at Rusland og Kina på det tidspunkt forholdt sig tavse eller stemte neutralt. Da det stod klart, at dette var en meget, meget større operation, fungerede FN's Sikkerhedsråd praktisk talt ikke længere, for når man begynder at lyve i den slags topstyring af verden, så er potentialet for at bruge det til fredsformål blevet stærkt reduceret. På det tidspunkt sagde Lyndon LaRouche helt forudseende, at dette ikke bare var en operation mod Libyen, men at det var begyndelsen på en kommende verdenskrig mod Rusland og Kina. Og jeg tror, at hvis man ser på alle de efterfølgende udviklinger – Maidan-kuppet i Ukraine i 2014; de globale NATO-bestræbelser på at skabe et globalt NATO, der involverer Indo-Stillehavet – hvad har Indo-Stillehavet at gøre med den nordatlantiske forsvarstraktat? Det ved jeg ikke.

Problemet er, at vi har set, at alle afstemninger i FN er blevet fuldstændig kompromitteret siden da, fordi kun de lande, der er stærke nok til, at de føler, at de kan modstå pres, stemte efter deres virkelige mening, deres virkelige overbevisning, mens mange af de mindre lande, lande, der kun er en lille ø, eller et lille land her eller der, de ville normalt stemme med Vesten om resolutioner mod Rusland og Kina,

og det er naturligvis blevet bemærket af alle. Der er ingen hemmelighed, der er kun dårskab, kan man sige.

Jeg synes bestemt, at FN har brug for en reform! Der er mange tidligere FN-embedsmænd, der arbejder på sådanne forslag, men jeg mener, at de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som jeg foreslog, de sidste tre principper er ikke programmatisk: De første syv principper er programmatisk og kræver et nyt kreditsystem, sundhedssystem, alle disse ting; men de sidste tre principper har jeg skrevet ind, fordi jeg har haft FN's mangler i tankerne, og disse tre principper er filosofiske, fordi jeg altid har ment, og det har jeg diskuteret meget tidligere ved forskellige lejligheder, at FN altid har lidt af en mangel på, hvad man kunne kalde en metafysisk komponent: Det vil sige, at man er nødt til at have noget derinde, som ligger ud over daglige nødvendigheder, programmatisk ting, man har brug for noget, der vedrører den måde, universet er organiseret på. I europæisk historie blev dette generelt kaldt "naturret".

Nu er naturretten jo blevet afvist af nutidens jurister, fordi de siger, at der er noget, man ikke kan røre ved, og det er ikke klart, hvad det skal være. Men i tusindvis af år, i 2.000 år, har ideen om naturlov været, at der er noget i skabelsen, som er en iboende del af skabelsen; eller, hvis man ikke vil være religiøs, kan man sige, at det er en del af lovene i det fysiske univers. Og jeg tror, at FN har brug for at blive forankret i et sådant princip, for i alle store filosofier og religioner har man sådanne ideer. I Indien kaldes det "kosmologi", at politikerne skal respektere kosmos' love; i Kina har man ideen om, at der er noget, der hedder "Himlens mandat", at hvis regeringen ikke følger Himlens mandat, har folket ansvaret for at udskifte den regering; og "naturret" er ideen om, at dette er en gudgiven lov, skabt med Skabelsen, som mennesker skal respektere, og hvis de ikke respekterer den, vil den falde tilbage på dem og føre til deres undergang før eller siden.

Der er nogle andre ideer, såsom hvordan man træner sindet til at tænke på den højere Ene først, før de Mange? Det er vigtigt, hvis man vil have ideen om, at den ene menneskehed er det første princip for politisk ledelse; og naturligvis ideen om menneskets natur, at man skal gå ud fra den antagelse, at menneskets natur grundlæggende er god, og at alt ondt kommer fra mangel på udvikling, og derfor kan overvindes gennem udvikling.

Det er alt sammen filosofiske spørgsmål, som er blevet debatteret af store hjerner gennem århundreder, og jeg tror, at hvis FN skal tilbage til et fungerende niveau, som det var hensigten, og som stadig er aktuelt med FN-pagten, så tror jeg, at det ville være vigtigt at inkludere nogle af disse mere grundlæggende principper i en nødvendig reform.

SCHLANGER: Det er bestemt et meget dybtgående svar på spørgsmålet. Og der er et andet spørgsmål i den retning, om de praktiske vilkår. En person spørger på Facebook: "Bør FN fjerne veto retten fra Sikkerhedsrådet, fordi systemet er forældet og ikke demokratisk?" Jeg tror, du på en måde besvarede det ved at bringe spørgsmålet om en højere faktor ind, men måske har du lyst til at sige noget om det?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, jeg tror, det ville være en stor fejltagelse. Jeg ved godt, at det måske ikke er det endelige svar, men på nuværende tidspunkt ville det at fjerne veto retten være at åbne op for en fuldstændig overtagelse af den form for korruption, vi har set i de seneste år.

Så selvom det ikke er helt tilfredsstillende, at denne veto kun er i hænderne på de fem atommagter, der kom ud af Anden Verdenskrig, sådan som FN udviklede sig dengang, kan jeg alligevel kun sige, at hvis du fjerner den på dette tidspunkt, og du gør det til en demokratisk afstemning, vil du få præcis den proces, hvor lande tydeligvis er for svage til at modstå pres, og derfor mener jeg absolut ikke, at det bør gøres på dette tidspunkt.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en journalist i Pakistan. Igen, du var inde på det i dine indledende bemærkninger, men han spørger: "Mener du, at USA har mistet sin troværdighed som håndhæver af den regelbaserede orden? Og hvis ja [lydtab, 25:04]...

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har sagt mange gange, at den unipolære verden er væk, uigenkaldeligt. Den kommer aldrig tilbage, og ethvert forsøg på at påtvinge resten af verden den såkaldte vestligt designede "regelbaserede orden", hvor ingen ved, hvad disse "regler" er, og disse regler bliver bøjet ved enhver lejlighed, og hvis du har dette mål, og du bøjer dem på den måde, så vil du have noget, du bøjer dem på en anden måde: Dette er blevet en farce. Og det er blevet indset som sådan.

På den anden side er jeg ikke helt overbevist om, at den multipolære orden i verden er den største visdom, fordi den stadig indebærer muligheden for og eksistensen af geopolitisk tænkning: At man ved den ene pol har multipolaritet, og at alle de forskellige poler repræsenterer forskellige geopolitiske interesser. Det er ikke godt. For geopolitik, i min optik, jo mere konflikter som Ukraine og nu med Gaza fortsætter, jo mere styrkes min overbevisning om, at geopolitik er et af de største onder, som vi absolut må slippe af med, hvis vi skal overleve som menneskeart. For geopolitik er præcis den slags ting, der udløste to verdenskrige i det 20. århundrede, og hvis vi ikke overvinder det nu ved at gå i retning af et nyt paradigme, der sætter menneskehedens sag først, så vil vi sandsynligvis ikke slippe af med denne dødelige fare, som vi befinder os i.

Og det eneste land, der har foreslået noget, der går i den retning, er faktisk Kina. Og Xi Jinping, som altid taler om det "fælles samfund for menneskehedens ene fremtid" – og hvis du tænker over det, er det så indlysende: Vi sidder i samme båd! Der er et fælles samfund for én fremtid, for siden eksistensen af atomvåben og pandemier og internettet, og jeg kunne nævne en hel masse andre ting, som burde demonstrere for

folk, at vi sidder i samme båd! Hvis vi får en atomkrig, vil det slå hele menneskeheden ihjel. Og hvis vi ikke tager os sammen, kommer det til at ske.

Så vi må hellere tænke over, at vi er én menneskeart. Det synes jeg er meget, meget vigtigt.

SCHLANGER: Vi har et sidste spørgsmål fra Thomas, som ofte sender spørgsmål ind. Han er lidt fortvivlet over, at der er millioner af mennesker, der demonstrerer, men at politikken ikke bliver ændret. Og han spørger: "Helga, kan du give os råd om, hvordan vi kan forblive optimistiske, når disse drab finder sted på det helt sårbare palæstinensiske folk?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror faktisk, at man kan ændre situationen. De mange mennesker, der marcherer – det er meget vigtigt, at folk går på gaden og udtrykker deres krav om en våbenhvile, deres krav om en fredelig løsning. Men alle de marcher, jeg har hørt om eller læst om, de er ikke stærke nok endnu; de bliver ved med at råbe "Frit Palæstina", hvilket selvfølgelig er et vigtigt krav, men de har ikke rigtig magt. Hvis disse demonstrationer så at sige var mere ide-tunge, hvis de virkelig kæmpede for – for eksempel – en fredskonference for Mellemøsten og endda Oasis-planens udviklingsplan, så tror jeg, at de ville få meget mere vægt. Og jeg synes, vi skal arbejde i den retning, at disse krav bliver samlet op af de forskellige marcher.

Jeg vil give dig et glimrende eksempel: Der har lige været en vidunderlig konference i, af alle steder: Afghanistan! Et land, som er blevet fuldstændig glemt af de fleste mennesker. Det har været ude af nyhederne i omkring to år. Der var stor ståhej, da NATO forlod landet i august 2021, og så fulgte en kæmpe humanitær krise. Men så forsvandt Afghanistan fra overskrifterne.

Men vi arbejdede på Operation Ibn Sina, en økonomisk plan for et kommende økonomisk mirakel i Afghanistan, og vi udarbejdede

en meget omfattende økonomisk udviklingsplan, der tog højde for alle aspekter, fra infrastruktur, energi, sundhed, industri, vandforvaltning – bare alle aspekter. Og der var netop en vidunderlig konference i Kabul, som fuldstændig tilsluttede sig dette program: 600 deltagere, og der er nu en fantastisk idé om at opbygge Afghanistan økonomisk.

Jeg synes, det er en fremragende nyhed, og det er et eksempel, som kan kopieres af hvert eneste land: Man har brug for sådanne økonomiske udviklingsplaner, og hvis man finder patrioter i alle lande, som kæmper for deres suverænitet og opbygningen af deres land, tror jeg, der er grund til at håbe, og at vi kan vende udviklingen. Du ved, Leibniz havde fuldstændig ret, da han sagde, at et stort onde altid fremkalder et endnu større gode. Og jeg tror, at det er præcis universets princip; og vi har brug for en masse mennesker med god vilje, og jeg tror absolut, at vi kan gøre det, fordi det er sådan, universet er.

SCHLANGER: Nå, Helga, vi har fået adskillige lykønskningssmails til dig, eftersom Operation Ibn Sina oprindeligt var din idé. Og folk er meget begejstrede for potentialet i denne form for udviklingsprogram. Så vi er nået til slutningen af vores spørgsmål – har du nogen afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUCHE: Nej. Jeg synes, det er indlysende, at hvis man ser på det strategiske billede, så har man, hvis tidligere premierminister Ehud Barak siger, at situationen med Israel handler om to uger, så tror jeg ikke, at de kan vinde over Hamas på to uger, så det er et bestemt punkt, eller en deadline-krise, eller et vindue, hvor visse ting skal ske, eller de ikke sker.

På samme måde har vi nu en offentlig debat i Ukraine, hvor chefen for den ukrainske hær generalstab, Valery Zaluzhny, lige er gået ud og har sagt, at Ukraine på ingen måde kan vinde denne krig, fordi Rusland er langt foran med hensyn til økonomi, militær opbygning og evnen til at producere våben, så

Ukraine bør hellere forhandle, selv hvis det betyder tab af visse territorier; hvilket naturligvis har skabt en enorm vrede over ham og hans bemærkninger. Men det er sandt! General Harald Kujat, den tidligere generalinspektør for Bundeswehr, det tyske militær, sagde i slutningen af august, at NATO snart ville stå over for en situation, hvor man enten skulle gå efter en våbenhvile og en diplomatisk løsning, eller der ville være fare for en eskalering.

Vi har nu to situationer, hvor det netop er alternativet. I Ukraine, og med hensyn til Israel og Gaza, vil dette ikke fortsætte for evigt, og den eneste måde, hvorpå vi kan undgå Tredje Verdenskrig, er at få en våbenhvile nu og en diplomatisk løsning.

Og jeg appellerer til alle vores lyttere og seere – det vil sige jer – om at slutte jer til vores indsats. Vi har denne internationale fredskoalition, som vi er ved at opbygge. Hver fredag har vi meget vigtige diskussioner: Hvis du vil samarbejde om det, har vi nu medlemmer fra fire kontinenter – jeg tror, vi stadig mangler Australien, men alle de andre kontinenter er repræsenteret. Deltag i denne indsats, og gør din stemme for fred og en bedre verden hørt, og samarbejd. Vær ikke passiv! Bliv aktiv sammen med os! Dette er de vigtigste uger i vores liv.

SCHLANGER: Helga, tak for det, og tak for din inspiration i det hele taget. Og forhåbentlig når vi det til næste uge og får en yderligere samtale med dig.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det håber vi.

TV BRICS interviewer Helga Zepp-LaRouche

Den 6. november 2023 (EIRNS)-TV BRICS udsendte et 13 minutter langt uddrag af et videointerview med Helga Zepp-LaRouche på engelsk den 3. november og på russisk den 6. november. Interviewet, som hun gav dem for to uger siden, handler om BRIKS-Plus og Bælte- og Vej-Initiativets rolle som institutioner for fred og udvikling. TV BRICS har et potentielt publikum på 3,5 milliarder mennesker!

Her er linket:
<https://tvbrics.com/en/shows/helga-zepp-larouche-founder-and-head-of-the-schiller-institute-the-countries-joining-the-brics-will-/>

TV BRICS er den officielle medieinstitution, der blev etableret af BRIKS-landene i 2017, et "internationalt netværk af partnermedier i BRIKS-landene." Deres beslutning om at interviewe fru Zepp-LaRouche, som de identificerer som grundlægger og leder af Schiller Instituttet, og enke efter den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche, er en vigtig international faktor i at bringe hendes ideer i omløb blandt BRICS+-landene og derudover.

Deres hjemmeside fremhæver de spørgsmål, de stillede fru Zepp-LaRouche: "Hvad er BRIKS' rolle i opretholdelsen af fred og stabilitet? Hvilken indflydelse kan de nye medlemmer have på alliancens økonomiske og politiske potentiale? Hvad er udsigterne for samarbejde mellem forskellige lande inden for rammerne af initiativet One Belt, One Road?"

For et par uger siden havde TV BRICS, som er baseret i Moskva, desuden en artikel om Schiller Instituttets videokonference den 9. september med citater fra tre talere.

Her er udskriften:

(Introduktionen er ledsaget af billeder af Helga Zepp-LaRouches aktiviteter rundt om i verden).

ANNA LISINA: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af det internationale Schiller Institut, en tænketank, som er registreret i otte lande og har venner i omkring 40 lande. Instituttet er opkaldt efter Friedrich Schiller, den store tyske digter og dramatiker fra det 18. århundrede.

Helga Zepp-LaRouche er enke efter den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche. Hun studerede statskundskab, historie og filosofi på Berlins Frie Universitet og var dybt involveret i sin mands aktiviteter. Lederen af Schiller Instituttet er tilhænger af Bælte- og Vej-Initiativet.

God eftermiddag, fru Zepp-LaRouche, og mange tak for dette interview. Hvad er BRIKS' betydning for at støtte fred og stabilitet?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest, goddag; tak fordi jeg kunne deltage i dette interview. Hvis man tager stemmerne fra BRIKS med, og især de nye medlemmer af BRIKS og de fremtidige BRIKS-medlemmer, så har man langt størstedelen af menneskeheden. Og hvis de kan få deres stemmer hørt, tror jeg, at det vil tippe balancen og være en kraft for fred.

Efter min mening ville en sådan fredskonference for Mellemøsten blot være det første skridt i en mere generel, global ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som der er et presserende behov for. Uden BRIKS er det helt utænkeligt, at dette nogensinde ville komme på bordet. Så det er ekstremt vigtigt.

Et andet aspekt er den finansielle side. For nylig i Shanghai introducerede Brasiliens præsident Lula den forhenværende præsident, Dilma Rousseff, som ny præsident for Den Nye Udviklingsbank. Han sagde på det tidspunkt, at denne nye udviklingsbank for BRIKS har chancen for at blive den store bank for det Globale Syd. BRIKS' rolle kunne derefter påvirke

FN med udgangspunkt i at fremme FN's charter. Jeg tror, vi ville se begyndelsen på et helt andet system af internationale relationer, som ville være et håb for fred som en varig tilstand for menneskeheden.

LISINA: Og hvad er de vigtigste initiativer og programmer, som BRIKS er ved at udvikle inden for uddannelse og videnskab?

ZEPP-LAROUCHE: Der er en meget spændende udvikling i gang med BRICS Network University. Det er et initiativ, der har til formål at fremme samarbejdet mellem universiteterne i de forskellige BRIKS-lande. Det vil gøre det muligt at udveksle studerende og undervisere; det vil give mulighed for fælles forskningsprojekter og deling af ressourcer og ekspertise. Der er også BRICS Science Technology and Innovation, STI, som danner rammen om programmer for samarbejde inden for forskning og innovation blandt medlemslandene. Det vil gøre forskningsprojekter lettere, muliggøre teknologioverførsel og kapacitetsopbygning inden for områder af gensidig interesse. Det er fantastisk, for det betyder dybest set, at i stedet for at hvert land kæmper for at gøre den ene opdagelse efter den anden og gå op i kæden fra den laveste til den højeste, vil det give mulighed for at springe over, hvor gærdet er lavest. Når nye medlemmer af det Globale Syd slutter sig til BRIKS, kan de drage fordel af de gennembrud, der er sket i BRIKS-landene, som allerede har en længere udviklingshistorie. Alt i alt synes jeg, det er en fremragende idé.

Så er der BRICS Young Scientists' Forum, som kan bringe unge forskere fra alle medlemslandene sammen for at udveksle ideer. De kan samarbejde om forskningsprojekter, og på den måde kan de arbejde sammen om at løse de globale udfordringer gennem megen videnskab og teknologi, i form af en masse videnskabelig innovation.

Endvidere er der ideen om at afholde innovationskonkurrencer. Det er en glimrende idé, fordi den opmuntrer til iværksætteri og teknologisk innovation. Disse konkurrencer udgør en

platform for nystartede virksomheder og innovatører. De kan vise deres ideer og modtage støtte til videreudvikling. BRICS Virtual Digital Library er en online platform, der giver adgang til uddannelsesressourcer, forskningsartikler og akademiske tidsskrifter fra medlemslandene. Så der vil være en masse vidensdeling, og alle vil få gavn af det.

Så er der BRIKS Center for Water Resource Cooperation, som fokuserer på at håndtere vandrelaterede udfordringer. Man kan have kapacitetsopbygning på dette område, og det vil sigte mod at fremme bæredygtig vandforvaltning og samarbejde blandt medlemmerne.

Derefter vil medlemslandene holde regelmæssige møder på øverste ministerielle niveau. De skal diskutere og koordinere politikker relateret til videnskab, teknologi og innovation. På den måde har man et fælles samarbejde og kan sætte prioriteter for det fremtidige samarbejde.

Det er en fremragende måde at styrke samarbejdet inden for uddannelse og videnskab på, og det vil give mulighed for meget mere innovation. Hele økonomien vil være baseret på innovation, og det er trods alt kilden til produktivitet i enhver økonomi.

LISINA: Hvilken indflydelse kan de nye medlemmers optagelse efter din mening få på BRIKS-alliancens økonomiske og politiske potentiale?

ZEPP-LAROUCHE: Bælte- og Vej-Initiativet har kun en varighed på ti år. Det er blevet en afgørende drivkraft for udvidelsen af den globale handel. Det er det vigtigste redskab til at overvinde geopolitik; det er åbent for alle lande, der ønsker at samarbejde. Så jeg mener, at det er et af de vigtigste aspekter, fordi geopolitik er hovedårsagen til, at vi har haft to verdenskrige, og det kan overvindes. Så optagelsen af nye lande kan udvide BRIKS-alliancens økonomiske potentiale enormt, fordi disse nye medlemmer bringer forskellige

økonomier, ressourcer og markeder med sig, og de vil uden tvivl bidrage til alliancens overordnede vækst og udvikling. På topmødet i Johannesburg for nylig blev der tilføjet seks nye medlemmer – Etiopien, Argentina, Egypten, Saudi-Arabien, Emiraterne og Iran – som alle bliver medlemmer den 1. januar. De fire sidstnævnte er store olieproducerende lande; de har et enormt udviklingspotentiale for Sydvestasien. Men hvis en fredsplan, som vi diskuterede tidligere, bliver gennemført, har disse lande ressourcerne til at foretage en meget koordineret økonomisk opbygning i Sydvestasien. Yderligere 40 lande har udtrykt interesse for at være med, og det repræsenterer naturligvis langt størstedelen af verdens befolkning, og med flere lande tilsluttet, kan alliancen få en stærkere stemme i internationale fora som FN, G-20, og Verdenshandelsorganisationen. De kan sandsynligvis blive den vigtigste stemme i udformningen af globale politikker og dagsordener. Det Globale Syd, repræsenteret ved BRIKS+, er den vigtigste faktor, som kan tippe balancen og bringe fornuft ind i international politik.

Så jeg mener helt klart, at BRIKS i den forstand repræsenterer det største håb for menneskehedens fremtid. I sidste ende vil et nyt system for internationale relationer udgøre det normale i internationale relationer. Det vil betyde, at krige vil blive udelukket som en metode til konfliktløsning. Men jeg tror ikke, at det kun er økonomiske fordele og diplomatiske fordele, men jeg tænker, at modellen for BRIKS indtil videre er at forholde sig til hinanden på lige fod med respekt for suverænitet, ikke-indblanding i den andens indre anliggender, respekt for den andens sociale system. Det betyder, at vi står på randen af en ny æra for menneskeheden. Hvis BRIKS-landene forholder sig til hinandens bedste traditioner, så vil det bedste blive bragt frem i hvert land og hver civilisation for at berige de andre. Jeg tror, at det kan betyde, og efter al sandsynlighed vil betyde, en ny renæssance for menneskeheden, hvor vi vil træde ind i voksenalderen for den menneskelige art.

LISINA: Hvad er mulighederne for samarbejde for andre lande under One Belt, One Road-initiativet?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at både ledelsen i Rusland og Kina samt andre har udtalt, at det er åbent for alle lande, som er enige i de principper, jeg fremlagde før. Det betyder i teorien, at alle kan være med, og vi kan virkelig opnå én menneskehed, visionen om en fælles fremtid for én menneskehed. Jeg tror, det er det, der sker med det tredje Bælte & Vej Forum – jeg var så heldig at deltage i det første i 2017. Der var ånden fra den Nye Silkevej så absolut til stede, og alle de mennesker, jeg talte med på det forum, var optimistiske med hensyn til en helt anden fremtid for menneskeheden. I mellemtiden er der sket så meget, og lige nu tror jeg, at langt størstedelen af menneskeheden vil være repræsenteret på Bælte & Vej-topmødet. Jeg regner med, at 150 lande deltager; 200 enten på statsoverhoved- eller ministerniveau, og jeg er helt sikker på, at der vil komme et meget stærkt budskab om én menneskehed og en lys fremtid fra dette topmøde.

LISINA: Hvordan påvirker Silkevejsinitiativet den globale handel? Hvad tror du selv?

ZEPP-LAROUCHE: Det er allerede blevet den absolutte motor for ekspansion af handel. I de sidste ti år, siden den blev oprettet, har der været en samlet investering i handel på 19 billioner dollars. Det er virkelig en stor sum, men mange af disse projekter tager lang tid – for eksempel er investeringer i grundlæggende infrastruktur forudsætningen for, at industri, landbrug og handel kan blomstre. Og naturligvis er der mange projekter i Afrika, som giver håb om, at kontinentet kan overvinde fattigdom og underudvikling og blive fremtidens kontinent. I 2050 vil Afrika have 2,5 milliarder mennesker, og hvis de nyder godt af samarbejdet med BRIKS-landene, kan de få en utrolig smuk fremtid. De har en ung arbejdsstyrke, landene har alle en enorm rigdom af råmaterialer, og hvis de kan begynde at forarbejde disse materialer og selv bidrage til værdikæden i stedet for blot at eksportere råmaterialer, vil

fremtiden for disse lande være utrolig lys.

LISINA: Tusind tak for interviewet. Det var en fornøjelse for mig at have en så interessant samtale.

ZEPP-LAROUCHE: Mange tak, fordi du inviterede mig. Forhåbentlig kan vi arbejde sammen i fremtiden.

Ville du lede landet bedre end Joe Biden?

Den 2. nov. 2023 (EIRNS) – Præsident Biden blev konfronteret af en rabbiner i går aftes, som sagde til ham: “Hr. præsident, hvis du bekymrer dig om det jødiske folk, som en rabbiner, har jeg brug for, at du opfordrer til våbenhvile lige nu.” Biden kunne ikke udtale ordet “våbenhvile”. I stedet plaprede han løs om en “pause” for at få gidslerne ud, som om massedrabene på civile palæstinensere ikke var problemet, som om udøvelsen af “kollektiv skyld” mod uskyldige ikke ødelagde det jødiske folk, ødelagde deres sjæle, deres kultur, deres identitet.

Da Biden tidligere blev adspurgt om massedrabene på civile i Gaza, undgik han spørgsmålet og valgte at skændes om tallene fra Gazas sundhedsministerium. FN har efterfølgende konstateret, at tallene fra Gazas sundhedsministerium i tidligere situationer har været i overensstemmelse med FN's optællinger. Gazas tal giver nu et dødstal på omkring 9.000 i de første 25 dage; heraf var omkring 3.760 børn; heraf var 615 babyer. Konsekvenserne for Gaza, med sine 2,3 millioner indbyggere, ville omregnet til USA betyde over en halv million døde børn, herunder over 86.000 døde babyer. Det er over 340

døde babyer hver dag i 25 dage i træk. Ingen af dem skal bære den "kollektive skyld", som de rasende Hamas-krigere (dvs. krigere fra Det Muslimske Broderskab) bærer. Som AP rapporterede om tømmeren Ahmed Modawikh fra Gaza City, hvis 8-årige datter blev dræbt i de mere stille perioder af kampene i maj 2023: "Det er en forbandelse at være forælder i Gaza."

Rædslen den 7. oktober, hvor Israel mistede over 300 soldater og op til 1.100 andre, gentager sig i dødstal hver fjerde dag i Gaza. De har haft syv "7. oktober" og tæller stadig. Og med en befolkning på mindre end en fjerdedel af Israels, er den sammenlignelige effekt en "7. oktober" hver dag i 25 dage i træk. Er det tid til en "pause" for at få nogle gidsler ud, eller er det en syg joke? Hvordan er det muligt ikke at have våbenhvile øverst på dagsordenen?

Men der bliver fremsat et mere vanskeligt spørgsmål, som kommer i forskellige afskygninger. Senator Lindsey Graham siger, at Israel har ret til at jævne alt med jorden i Gaza, og han henviser til atombombningen af Hiroshima. Var det sandt, at USA havde alle rettigheder, fordi Japan havde angrebet Pearl Harbor? At USA kan myrde millioner i Irak og Afghanistan, fordi radikale islamister var en del af 9/11? ... At ofrene opnår retfærdighed og gør verden til et bedre og mere sikkert sted ved at hævne sig på deres overfaldsmænd, eller på hvem der nu er i nærheden?

Kina står i spidsen for FN's Sikkerhedsråd i november måned, og de har meddelt, at en våbenhvile og den længe forsinkede indførelse af FN-beslutningerne bag to-statsløsningen for Israel og Palæstina er i centrum. Pave Frans har netop meddelt, at selv om begivenhedernes mørke har gjort det svært at tænke, er der stadig intet andet alternativ end fred, og den skal baseres på Oslo-aftalerne fra 1993 mellem Yitzhak Rabin og Yasser Arafat.

Ja, Rabin blev myrdet den 4. november 1995 af jødiske fundamentalister, og Arafat blev skubbet til side af både Meir

Kahanes racistiske fundamentalister og islamiske reaktionære fundamentalister. Ja, Israels premierminister Netanyahu finansierede Hamas som en åh så smart måde at underminere Arafats Palæstinensiske Myndighed på. (Måske havde han beundret den åh så smarte måde, hvorpå USA havde bevæbnet Osama bin Laden og de islamiske fundamentalister til at bekæmpe Rusland...) Så hvad skal der nu til for ikke at være reaktionær, for ikke at se med rædsel på, hvordan disse onde, dødbringende cyklusser udspiller sig?

Mennesker kan bruge deres kærlighed til menneskeheden og deres mentale kræfter til at komme på forkant med spillet. Som opvarmning kan du læse, underskrive og cirkulere denne underskriftsindsamling: "Implementing a Global Approach to Ending the Cycle of Violence in Southwest Asia".

Og beslut derefter, at du har brug for at vide mere end den uheldige Joe Biden, i det mindste nok til at belære om det grundlæggende i, hvad det store flertal af jøder og muslimer i Israel og Palæstina, og deres naboer, har brug for til at blomstre, "Oase-planen."

Foto: Naaman Omar, Wikimedia Commons